

29-10-71

ఆంధ్రసచిత్రవార్షికోత్సవం 40వేల

“భజాంకా దేవత”లో హేలప్

నవంబరు 5 విడుదల

ప్రాసంగ్యాలను కలిగించే సత్యాన్ని అద్భుత నటన మరాఠీత్వకర

పుణ్య అర్బన్ పిక్చర్స్

కూతురు-కోడలు

నర్తకత్వం

బలకృష్ణదేవర్

సంగీతం

కె.వి. మహదేవన్

నిర్మాత

అక్షయ పూర్ణచంద్రావు

యంగ్ చంద్రశేఖర్

ట్రాఫిక్

DEVIL

శ్రీనివాసరావు

గ్లాక్సన్-డి తో

మీరు సర్వ స్వతంత్రులు!

దీ లేక కాఫీతో గ్లాక్సన్-డి

ఫిల్టర్ గ్లాక్సన్-డి

నమ్మ పానీయంతో గ్లాక్సన్-డి

వల్లరనంతో గ్లాక్సన్-డి

యథావధంగా గ్లాక్సన్-డి

పాలతో గ్లాక్సన్-డి

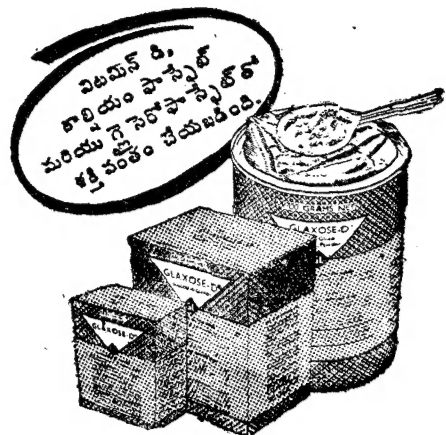
మీ ఇష్టమే ఇష్టం. గ్లాక్సన్-డి వాడేందుకు
అయం లేదు నియమం లేదు.

నిప్పుడు ఎలా కావాలంటే, అలాగే తీసుకోండి.
దేనితోనైనా సరే.

అవును, ఇది మాత్రం నిజం. రెండు డెబ్బదాం
గ్లాక్సన్-డితో తక్షణ శక్తి పొందగలరు.

అలసట తీరేందుకు, కావాలన్నప్పుడు తీసుకోండి.

— నేడూ, ఎల్లప్పుడూ.

గ్లాక్సన్-డి తక్షణ శక్తి కోసం

4CP/61/28 151

రూ. 98

ఎన్నెలా దూరీకో మాత్రము కలిపి
ఆరర వన్నులు అవనం.

మర్ఫీ బేబీ డిలక్స్

ను మధుర మైన ధ్వని గల
పాకెట్ ట్రాన్సిస్టరు

ఈ పాకెట్ ట్రాన్సిస్టరు పెద్ద ట్రాన్సిస్టరు వలె మన్నికమైనది మరియు
పటిష్టమైనది. మీడియం వేవ్ బ్యాండ్ అంతదని మీకు మేళవింప చేస్తుంది.
అయినను, రెండు ఎకనామికల్ పెన్సిల్ సెల్స్ పై పని చేయగలుగుతుంది.
అన్ని వేళలా అత్యంత మేలైనది ఈ మర్ఫీ వారి పాకెట్ ట్రాన్సిస్టరు.

మర్ఫీ బిల్డర్స్ టెల్లెముసు!

NAS-275

దీప్తావళి కథల పోటీలో రూ. 500 బహుమతి పొందిన రచయితలు

దీప్తావళి కథల పోటీలో బహుమతిపొందిన రచయితలలో ఒకరి పేరు డాక్టర్లు, ఉత్తరాలు నిలిచాయి. ఈ సందర్భంగా ముద్రణలో వచ్చే సమయానికి మాకు అందిన కథలలో డాక్టర్లు రచయితల పేర్లు, ఉత్తరాలు ముక్కడ చేర్చాము. —నం||

శ్రీ కె. వి. ఎన్. కర్మ.

‘పుట్టడం ముద్రాపాతం’ పెదగుంట విశాఖ జిల్లాలో, వయస్సు 32 సంవత్సరాలు. బి. ఐ. సి. ఆంధ్ర యూనివర్సిటీ ఫ్రమ్ ఏం. టెక్. డి. ఎ. (ఇంజనీరింగ్) వారు, పి. హెచ్. డి.,

శ్రీ కె. వి. ఎన్. కర్మ

సి. ఐ. యస్సీ (కెంగుకూరు) వాసివుంటు. అభిమాని శ్రీమం ‘కావల్లో నీటి పాతాళం’. ఉత్తరాలు బి. ఐ. యస్సీలో చదివు చెప్పటం. ప్రస్తుతం రెండేళ్లపాటు వెబిఎస్ యూనివర్సిటీలో (అల్లసానూరి) పి. హెచ్. డి. అనంతరం చేసే పరిశోధన కోసం, మేల్కొలుపు ఉత్తరాలు చేస్తున్నాను.

తెచ్చుకోతల్లి కాంక్షపాలలో కథలు వ్రాయటం అంటు (బెల్లూరు)ను వినియోగించుకుంటూ అడటం ముఖ్యమైనది. నేను సెంట్రాల్స్ నా స్కూల్లో చదువుతున్న రోజుల్లో నన్ను కాశీవల్లుపు రామా రావు గారు కథ వ్రాయమని ప్రోత్సహించే అంధ్ర ప్రదేశ్ వారు, దాన్ని ప్రచురించి ప్రోత్సహించారు.

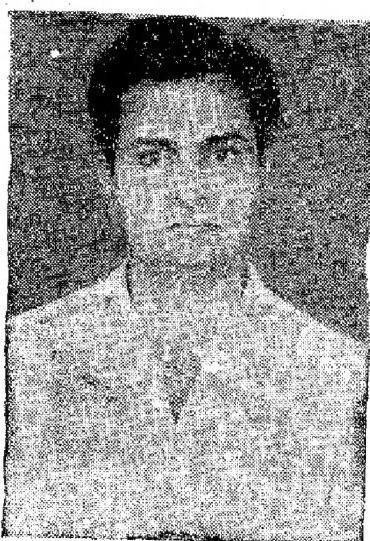
యితర కథలలో నాటికలపైకి తప్పించి, మిగతా కథలు అంధ్రప్రదేశ్ వారే మరలా పోషకులు పొల్తున్న క్లిష్టతలు ఈ పాత నేపథ్యం.

1964 మంచి కథలు వ్రాస్తావు.

వేసం వ్రాసినా అభిమానంతో చదివేది మా అమ్మ. చదివించుకునేవాళ్ళు మా మామ్మ, అన్న దమ్మాయిలు. నా కథలకి విమర్శకురాలు మా అమ్మ. ‘మీరు సలానా రచయితలాగా వ్రాయలేక పోయాక దిల్లా వ్రాసినా ఒకటే’ అని కొట్టి పారేస్తూ వుంటుంది. వాళ్ళందరూ నాకు హిమా అయి తిరుగు చేరినవారిలా కనిపిస్తారు.

శ్రీ ‘మేఘశ్యామ్’

అనంతరం:— అయ్యవేల రామకృష్ణరావు.
కలం పేరు:— మేఘశ్యామ్.

శ్రీ ‘మేఘశ్యామ్’

‘మృగము:— ఇమ్మింజల్లా, మధిర తాలూకా పేతుంజల్లి.

ప్రస్తుత విద్యాభ్యాసం:— పైలెట్ (హ్యాండ్ల మంట్).

విద్యాభ్యాసం:— పైలెట్ యూనివర్సిటీ డిగ్రీని పొందాడు.

ప్రస్తుత పని:—

ప్రస్తుతం అధికారి:— జీవన్మృతులు, కనీస రిటైరు, మూలలో నయమదా, శ్రుతియంతరం, ప్రయాణాన్నలు, విశ్రాంతి, అపరి (నవలలు). కథలు:— చిరంజీవులు, అమావృత్తం.

ప్రస్తుతం కావల్సినవి మరెన్నో ఉన్నవి.

ప్రస్తుతం తేదీ:— నవంబరు 14 వ తేదీ.

ఆంధ్రసాహిత్య వార్షికోత్సవం

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని

నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

తీర్మానం: 29-10-'71

శ్రీ విశ్వదీక్షావ్యవస్థాపక కమిటీ:— డాక్టర్లు

సంపుటము : 65 సంవత్సరము : 10

ప్రొ. పి. ఎ. రావు

1908

ముఖ్య సంపాదకులు :

అనంతరం కందుకూరి

ఆంధ్రసాహిత్య కార్యాలయము

కె. రంజిత్ కుమార్, ముద్రాపకం - 1

విడి ప్రతి వెల 40 పైసలు

ప్రైవేట్

సంవత్సరం చందా 26-00

1 మాసముల చందా 13-00

3 మాసముల చందా 6-50

విషయానుక్రమణిక

ముఖ్య విషయం

‘ప్రేమనగర్’లో నాగేశ్వరరావు

కథలు :

మహావ్యాధికి మందు - 13

మాయ మనసులు - 28

నాన తుమ్మెద - 44

సీరియల్ నవలలు :

అమృతకలశం - 20

ఈదారి ఎక్కడికి - 36

వ్యాసాలు, శీర్షికలు, సినిమా :

దీప్తావళి కథల పోటీలో బహుమతి పొందిన రచయితలు - 4, ఈమె కార్టూన్ - 5

రాజధాని కుంభం - 6, దీప్తావళి కథల బాండ్

కోటి - 9, అనంతరం వివేక - 10,

ప్రవాహ - 12, ఎవరికోసం? (గేయం) - 14

నల్లపు పిలుపు - 22, వారసలు - 27,

ఓం మమ:శివాయ - 38, భక్తకథలు - 42,

సినిమా, సినిమాడైరీ - 54.

వట్టి కబుర్లతో నేను ఎగిరి పోతానని
ఎవరు చెప్పారు?

ఇందిరా కాంగ్రెస్
సిమ్లా సభలు

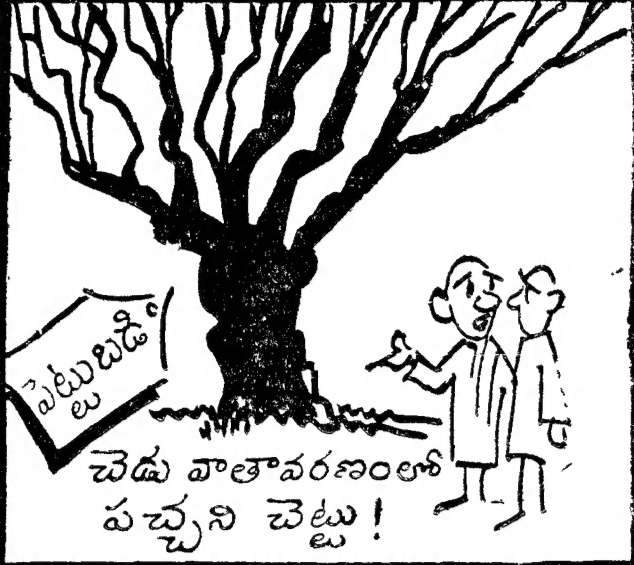

నినాదాలు
కబుర్లు
ఉపన్యాసాలు

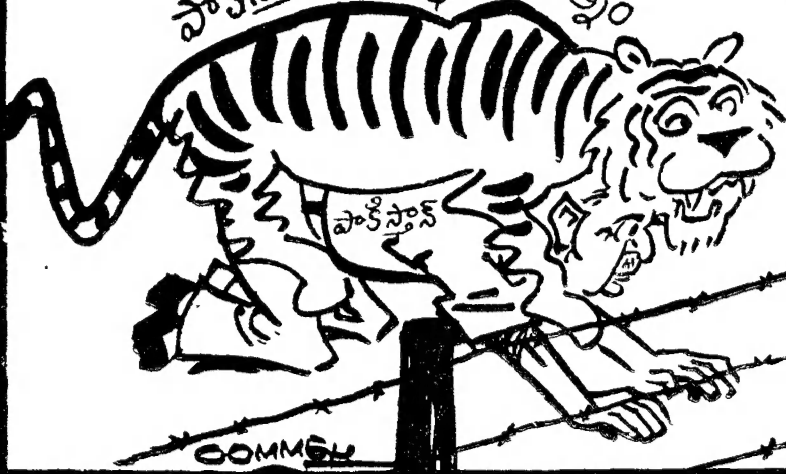
దారిద్ర్యం

గంగూలీ ఉదంతం తర్వాత
హనుమంతయ్యగారి ముఖం!

చెడు వాతావరణంలో
పచ్చని చెట్లు!

పాకిస్తాన్ యుద్ధ ప్రయత్నం

నీ బూటకానికి
బెదిరి
పోతామా?

భారత సేన

తెలంగాణ ప్రాంతీయ కాంగ్రెస్ సంఘానికి ఎక్కువ అధికారాలు

స్వీయమైన రాజకీయ బలం లేకుండా పార్టీ నాయకత్వం మంచి ప్రభుత్వానికి పార్టీకి సరఫరాంపాదించడం ఎంతకష్టమైనదో, దాని వారిగా మంత్రి పదవి నిర్వాహానికి పూనుకుని ముఖ్యమంత్రి పి. వి. నరసింహారావుగారు ప్రస్తుతం చేశారు. పార్టీలోని వివిధ వర్గాలనుంచి సమస్త వత్తిడి ఎంతగానూ దాన్ని తట్టుకొనడం ఎంతకష్టమో కూడా తెలుస్తూనే ఉంది. ఎన్ని వత్తిట్లు వచ్చినా కూడా నరసింహారావుగారు చాలా వరకు నిరయాలను స్వయంగానే చేస్తున్నారు. తమనాయకత్వం వల్ల వ్యక్తిగతంగా విశ్వాసం చూపుతున్నారని నమ్మకం కలిగిన తరువాతనే తమ సహచరల ఎంపికను నరసింహారావుగారు చేస్తున్నారు. ఇందువల్లనే కొందరు మోజే మంత్రిలను కొత్త మంత్రివర్గంలో చేర్చుకొనడం జాగు జరిగింది.

అలాగే మంత్రివర్గ నిర్మాణం గూర్చి సలహాసంప్రదింపులచేసే ముఖ్యమంత్రి రెండు మూడు సార్లు శ్రీ శ్రీ వెళ్ళడం అక్కడే దీర్ఘకాలం మకాం వేయడం, కొకప్పుట్లో కొత్త మంత్రిలు జాబితా ఢిల్లీ నుంచే వెళ్ళిపోవడం, పైగా మంత్రివర్గ నిర్మాణ కార్యకలాపాలన్నీ కొనసాగడం—ఇవన్నీ కొత్త నాయత్వం ప్రధాన ప్రజలపైన సరిగా పడకుండా చేశాయి. ఈ స్థితి మారాలంటే కొత్త మంత్రివర్గం ఏర్పాటు చేయాలంటే రాష్ట్రాన్ని ఎదుర్కొ

ంటున్న ముఖ్యమైన సమస్యలను కట్టు దిట్టంగానూ, అందరికీ సంతృప్తికరంగానూ పరిష్కరించకలగడం పైన ఆధారపడి ఉంటుందని వేరే చెప్పనక్కరలేదు.

ప్రధానమైనది తెలంగాణా సమస్య

ఇలా తక్షణం పరిష్కరించవలసిన సమస్యల్లో ప్రధానమైనది తెలంగాణాకు సంబంధించినది. మోజే తెలంగాణా ప్రజాసమితి నాయకులు, మంత్రిలు డాక్టర్ ఎం. చెన్నారెడ్డి, శ్రీ కె. అచ్యుతరెడ్డి, శ్రీ మాణిక్యరావు, శ్రీ జివ్వాది నొక్కారావు తెలంగాణా పార్లమెంటు సభ్యులు సిమ్లా, ఆ. భా. కా. సంఘం సమావేశం సందర్భంలో ప్రధాని ఇందిరాగాంధీని కలుసుకున్నప్పుడు కొన్ని విషయాలు ప్రస్తావించాయి. తెలంగాణా సమస్య పరిష్కారానికి ప్రధాని—డాక్టర్ చెన్నారెడ్డిగార్ల మధ్య జరిగిన చర్చల్లో రూపొందిన షష్టాంశ ప్రతిపాదన లన్నింటికీ, ప్రధాని సమ్మతించలేదని, ముఖ్యంగా తెలంగాణాకు ప్రత్యేక ప్రదేశ్ కాంగ్రెసు సంఘాన్ని ఏర్పాటుచేయడం, 1977 లో ప్రత్యేక రాష్ట్రం నిర్మాణంగూర్చి పునఃపరిశీలించడం—ఈ రెండింటి విషయంలో ప్రధాని తమ అంగీకారాన్ని తెలపలేదట. కాని ప్రజాసమితి కాంగ్రెసులో విలీనం కావడం కోసం ప్రజాసమితి నాయకత్వం చెప్పిన ప్రధాన

కారణం ఈ ఆరుఅంశాల అధారంగా తెలంగాణా సమస్యపరిష్కారానికి ప్రధాని అంగీకరించారనేది నిర్వివాదం. ఇతే ప్రధానికూడా సిమ్లా సమావేశంలో ఈ అంశాలతో తమకు సంబంధం లేదని చెప్పలేదని అందులో పాల్గొన్నవారందరూ ఒక కరీం నగర్, ఎం. పి. సత్యనారాయణరావుగారు తప్ప చెబుతున్నారు.

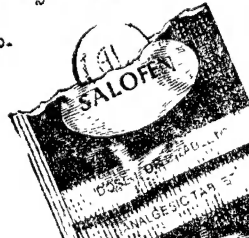
ప్రధాని హితవు

తెలంగాణాకు ప్రత్యేక ప్రదేశ్ కాంగ్రెసు సంఘాన్ని ఏర్పాటు చేయడాన్ని కాసుబ్రహ్మానందరెడ్డిగారు కూడా వ్యతిరేకించారు. రాష్ట్ర సమైక్యతకు భంగం కలుగకుండా తెలంగాణా ప్రయోజనాల సరిరక్షణకు కృషిచేయడానికి అంగీకరించిన ప్రజాసమితి నాయకత్వం, అందుకు నోచడం చేయని ప్రత్యేక కాంగ్రెసు సంఘం గూర్చి నట్టుపట్టుడంలో అర్థం లేదు. పైగా తెలంగాణాకు ప్రత్యేక కాంగ్రెసు సంఘాన్ని ఏర్పాటుచేస్తే ఇలాంటి కోరికలు గుజరాత్లోని సెరాప్ట్రలోను, మహారాష్ట్రలోని విదర్భాలోను తలెత్తుతాయి. కనుక అవిషయమైనట్టు దల చూపవద్దని ప్రధానమంత్రి హితవు చెప్పారట. అంతేకాక ప్రత్యేక కాంగ్రెసు సంఘాన్ని కోరుతున్నది, పార్టీ వ్యవస్థలోను, రాష్ట్ర రాజకీయ జీవనంలోను తెలంగాణాకు పూర్వంకోసం అన్య

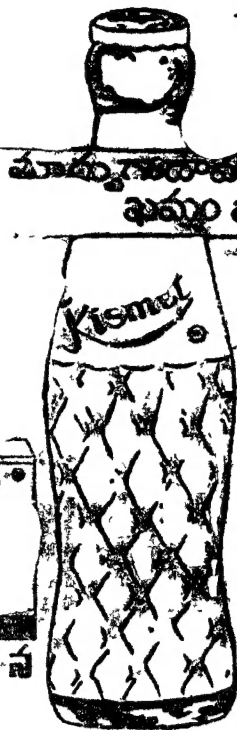
అవును—
శాలోఫెన్
బాధానివారిణి మాత్రం
తలనొప్పి, పూ, పంటినొప్పి,
ఒళ్లనొప్పిలని
వెంటనే పోగొట్టాయి

శాలోఫెన్లోని ఔషధాలు డాక్టర్లు సిఫార్సు చేసేవే!
శాలోఫెన్ ఉన్నచోట బాధ ఉండదు.

ఇది అమృతం అని రిమిడిక్ వారి
తయారీం చేసిన గుర్తు ఉంటుంది

18-10-71
నుండి
17-1-72
వరకు

ఉచిత బహుమతులు

AT NO EXTRA COST

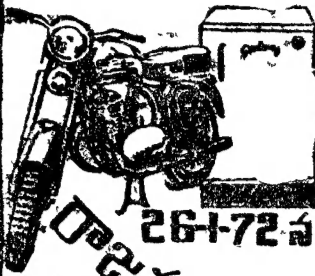
మామిడి, గుండు, నెలక, పండ్లు, కూరలు, పప్పులు, కూరలు, పప్పులు, కూరలు, పప్పులు

కొత్త, గుండు, నెలక, పండ్లు, కూరలు, పప్పులు, కూరలు, పప్పులు

విజయ
విజయ

రామచంద్రాచారి, పండ్లు, కూరలు, పప్పులు, కూరలు, పప్పులు

గాల్ స్పాట్ - కిస్మెట్
బహుమతి పొందండి

రాజమండ్రి లాజింగ్ డ్రాల్ ఫర్ కస్టమర్ బహుమతి పొందండి
26-1-72 న
జావామోటారు సైకిలు, 2 గాల్వే 8 ట్రైజిల్ రేసులు, మొత్తము 83 గాల్వే
25 క్రియోమాట్ ట్రైజిల్ రేసులు, 50 ట్రైజిల్ రేసులు, మొత్తము 83 గాల్వే
బిహెచ్ మేతులు, మరియు 150 గాల్వే సాపేట్ ఎయిర్ బ్యాగ్లు కన్సోలేషన్
బిహెచ్ మేతులు, మొదటి 3 బహుమతులు బహుమతులు యివ్వబడును.
చిరస్థల అవే నెంబర్లు కన్సోలేషన్ బహుమతులు యివ్వబడును.

రాజమండ్రి లాజింగ్
గాల్ స్పాట్
తాగండి!

యం జరుగుతూ ఉండేటందుకే—కదా. నేమైతే కాంగ్రెసు సంఘంలోనే అందుకు తగు ఏర్పాట్లు ముఖ్యంగా 1972 శాసనసభా ఎన్నికలకు అభ్యర్థుల ఎంపిక విషయంలో మీ హక్కుల పరి

రాజధానికబుర్లు

రక్షణకు తగుచర్యలు తీసుకుంటామని కూడా ఆమె హామీ ఇచ్చారట. డాక్టర్ చెన్నారెడ్డి ప్రభుత్వం ఆమె ఇచ్చిన హామీ సంతృప్తికరంగా ఉంది. కాగా ఆంధ్రప్రదేశ్ అంతర్భాగంగా తెలంగాణ ప్రాంతీయ కాంగ్రెసు సంఘం పూర్వం కంటే హెచ్చు అధికారంతో ఉంటుందనీ, ప్రదేశ్ కాంగ్రెసును పునర్వ్యవస్థీకరించేటప్పుడు, ఇందుకై కావలసిన చర్యలను తీసుకుంటారని తెలుస్తున్నది.

కొత్త ప్రాణం

బతే ప్రత్యేక రాష్ట్రోద్భవమాని పునరుజ్జీవించేయడానికి కృషిచేస్తున్న శక్తులకు సీమా సమావేశంలో ప్రధాని చెప్పిన మాటలు కొత్త ప్రాణాన్ని పోశాయి. కాని తెలంగాణ ప్రజలు ఈ శక్తుల ఆదన ఎంతవరకు నిలుస్తారో భవిష్యత్తు మాత్రమే నిరూపించగలదు. ఇప్పటివరకు ప్రజల్లో అసంతృప్తి ఏమైనా ఉంటే బలంగా ఎక్కడా వ్యక్తం కాలేదు.

తెలంగాణ ప్రతిపాదనల్లో మరొక ముఖ్యమైనది ప్రాంతీయ సంఘానికి కల అధికారాలను విస్తృతం చేయడానికి సంబంధించినది. ఈ విషయంలో కేంద్ర నిర్ణయం త్వరలో వెల్లడికావచ్చును. తెలంగాణ ప్రయోజనాల పరిరక్షణకు తీసుకుంటున్న చర్యలపట్ల ఆంధ్రప్రాంత అభిప్రాయం ఎలా ఉంటుందో గమనించడం ఈ సందర్భంలో చాలా ముఖ్యమైనది. నరసింహారావుగారి సుంత్రివర్గమూ, కేంద్రప్రభుత్వం కూడా ఆంధ్రప్రాంత ప్రజాభిప్రాయాన్ని ఒప్పించడానికి ప్రయత్నించడం చాలా అవసరమని వేరే చెప్పనక్కరలేదు. అప్పుడే ఇకముందు అభివృద్ధి అంటా తెలంగాణ, రాయలసీమల్లోనే జరుగుతుందనీ అభిప్రాయం సర్కారు జిల్లాలో ప్రబలుతున్నది. దీనికి ఆధారం లేదనీ, ఒక వెనుకబడిన ప్రాంతపు అభివృద్ధి, మరొక ప్రాంతపు అభ్యుదయానికి ఆటంకం కావలసిన అవసరం లేదనీ నచ్చచెప్పాలి.

—బి. నాగేశ్వరరావు

దీపావళి కథల పోటీలో

బహుమతి పొందిన

ఆరు కథలు

1. అమ్మా, ఆకలేస్తోందే,
2. ఎదురీత
3. పాలు
4. మనోహృదికి మందు
5. మాయమనసులు
6. వాన కురుస్తే,

దీపావళి కథల బాలట్ పత్రం

దీపావళి కథల పోటీలో బహుమతి పొందిన ఆరు కథలలో నాకు ఉత్తమమని తోచిన వరుసలో ఆరు కథలు :

మొదటి కథ	
రెండవ కథ	
మూడవ కథ	
నాలుగవ కథ	
అయిదవ కథ	
ఆరవ కథ	

పంపినవారి పూర్తి పేరు :

చిరునామా :

.....

.....

దీపావళి కథల బాలీ పోటీ

మొదటి బహుమతి రు. 250

రెండవ బహుమతి రు. 200

మూడవ బహుమతి రు. 150

“నాకు నచ్చిన దీపావళి పోటీ కథలు”

1971 దీపావళికి ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక నెలకొల్పిన దీపావళి కథల పోటీ వివరాలు ఇంతకిముందే ప్రచురించాము.

ఈ సంచికతో ఉత్తమ కథలుగా ఎన్నికైన ఆరు కథల ప్రచురణ పూర్తి అవుతుంది.

ఈ ఆరు కథలలో వరుసగా ఏవి ఉత్తమమైనవో నిర్ణయించి పాఠకులు ఎన్నుకునేందుకు ఒక బాలీ పోటీని నిర్వహిస్తున్నాము.

బాలీ పోటీపాటు వ్యాసరచన పోటీని ఒకదానిని నిర్వహిస్తున్నాము.

పోటీకి వచ్చిన వ్యాసాలలో ఉత్తమమైన మూడింటికి వరుసగా రు. 250 మొదటి బహుమతి, రు. 200 రెండవ బహుమతి, రు. 150 మూడవ బహుమతి ఇవ్వబడతాయి.

ఈ పోటీకి సంబంధించిన తర వివరాలు, నిబంధనలు ఈ కింద లిస్తున్నాము.

ముగింపు తేదీ 15.11.1971

1. ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక దీపావళి సంచిక (22-10-71), ఈ సంచిక (29-10-71)లో ఉత్తమ కథలుగా ఎన్నిక అయి ప్రచురించబడిన ఆరు కథలలో పాఠకులు తమకు ఉత్తమమని భావించిన వరుసలో మొదటి కథ, రెండవ కథ, మూడవ కథ, నాలుగవ కథ, అయిదవ కథ, ఆరవ కథలని ఎన్నుకుని, తమ ఎన్నికకి కారణాలని వివరిస్తూ “నాకు నచ్చిన దీపావళి పోటీ కథలు” అన్న శీర్షిక కింద ఒక వ్యాసం రాసి వంపాలి.

2. పాఠకులు తాము ఉత్తమమని నిర్ణయించిన వరుసలో ఆరు కథలపేర్లని ఈ పేజీలో యివ్వబడిన బాలీ పోటీలో నింపి వ్యాసంతో పాటు వంపాలి.

3. పోటీకి వంపే వ్యాసం, ఒక అరతాపు (ఎక్సర్ ప్లెజ్ ఫుస్ కం పేజీకి రెండురెల్లు)ని పింపి ఉండరాదు. పేరాతో రాసి ఉండాలి. కాగితానికి ఒక వైపు రాసి వంపాలి.

4. ఒక బాలీ పోటీ పాటు ఒక వ్యాసంమూలమే వంపాలి. బాలీ పోటీ పాటు అత్యవసరమే వ్యాసాలు పోటీకి స్వీకరించబడవు.

5. ప్రతివ్యాసం ప్రాతప్రతిమీద, రాసిన వారి పూర్తి పేరు, చిరునామా ఉండాలి.

6. బాలీ పోటీలో కూడా బాలీ పోటీ, వ్యాసం వంపేవారి పూర్తి పేరు, చిరునామా ఉండాలి.

7. కవరుమీద, వ్యాసం ప్రాతప్రతిమీద “దీపావళి కథల బాలీ పోటీ” అని స్పష్టంగా రాయాలి.

8. బాలీ పోటీ, వ్యాసం “సంపాదకుడు, ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక, 7, తంజువేళ్ళి స్ట్రీట్, మదరాసు-1”కి వంపాలి. ప్యూజీ పేరే వంపరాదు.

9. పోటీ ముగింపు తేదీ 15-11-1971.

10. పోటీకి సంబంధించిన తుది నిర్ణయం ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక సంపాదకుడిదే. ఈ విషయమై ఎటువంటి తీర్మానమూ రాదు. జరిపటానికి పిలువబడుతుంది.

11. ఎటువంటి పరిస్థితిలోనూ పోటీకి వంపిన వ్యాసాలు తిప్పి వంపబడవు.

12. బాలీ పోటీ పాటు 24-12-1971 తేదీకంటే ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రికలో ప్రచురించబడతాయి.

13. ఇంతకిముందే చేసినట్లు బాలీ పోటీ మొదటిదిగా ఎన్నికైన కథకి రు. 500, రెండవదిగా ఎన్నికైన కథకి రు. 450, మూడవదిగా ఎన్నికైన కథకి రు. 400, నాలుగవదిగా ఎన్నికైన కథకి రు. 350, అయిదవదిగా ఎన్నికైన కథకి రు. 300, ఆరవదిగా ఎన్నికైన కథకి రు. 250 ప్రత్యేక పామతులుగా ఇస్తాము.

పాఠకులందరూ మూల సహకరించి ఈ పోటీని విజయవంతం చేయగలరని ఆశిస్తున్నాము.

ప్రకృతి శిక్షికి ప్రకృతి
చంపవారు కరుమిద నృప్తిగా
'ప్రకృతి' అందరి పరిత వారి
పరిత, మదను - 1. అని
ప్రాయకరుజున్నాము. - పం!

**దేహపుష్టికి
ఆరోగ్యానికి**
పండిత-డి.గోపాలాచార్యులవారి-
జీవామృతం
138 మంది ప్రసిద్ధి గాంచినది

అయుర్వేదాశ్రమం
(శ్రీనాథ) రిమిడిస్
మొదలైనది

వాయిదాల వద్దతిపై ట్రానిస్మిర్లు

మిన్నీ మాస్టర్
3 బ్యాండ్ ఆల్ వరల్డ్
స్టేషన్ ట్రాన్సిమిటర్
(గ్యారంటీ) వెల ౧౩
రూ. 10 వంటన చెల్లించి పొందండి. ఇండియాలో అన్ని గ్రామములూ, పట్టణములకూ అందగలము. అనలు ధర రూ. 165/-
VISHAL AGENCIES
P. B. 2100, (APW) Delhi-7.

1971-72 లో మీ అదృష్టము

మీ అదృష్టం కూడా ఏదైనా ఒక పుస్తకం మీ కేర్చి ఒక పుస్తకం కొనుగోద తెలుపండి. రూ. 1.25 కు రుణపు 12 నెలలలో మీకు సంబంధించిన వివరాలు, గృహం లాభవస్తువులు, ప్రయోజనము, ఉద్యోగంలో మార్పు, జననం, వివాహం, ముఖం లోషములు తెలుపుతూ, దుష్ట నక్షత్రాలనుండి మీమ్మ కొనుగోదను మార్గంలో నవ తెలుపగలము. ఒక దశా చూచిన మీకు సంతృప్తి పొందగలరు. పోస్ట్ జి ఆదనం.
SHRI SARASWATI JYOTISH ASHRAM,
(WAP) BEAS (Amritsar)

9వ నోడం నిసర్కరం ఫలాఘ్నం

తల్లి తల వగలకొట్టిన తనయుడు!
అలహాబాదుకు చెందిన మసేరి అనే వూరిలో భూమివంశం విషయంలో కోపంవచ్చిన నోబుద్ధిమంతుడు చేతికొందిన లాటితో తనతల్లి బుర్ర వగలకొట్టి చంపి, కాలికొద్దీ పారిపోయాడట. ఈ పరశురామునికోపం పోలీసు వెతుకుతోంది.
వ్యధిచారంలో కూడా కలకత్తా అగ్రరాంబూలం!

వ్యధిచారానికి రామరామా కలకత్తా అగ్రరాంబూలం కొట్టి నేలా కనుపిస్తోందని స్పష్టమిస్తూ, నంద అన్నారు. ఈయన గత 45 ఏళ్ళుగా ప్రపంచమంతా పర్యటిస్తున్నారు. హిందూమతానికి సంస్థకు చెందిన యీ స్వామి ప్రజాక్షేమము, వ్యధిచారము, దాని వలన కష్ట వస్తువులు అనేవిషయాలమీద పరిశోధన చేస్తున్నారు. కలకత్తాలో వ్యధిచారం చేయడానికి దేశంలోని అన్ని రాష్ట్రాల నుంచి అమ్మాయిలు వచ్చి స్థిరపడుతున్నారని కూడా యీయన అన్నారు— సత్యంబం.

నేనా శిష్యుణ్ణి!
వ్యధిచారము శాశ్వతమైన కష్టకష్టముల మీద పరిశోధిస్తున్నాను

అమ్మాయిని
అవహరించిన అన్నా చెల్లెళ్ళు
ఢిల్లీ కన్నాట్ స్టేషన్లోని ఒక హోటల్లో పెరిపోను ఆవరేలురుగా పనిచేస్తున్న లారీనా అనే అమ్మను ఎత్తుకు పోయిన నేరానికి బొంబాయికి చెందిన రాజా దీపక్ అనే అతనిని అతని చెల్లెలు సూర్యచానును పార్లమెంటు వీధి పోలీసులు నిర్బంధంలోకి తీసుకున్నారు. ఈ అన్నా చెల్లెళ్ళిద్దరూ దృష్టు చేస్తారట. తనకూతురికి సినిమాలో ఛాన్సు యిప్పిస్తానని మధ్యపెట్టి ఎత్తుకుపోయారని వారి ద్వరిమీదా లారీనా తల్లి ఫిర్యాదు చేసిందట.

* * *
కన్నాట్ స్టేషన్—ఢిల్లీ—లో 27వ తేదీన రాత్రి 7 గంటలకు మూసి, 28వ తేదీ పండుగ శలవు అనంతరం 29వ తేదీ 10 గంటలకు నోషెపు యజమాని తన షెపు రెంచి చూస్తే సుమారు లక్షరూపాయలు కిమ్మతు చేసే వస్తువులు పోయి

**సరికట్టికాం, కెళ్ళాం
పెనకపేట్రుమంచి
పట్టెరా శాంకలు**

నట్టు తేలిందట. ఆషాఢంలో వాగులకు వచ్చిన చేతి గడియారాలు, వెండి వస్తువులు, నగలా అన్ని ఎవరో ఎత్తుకు పోయారట. ఆషాఢ వెనుక భాగంలో పున్న తలుపులు పగల గొట్టి దొంగలు కొట్టేసి ప్రవేశించారని పోలీసు పసిగట్టిసిందట, పార్లె!

* * *
డబ్బు తగువు తీరక ఢిల్లీ కైలాష్ వగర్లో నో రిక్షావాడు 18 ఏళ్ళ రాజకుమార్ అనే అతన్ని కత్తిలో పొడిచి, పారిపోయాడట.

* * *
హిందూదేశంలోని బంగ్లాదేశ్ కాందిశిఖల గుంపు చూసిన ఎడ్యర్లు కెనడి ఆకాందిశిఖలగా ను మన దేశానికి 400 మిలియను డాలర్లు [300 కోట్ల రూపాయలు] యివ్వవచ్చని అన్నారు. వివరాల్

రామలిక్ష్మి ఫిలింస్
రామలక్ష్మి

ప్రొడ్యూస్ - దర్శకత్వం నిర్మాత
 కె.బాబూరావు కె.వి.ప్రభాకర్

కూర్చి వేసి

అందూ జూరీ. పడెన వనభారతి. సైజూ: ఉషా. మైసూర్. విజయ

పి. వి. జి, మద్రాసు

మీరు ప్రశ్నలకు యంత చదువుగా నమాధనాలిస్తారు. ఇందులో మీ శ్రీవారి నహాయం కూడా ఉందా ?

లేదు. వారిది ప్రథమ కోసంకాదు. ఆలోచించి కోసం తెచ్చుకునేవాళ్ళు— యావని చెయ్యరు!

కె. ఎస్. ఎమ్, తుని

మీ యంటా మీరే వంట చేస్తారా ? లేక...

వంటిల్లా ఆడదాని సామాజ్యం. అధికారంలేని ఎవరైనా పూనుకుని వంటకి దిగితే విసుగురాదా? అంచేత నేనే తాపత్రయపడతాను. ఎంత రచయిత్రులైనా ఆకలి వేస్తుంది కదా!

సిహెచ్. ఆర్. బి, శ్రీహరిపురం

మానవునికి భయం ఎందువల్ల కలుగుతుంది?

తెలిసే తెలియకో చేసిన తప్పులవల్ల.

పి. బి. ఆర్, కలికిరి

బ్రతికి ఉండగా సానుభూతి చెప్పని యీ దేశ వజ్ర మరణించాక ఎంతో అభిమాని కనున స్పృహ యోగ సావం. అని ఎందుకు?

నులుపు కనుక. బ్రతికున్న మనిషికి ఒక్కసానుభూతి కాదు కావలసినది— చేయూత. చచ్చినవాడికి సానుభూతి చాలు.

ప్రశ్నలు
...రహస్యం...

వి. ఎస్. ఎస్, మంధేన

హెచ్. ఎస్. సి. పాసయ్యాను: విశ్వ ప్రయత్నం చేశాను. ఉద్యోగం దొరకలేదు. వివాహం కూడా జరిగింది...

బహుశా వివాహం కోసం చేసుంటాను విశ్వ ప్రయత్నం?!

వి. ధర్మజీ, పాలకొల్లు

చిన్ననల్లులు దేవుళ్ళతో సమానం అంటారు కదా. మరి పెద్దవాళ్ళు ?

పిల్లల దృష్టిలో దేవ్యులతో సమానము!

ఎమ్. జె. ఎల్, వందలపాక

మాటకు మనుగడకు గల నిష్పత్తి ఏమిటి ?

మనుగడ ఒకప్పుడే— మాటసారిక

మానవుని ఆశ ధనము మీదా? (ప్రాణము మీదా ?

(ప్రాణ ధనముల రెండింటిమీదా.

కె. జి. ఎస్, తుని

సినిమాలో చేరే అర్హతన్నీ వుండి కొంచెం నల్లగా వుంటే చేర్చుకుంటారా? మహరాజులాగా. కాని అర్హతలు అన్నీ మీరే విశ్వ యిందుకున్నవి కాకూడదు!

కె. శ్రీ. బి, కొత్తూరు

మొన్న తెల్లవారుజామున నాకో కల వచ్చింది. మీరు మీ శ్రీవారిని అవ్వకాక కర్రతో... తెల్లవారుజామున వచ్చిన కల విజయపుతుందంటారు ?

నీ కల విజయవంతమేదా ఎలాగ? ఇదిగో పరుగెడు తున్నా బజారుకి? అప్పుడాల కర్ర తేడానికి!!

టి. ఎమ్. ఆర్, గూడూరు

దేవుడే సృష్టికి మూలకారణం కదా. మరి మానవులందరినీ సమానంగా ఎందుకు సృష్టించలేదు ?

దేవుడు శిష్టి. మిషన్ కారు—ఒకే మూసతో పోసిన నట్టు సృష్టించడానికి. సృష్టిలో ఈ వైవిధ్యమే తేకుంటే ఎంత బోర్డింగ్ ఉంటుందో ఆలోచించి చూడు చిట్టితల్లీ—

వి. వి. ఏ, భోంగిరే

తల్లితండ్రులు ముఖ్యంగా పుత్రులనుండి ఆశించేది నిర్మలమైన నిష్కలమైన (పేరు...డబ్బు) నాదు.

అదెక్కడుంటుంది సారీ?!

కళ్యాణశ్రీ, కోవెలకుంట్ల

మీకు విగ్రహారాధన మీద నమ్మకం వుందా ?

నేను చాలా మామూలు మనిషిని. ఎదుట బొమ్మ ఉంటే తప్పించి— ఏ క్లాగ్ తో క్షణం సేవ చేతులు జోడించి నిలబడి ప్రార్థించలేను.

ఎస్. ఎస్, విశాఖపట్నం

సృష్టిలో విలువైనది ఏదండీ?

తీయకుండా వుంటే— ప్రాణం బాబూ.

వై. ఆర్. కె, తాళ్లూరు

నేను వింతకాలంలో భూమిమట్టు (చరణం)చేసి రాగంను ?

ఎందుకు గుడ్డిఎద్దు చేరోవద్దట్టు— అలా భూమి చుట్టు తిరిగిరావం?! అట్లాను ముందెట్టుకుని నేను క్షణంలో చుట్టి వస్తాను.

కె. ఎమ్. వి, హూసూరు

కొందరికి జీవించి అంటే అసహ్యము. ఇందుకని?

వారు కోరుకున్నట్టు సాగకపోవడంవల్ల.

అంకితం పెండ్లి నర్సింహారావు

‘అమ్మదా నీ కొడుకు నుంచే వెళ్ళి
నేను జాగ్రత్తగా పెంచుతాను’ క్రింద
పారి ఢిల్లీ మునుమరాలొచ్చినప్పుడు
వడుతూ అడిగింది భాగ్యము. మన
నిర్మోదమాటలుగా చెప్పేసింది.

పి.కా.మ.లి.స.భ.వి.ప్ర.పి.కా.మ.లి.స.భ.వి.ప్ర.

కంటే పిల్లలకు చెబుతున్నారా? మరో పాఠ బొంబాయి నుండి కూతురికొనం ప్రయత్నించి విఫలమయింది. బాధపడి నాడుకుంది. అంతకంటే తన చెయ్యి గలదు? తన అవునరం ఏవరికీ లేదు.

అనాక వండి మోడ్రేసోయన చెట్టు: మోడ్రేసోయన చెట్టు పొయ్యిలోకి నా వనికొస్తుంది. తనవల్ల అంత మాత్రం వునయోగం కూడా లేదు.

అందుకే తీరితం: స్వారంగా కనిపి స్తోంది. అనా తనింక బతికే వుండటం అర్థంలేదని భాగ్యమ్మ - తిప్పాడు.

‘ఏందుకు బ్రతకాలి? ఏవరికొనం?’ అనే ప్రశ్నలు. జవాబు దొరకని ప్రశ్నలు. కాలం కొన్నివేల సంవత్సరాలు నత్త నడక నడిచి ఒక్కసారి పరుగు లంకించు కలది. భాగ్యమ్మ నత్తనడక కాలానికి ప్రతి నిధి. తన అమ్మమ్మ ఏలా సంసారం చేసిందో తన అమ్మా అలాగే చేసింది పెళ్ళి చేసు కోవడం, పిల్లల్ని క్షణం, గొడ్డలా ఇంటిడు చాకిరీదేసి ‘నలనా ఇంటి అడవికడను’ అనే మెప్పుకొనం ప్రయత్నించడం—ఇదే పరిధి. తన సంసారమూ అంచుమించు అంతే! అలా కొన్ని జరాయి రబ్బరు స్పాంజులా జరిగిపోయింది. ఈ సాతిక, ముప్పై సంవత్సరాలలో ఏంథ మార్పు?

‘ఆ రోజులో, ప్రేమలే వేరు.’ అనుకుంది భాగ్యమ్మ. ఒకరికీ కష్టమేమీ పదివందీ పంచుకున్న రోజులు తనవి. ఇప్పుడెవరి కష్టం వాళ్ళది. ఆ రోజులో మనమ లెంత హాయిగా నవ్వుతూ వుండేవారు? ఇప్పుడెవరి మెళున చూసిన నవ్వు కనిపించదు. మనమల్లో మేడిపండు హఠాసలు పెరిగినవి. పెళ్ళాం మొగుడితో మితంగా మార్పాడితే నాగరికత. పిల్లలు తల్లి దండ్రులతో ఆచి తూచి గౌరవంగా మాట్లాడతారు. మితంగా నవ్వాల్సి. మితంగా ఏడవాలి. అంతా నిమిట్టం.

‘ఓలి గవ్వ...’ సాన్, కేన్ పీలువు. భాగ్యమ్మ ప్రపంచంలో కొచ్చి క్లిక్కినదింది. గుండెలు వేగంగా కొట్టు కుంటున్నవి. కొడుకూ కొడలా ఇంట్లో లేరు. ఓలిగవ్వ తీసుకుని పొడగింటి కెళ్ళింది. సుందరమ్మ మమమడు రామూ రు చదువుకుంటున్నాడు.

రామూ! ఈ ఓలిగవ్వ

మనోవ్యాధికి మందు

మాడు... కంగారుగా అడిగింది. రామూ కవరు విప్పి, చదివి నవ్వుతున్నాడు. పెట్టాడు.

‘మామ్మా! నీకొక మంచి కబురు చెబు తాను. ఏమిస్తావ్? ఉంవవారు తాచి పెడతానా?’

‘తొందరగా చెప్పరా బాబూ! నా కేదో దడగా వుంది.’

‘అలా కాదు. నవ్వు ‘ఊ’ అంటేనే. ‘నత్త.’

భాగ్యమ్మ తన వ్యవహారాల్ని గాదు. ఆ పేటంతటికీ మామ్మే.

‘ప్రసాద్ అమెరికా నుండి వచ్చేశాడట! ఆ రోజు మొత్తం మద్రాసు వెదు తున్నాడు. మిమ్మల్ని పేషెంట్స్ కలసుకో మన్నాడు.’

భాగ్యమ్మ ముఖం వెలిగిపోయింది. నోటి నుండి మాట పెరిగి రాలేదు. ఓలిగవ్వ తీసుకుని గిడుక్కున వెళ్ళి తిరిగింది.

‘మామ్మా! ఉంవవారు...’ భాగ్యమ్మ విసిరించుకోక పోవడం ఆమె తప్పకాదు.

భాగ్యమ్మకు ముళ్ళమీదున్నట్లుగా వుంది. ఏం చెయ్యాలి? నను యా నిక

ఎవరి కొరకు?

ప్రభాతప్రభంజనమున
మంచులోన జలకమార్చి
పుదుపుగొల్పు చూపులతో
ఎదురు చూతు వెలికొరకు?

చివురకుం జొంవములో
సులిరేకుం కనులు విప్పి
తొలి తేనెలు పొగిస్తూ
ఎదురు చూతు వెలికొరకు?

అరుణారుణ కాంతిజల్లి
మల్లెపూల ముగ్గులేసి
జాజిపూం పొన్ను పరిచి
ఎదురు చూతు వెలికొరకు?

చిరుచీకటి చీరకట్ట
చుక్కలున్న రవిక తొడిగి
మేలిమిబిల్లు ముసుగుచేసి
ఎదురు చూతు వెలికొరకు?

—కృష్ణప్రియ

కొడు - కొడలా ఇంట్లో లేకపోతే, రేపటిగ్నని రాదు. ఊటెన్నే ఇంతా తిరిగేసింది.

మొత్తం రాత్రి వినిపిచిన్నరక. అప్పుడే అయిదయిపోయింది. భాగ్యమ్మ మనవల్లే మానీ మాడు సంవత్సరాలుంది.

‘ఏలాగున్నాడో పిప్పి నన్నానీ? వాడికి కొడుకు కూడా వుట్టాడట. పిప్పి మొన్నటి దెధవ. అప్పుడే వాడికి పిల్లలు’ అనుకుంది భాగ్యమ్మ. మునిమనమడి గుర్తు. రాగానే భాగ్యమ్మకు నొక్క పులక రించింది. వెంకటేశ్వరస్వామి ఫోటో నుండు నిలబడి దణ్ణం పెట్టా కుంది.

‘ఇంకా నాకేమీ వద్దు స్వామీ! ఈ జన్మకీ భాగ్యంవాలి’ అనుకుంది. ప్రసాద్ భాగ్యమ్మ కూతురి కొడుకు. అల్లుడు ఫర్వోగరిత్యా అనేక వూళ్ళూ మాడుతూ వుండటం వల్ల, పిల్లల్ని విశాఖనట్టుంలో పెట్టుకుని చదివింది. అనియ పిల్లలకు చదువు చెప్పించడమంటే ఆమె కెంతో పరదా. దగ్గర కూర్చుని నరీ చదివింది. పిళ్ళంతా బాగా చదివే గొప్పవాళ్ళు కావాలి అదే ధ్యేయం. ఆ సబ్జెక్టు అంతుచిక్కక గాని లేకపోతే ఈ మేష్టర్లకూ, లెక్చర్లకూ సాకాలు కేరగిల ననుకుంటారు.

‘ఈ నయనంలో ఏందుకు భాగ్యమ్మా నీకీ బాధరబందీ’ ప్రక్రింటి సుందరమ్మ నలసా యిస్తుండేది. దేమి నిచ్చి మో గాని ఆనిడకు పిల్లలంటే బొత్తిగా నడదు. ఒక్కడే కొడుకయితే మొగుడుపోగానే మనో నర్తి తీసుకుని వేరే వుంటోంది. పిల్లల చదువు కిబ్బందిగా వుండనీ, నాళ్ళని పెట్టుకుని గుడివాడతో వుండవలసిందనీ కొడుకు ప్రాధేయపడ్డాడట.

‘అంత్య నిష్కారం కన్నా అది నిష్కారం మేలు. ఈ బాధర బందీ నను పెట్టుకోను.’ అని ఖండితంగా చెప్పింది. సుందరమ్మ. అలాగని చెప్పడమే కాదు భాగ్యమ్మకు కూడా హితవు చెప్పింది.

‘పిళ్ళంతా పెరిగి పెద్దవాళ్ళయి మనల్ని వుద్రోసిస్తారేమిటి?’ అని. తనకలా అని పించదు. తన వొంటో కత్తి నన్నంత వరకూ తన నాళ్ళకు సాయపడటమే తనకానందం. తప్పేనూ. పిళ్ళ వుద్రోసిస్తారనే తలంపు తనకెన్నడూ వచ్చేదిగాదు. ప్రతిఫలాన్ని జేరికనేనీ తునిక

సింథాల్ ఇచ్చే వాగ్దానం...

సంపూర్ణ లావణ్య పోషణ

నిత్య నూతన సౌరభం

సార్థక దుర్గంధ నివార్య రక్షణ

...నిలబెట్టుకో కలిగింది సింథాల్ ఒక్కటే

జి-11 (హెర్బాల్ రోఫిన్) అను అత్యద్భుతమైన క్రిమి సంహారక పదార్థమును కలిగియున్న సబ్బు సింథాల్ ఒక్కటే. శరీర దుర్గంధమును, చర్మ లోపములను కలిగించు చర్మ క్రిములను జి-11 చూపుచూపుతుంది. సింథాల్ మీ లావణ్యమును నిష్కళంకముగా ఉంచుతుంది. మిమ్ములను రోజంతా తాజాగా ఉంచుతుంది.

Interpub/GSC/5 Tel

రాళ్ళతో తూచడం తన చేతగాదు.

మొగట్టించి ఈ మనవడంటే భాగ్యముకు ప్రత్యేకమైన అనురాగం. మిగతా వాళ్ళకు పెనరట్టు నూనెతోనే ఈ మన వడికి వేలితో వేసేది. మిగతా వాళ్ళకు నూటనాలుగు జ్వరమొచ్చినా లెక్కచెయ్యని భాగ్యమ్మ ప్రసాద్ వాళ్ళు కొంచెం వేడిగా వుంటే వాణికిపోయేది. అంతా తనవాళ్ళే అయినా ఈ మనవడి మీదింత ప్రత్యేక తేమిటి?

భాగ్యమ్మకే ఆశ్చర్యంగా వుండేది.

‘అరెరె! ఇలా మంచుండి పోయా నేమిటి? అనతలటయి ముయిపోతంటే!’ అను కుంది భాగమ్మ. గబగబా వెలి మినవవు నవోసింది. గారెంటే వాడికిష్టం మిన వవు వానేలోగ అల్లంవచ్చడి చేసింది. వష రోట్లోనే గబగబా రుబ్బేసింది. అసలీ వధ్య లాంటి వసులేమి భాగ్యమ్మ చెయ్య డం లేదు. కాస్తా పనిచేస్తే ఆయాసం. దడ. మనవడికోసం అనేమీ గుర్తుకు రాలేదు. వసును ఇర్రై నెంపత్తరాల తగ్గి నట్టు పిలయి వసులన్నీ గిరిగిరా చేసుకు పోయింది.

గరెలూ, అలం వచ్చడి టిఫిన్ తేరి యర్లో సర్కి స్పృహనికి వెళ్లింది.

ప్రసాద్ దగ్గరే వుండవ్వం గడసాలనీ వాడిదగ్గరే తనవు చాలించాలనీ భాగ్యమ్మ

మనోవ్యాధికి మందు

కోరిక. అందుకే ప్రసాద్ అమెరికా వెడు తున్నప్పుడు వుండబట్టలేక అడిగేసింది ‘ఉరేడాబా! నే నెక్కవకాలం బ్రతక్కవా. నన్నూ నీతో తీసుకెళ్ళదామా?’ అంటూ కంట తడిబెట్టింది. అంతా నవ్వేశారు. ఆటలు వట్టింపారు.

‘అమ్మమ్మా! అమెరికా వెళ్లి గౌనులు చేసుకోవాలనుందా?’ అన్నారు. తనబాధ వాళ్ళ కర్పంకాదు.

‘అమ్మమ్మా నేను వెడుతున్నది కార్మి యాజీతో రిసెర్చ్ చెయ్యడానికిగాదు. నీ కాళ్ళనొవ్వు పరిశోధించడానికి’ ప్రసాద్ వెడతూ అన్న వోదర్పుటలు గుర్తొచ్చి నవ్వుడలా భాగ్యమ్మ మనసు పోయిగా వుంటుంది. తన కాళ్ళనొవ్వులు వాడికి గుర్తుండటమే చాలు. ఇంకా ఈ వయసులో తనకు మందులూ మాకులూ కావాలా? వాడి చల్లటి మాటలే వెన్నానందుల విలువ.

భాగ్యమ్మ పాదవుడిగా అన్నీ సర్కి ఇంటికి తాళం వేసేసమయంలో డబ్బునంగతి గుర్తుకొచ్చింది. తనదగ్గర మా...లుగా డబ్బుండదు. తనకిలాంటి ఆశ్రసరం వాస్తూం దవి కొడుక్కేం తెలుసు? ఒక్కరోజులో డబ్బు ఆశ్రసర మేముంటుంది గనుక?

భాగ్యమ్మ అలమారలన్నీ వెడికింది. రెండు రూపాయల చిన్నర కనిపించింది.

‘పొరుగింటికెలి నోఅయిదు రూపాయలు బదులడిగితే?’ చిన్నతనం అనిపించింది. కొడుకునీ, కోడలినీ క్రూరంగా చెప్పకం బారు. ముసిలిదానికి అమాత్రం స్వతంత్ర్యం లేకుండా చెయ్యడం న్యాయం కాదని ధర్మ నన్నాలు చెబుతారు. తనగురించి ఒకళ్ళు జాలినడటం తనకు నచ్చదు. భాగ్యమ్మ అది మానం అలాంటిది,

గడియారం ఏడుంపావు చూపుతోంది. ‘హా అలన్యం చేస్తే పుణకాలం కాస్తా దాటిపోతుంది. రెండు రూపాయల చిలరా తీసుకుని భాగ్యమ్మ బయలుదేరింది.

రిక్వాలెక్కడా కనుచూపు చేరలో వెళ్తు. భాగ్యమ్మ నడక సారంబించింది. శ్రీనివాసా వరింగోహోమోవరహా నడిచింది

‘రిక్వా సేవను కొన్నావా?’

‘రండమ్మా! రండి,’

‘ఏంత?’

‘రూపాయి వుండే. రండి కూకోండి.’

‘అర్నరూసా యిష్టాను. వస్తావా?’ అంది.

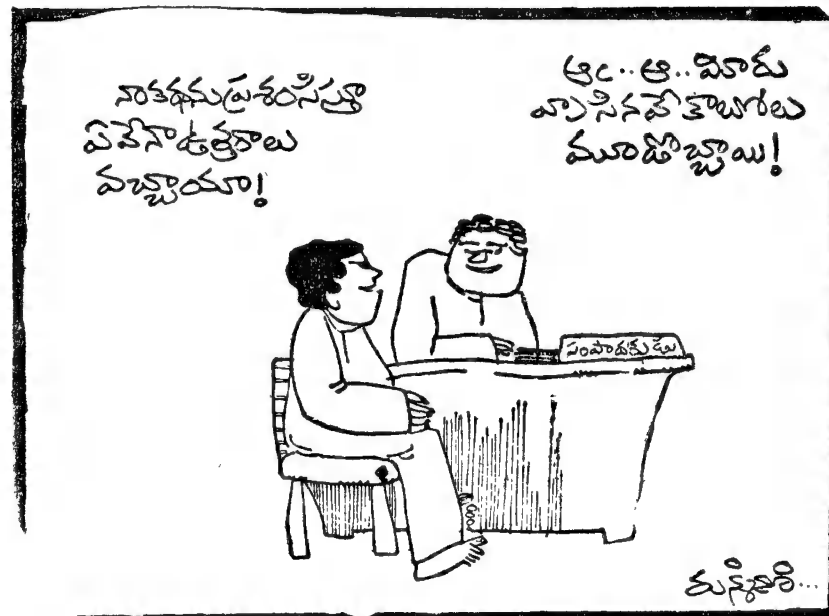
‘అర్నరూసాయా? ఏల్లెల్లనమ్మా! విషదన్నా రిక్వా ఏక్కావా?’ భాగ్యమ్మ గతుక్కుమంది. ఏంతమాటన్నాడు వెధవ? అయినా వాడితప్పేముంది? వాడికంటికి తనలా కనిపించింది గబోలు? మనలితనం అందరికీ తేలికే.

‘ఛీ...ఛీ...వీడితో నాకేమిటి?’ అనుకుని ముందుకు నడిచింది. వీడన్యంతమ్మాతాన తనహోదా తగ్గిపోతుందా? తన కొడుకు లక్ష్మణాకారి కాకపోతాడా? తన అల్లుడు అదేదో అసీనరు—గుర్తుండి చావడు—కాక పోయాడా? భాగ్యమ్మకు వెన్నెత్తిరిగి రిక్వా వాళ్ళే పిలవాలనిపించింది. పిలిచి ‘అమెరికా ఎక్కడందో తెలుసా?’ అని అడగలని పించింది. వాడిమొఖం వాడికేం తెలుస్తుంది ‘అక్కడ చదివి పేద్రా డాక్టర్లు తిరిగొలు స్నాడు నా మనవడు’ అని గిరగంగ చెప్పాలని పించింది.

భాగ్యమ్మ విజయాలాకిన్వరకూ నడి చింది. ఏలూరురోడ్డు /టకట లాడుతూ వుంది.

‘టకటమెంత బాబా?’

‘దిసివిది,’

'అమ్మయ్యా! బయ్యమయిపోయింది.
రిక్తా... రిక్తా...'

'రండమ్మా! రండి.'

'స్నేహను కెంతిమ్మంటావ్?'

'ముప్పావలా'

'నరే' బెరమాడలానికి నమయంకాదు.
భాగ్యమ్మ వుమారుమంది.

రెండు రూపాయలో, ముప్పావలా పోలే?
రూపాయి పావలా. ప్లాట ఫారం టెక్స్టైల్స్
అనె పై నలు. తిరుగు రిక్తాకు ఎంత
లేదన్నా మరో ముప్పావలా. ఇహ విగిలేది
మప్పి చిల్లర డబ్బులు. ఈ చిల్లరలో
వాళ్ళ కేం తీసుకెళ్ళగలదు? వాడు అమ్మ రిక్తా
నుండి తిరిగొస్తూ వుండొచ్చుగాక! 'షేర్
డాక్టర్' కేవలము, జరువాత రక్షణ సంపాదించే
చొప్పుకానితను పెద్దది. తనకే వాడెప్పుడూ
నసేవాడే. నసేవాడికి పాలిస్టే టెక్స్టైల్స్ నడం.
తనకూ అంతే. తన చేతుల్లో వాడికి జీవి
పిస్తే తనకూ తుప్పి. ఒట్టేతులో
నిడితే ఏదో కలిగి వుంటుంది.

'చీ...చీ...నమయానికి తనవద్ద డబ్బు
లేకపోయే' జీవితం తిన్నడాలేనంత నిరతా
హంగా కనిపించింది.

రిక్తా తాలూకా ఫీసుదాటి అంధ్రప్రదేశ్
ఆఫీసు చేరుకుంటోంది. వళ్ళ దుకాణాలు
భాగ్యమ్మ ఆలోచనల కంటరాయం కలిగి
చీనవి.

'అనబ్బాయ్. అవు.....' రిక్తా ఆగింది.

'కిండు. వచ్చాను...' అంటూ రిక్తా
దిగి వళ్ళ దుకాణంవైపు నడిచింది. రకరకాల
వళ్ళ ఏ రకానికారకం అందంగా అమర్చబడి
వున్నవి. భాగ్యమ్మ దుప్పి అప్పిల్మీద
నడిచింది. వళ్ళ నవనవలాడుతూ మెరుస్తు
వున్నవి. అంతలోనే భాగ్యమ్మలో నిరతాహం
ములచుకొంది.

'లాభంలేదు. డబ్బులు చాలవు...' అను
కుంది. దుప్పి చెక్కరకేరీ గెలిచింద
నడిచింది.

'అవీ ఖరీదెక్కువ'

బట్టాయలా. కమలాలాకూడా అంతే.
తనకండుబాటలో వుండవు. చివరకు చిర
డబ్బు అరటివళ్ళకొని రిక్తాలో కూర్చుంది.

'తొందరగా పోనీ అబ్బాయ్. మొ...లోచే
బయ్యమయింది' పావరించింది...

భాగ్యమ్మ రిక్తాదిగి ముక్కింగ్ ఆఫీసు
వైపుకు నడిచింది.

'పాట ఫారం టెక్స్టైల్స్ కి దిస్తారు (విడ్జి మెటెక్స్టైల్స్ కిది. చీనల్లా నకిలీ
బాబూ?'

'అదుగో! అక్కడ.'

ప్లాట ఫారం టెక్స్టైల్స్, తీసుకుని వోవర్

వెరుగులు... ఉరుకులు...

కూలిం అరుపులు... ఇంజన్ మోటో...

కుటుంబము అంతటికీ

ఫోన్ ఫోమిన్

వల్ల ఆరోగ్యము కలుగును

ఫోన్ ఫోమిన్

ది కాంప్లెక్స్ విటమిన్
మరియు మర్రిపుర
గ్లినోసాఫేట్ల గలది

- క్షయ పెంపొందించును
- అకలిని అదిగము చేయును
- వనావ క్షయ పొందించును
- శరీరము యొక్క రోగనిరోధక శక్తిని పెక్కువచేయును

ఫోన్ ఫోమిన్
ఆకుపచ్చని పండ్ల రుచిగల
విటమిన్ టానిక్

M. SARABIM CHEMICALS

వి. ఆ. సెక్టర్ 3 మార్కెట్, హైదరాబాద్
హాబీటర్స్ ప్రెస్, హైదరాబాద్
ప్రెస్ మార్కెట్, హైదరాబాద్
ప్రెస్ మార్కెట్, హైదరాబాద్

Shilpi-HPMA-29/71 Tel

అంతాగట్టిగా వుంది.

'మెయిల్ చేసేసిందా?' భాగ్యమ్మ అతంగా అడిగింది.

'వచ్చి పావు గంటయింది'

'అమ్మమ్మా! భాగ్యమ్మ వేం పోయింది.'

అయినా... దదా...

భాగ్యమ్మ శక్తి నంతటిని కూడదీసుకుని ఎరుగెత్తడానికి ప్రయత్నించింది. అరాటం వున్నా. ఎరుగెత్తడానికి ముసలి శరీరం మొండికెత్తింది. అడుగువడటం కష్టంగా వుంది.

భాగ్యమ్మ కొంచెం సేపిగింది. అయినా సరే విక్కువయింది. గండెలు దబ్బే దబ్బే వని కొట్టుకుంటున్నవి. వాళ్ళంతా చెమటలు పుక్కిరిబిక్కిరిగా వుంది.

భాగ్యమ్మకు భయం వేసింది. తను చచ్చిపోతుందేమో? తన చావు ఇలా రాసిపెట్టి వుందేమో? అలా కాకూడదు. ఒక్కరోజు... కాదు కాదు... ఒక్కగంట... అరగంటయినా ప్రాణం నిలిపేవారు. మనవణ్ణి చూశాక త్రొక్కి ప్రాణం విడవడానికి సిద్ధం. ఒక్కసారి వాణ్ణి చూడాలి. వాడి మెత్తటి బుగ్గలు విచారాలి. ముద్దు పెట్టుకోవాలి... అంతే! అంతకన్నా వేరే కోరుకోదు.

కనకదుర్గ గుడివైపు తిరిగి దబ్బాం పెట్టింది. మనసులో ఏదో కోరుకుంది. ఆయానం కొంచెం తగ్గినట్లుగా వుంది. నోవర్ బిడ్డీ మెట్టెక్కి, కొంతదూరం తిన్నగా నడిచి మళ్ళీ మెట్లు దిగితేగాని ప్లాటుఫారం రాదు.

మెట్లు దిగుతోంటే భాగ్యమ్మ కాళ్ళ వాణికి పోతున్నవి. వక్కనే హేడ్ రెయిలింగ్ వట్టుకుని ఒక్కొక్క మెట్టు దిగటానికి ప్రయత్నించింది. లాభం లేదు. నమయానికి కాళ్ళ చప్పు బడిపోయినవి. మెట్లలా దిగటం?

యుద్ధంలో కర్కూడి సర్వాస్థిలూ నిష్క్రమోజనం అయి చివరకు రథం కూలి పోయినట్లుంది తన సరిస్థితి. అలా కాకూడదు... భవంతుడా?...

'బాబూ మెట్లు దిగలేక పోతున్నాను. కొంచెం సాయం చేస్తావా?'

'హూ...!' విడిలించుకుంటూ వెళ్ళి దొక సూని వున్నది. భాగ్యమ్మ బలిమాలింది. విననట్లు

మనోవ్యాధికి మందు

నటించి వెళ్ళిపోయాడు,

'అమ్మా మెట్లు దిగలేకపోతున్నాను... కొంచెం సాయం...'

'ఏముకలు కుల్లిన వమున్ను మళ్ళిన మువీలిదానా! చావు' అన్నట్లు ఈ నడించు కంటూ వెళ్ళిపోయిందొక కాలేజీ వడుచు. ఇంతమంది నంతలో తన గోడు ఒక్కరూ వినిపించుకోడం లేదు. ఏవరి గొడవ వాళ్ళది. ఏవరి హడావుడి వాళ్ళది. పొరుగువాడి కష్టం ను రొక్కరికవనసరం. అన్న సత్రాలూ, చలివేండ్రాలూ వడిపిన రోజులు పోయినవి ఆరోజులకు ప్రతినిధి భాగ్యమ్మ. ఈ రోజులు మనుషుల్ని ననుషులు పీక్కు తినే రోజులు. మంచిసీళ్ళ అమ్మకునే రోజులు. మనుషుల్ని, మంగళ మాత్రాల్ని అమ్మకునే దౌర్భాగ్యపు రోజులు...

భాగ్యమ్మ కాళ్ళు కదలనివ్వడం లేదు. ఒక మెట్టు మీద కూర్చుండి పోయింది.

'దేనికయినా ప్రాప్తిమండలి' భాగ్యమ్మ బాధతో మూర్చింది. గట్టిగా విడవాలనిపించింది. ఆశ్చర్యం? విడువూ రానడం లేదు. మనసు బండ్లబారి పోయింది.

భాగ్యమ్మ లేచి నిలబడి మరో ప్రయత్నం చేసింది. రెండుమెట్లు దిగాక మళ్ళీ మొదలు. కాళ్ళ కదలనివ్వడం లేదు.

'అమ్మా! నా చెయ్యి వట్టుకో నేను దిగబడతాను.' ఒక వన్నెండేళ్ళ కుర్రాడు, మాసిపోయిన బట్టలు... తోతుకుపోయిన కళ్ళు... చింపిరి జాబ్బు... డోక్కు పోయిన ముఖం... దరిద్రుల ప్రతినిధి.

'మా బాబో! మా బాబో! వద...వద...' అంటూ కుర్రవాడి చెయ్యి ఆసరాగా వట్టుకుని ఒక్కొక్క మెట్టు దిగింది.

'అ నంచి వాళ్ళ అవ్వ!... నేను వట్టు కుంటాను...' భాగ్యమ్మ కొంచెం నందే హించింది.

'వట్టుకు పారిపోనవ్వా! వేలంటి వాణ్ణి కాను...' భాగ్యమ్మ తన సందేహానికి పిగ్గుపడింది. వెంటనే నంచి వాడి చేతిలో పెట్టింది.

భాగ్యమ్మ మెట్లన్నీ దిగి ప్లాటుఫారం మీదకు చేరుకుంది.

'ఇహ చాల్లే బాబూ! నేను వెళ్ళాలను' అంటూ భాగ్యమ్మ కుర్రవాడి చేతినుండి

నని తీసుకుంది.

హూ నుండి మద్రాసు వెళ్లే మెయిలు ఒకటవ అంబరు ప్లాటు ఫారము నుండి వది నిముషములలో బయటదేరాడానికి సిద్ధముగా వున్నది...' మెక్కోపోయి ప్రొగ్రెస్ తోంది.

భాగ్యమ్మకు స్పృహ లేచి బలం వచ్చింది. ఇప్పుడు తెలుగు నడవగల్గి తోంది.

వది నిముషాల్లో ఏక్కడని వెదకడం? మైలు పొడవు వున్నట్లుగా వుంది మెయిలు. ఫుల్క్యాను కంపార్ట్ మెంటు అ నద్ మానుకుంటూ వెడతోంది.

ఒకటి... రెండు... యూడు... నాలుగు పెట్టెలు. మనసు కనిపించలేదు. అంకా ముందుకు నడిచింది.

వి ఎర్ కండిషన్స్ కం పార్ట్ మెంటు ముందొక చిన్న గుంపు. కంపార్ట్ మెంటు ద్వారంలో దొరలంటి ఒక యువకుడు నిలబడి వున్నాడు. మెడనిండా పూల దండలు. చిరునవ్వుతో అందర్నీ నలుక రిస్తున్నాడు.

మనవడే. నిందేశం లేదు.

'ఏం? చూరిపోయాడు? ఏంత దర్జా? నూటులో అచ్చు దొరలొస్తున్నాడు' అనుకుంది భాగ్యమ్మ.

భాగ్యమ్మకు గట్టిగా నిలవాలనిపించింది. అనందంలో నోరు పెగిలిరాలేదు. జనంలో నుండి తోసుకుని ముందుకు వెళ్ళడానికి ప్రయత్నించింది. లాభం లేకపోయింది. విజయవాడ ప్రముఖ డాక్టర్లంతా వున్నారు. ఒకరిద్దరు భాగ్యమ్మకు కూడా తెలుసు.

వీళ్ళంతా తన మనవణ్ణి చూడడాని కొచ్చిన వాళ్ళన్నమాట? భాగ్యమ్మ మనవడు దండల్లో మునిగిపోయాడు.

'కాడదండలు. తప్పిగా చూసుకో నివ్వకండా నిమిటదంతా? భాగ్యమ్మ విసుక్కుంది.

డాక్టర్లు ఏవేవో ప్రశ్నలు వేస్తున్నారు. మనసు నవ్వుతూ నమోదానాలిస్తున్నాడు. వైతికలవాళ్ళ గాబోలు ఫోటోలు తీసుకుంటున్నారు.

భాగ్యమ్మకు మనవణ్ణి కలుసుకునే దారి కనబడ్డం లేదు.

'బాబూ!...' అరిచింది. ఆ గోలలో వినిపించదు.

'బాబూ! నేను ఇక్కడున్నానా...'

గట్టిగా అరిచింది:

ఏవ్వరూ వినిపించుకోలేదు.

నవడి నెక్కువై ఒకమై నిలబడి వుంది. అందంగా చందనామలా వుంది. మనుమరాలు. నందేహాలేదు. ఆమె తన వంక పింది. వెంటనే దిడి జనంలో నుండి దూసుకుపో భాగ్యమ్మ చెయ్యి పొంగుకుంది.

'అవ్వా! మవ్విక్కడున్నావా? రా... రా... నీ మనవడి దగ్గరకు తీసుకెడతామ, అంటూ లాక్కుపోబోయింది.

'తవ్వకోండి... ప్లీజ్...'

అంట మోగింది. గర్జు విజిల్ వేశాడు. నవ్వనీవం పూవుతున్నాడు.

'శాంత! రా... క్లీక్...' నవనడు భార్యని పిలిచాడు. శాంత భాగ్యమ్మ చెయ్యి విసిల్చుకుని నరుగెత్తింది. మెయిలు కూత పేసి కడిలింది.

'బై... బై...'

'చీరి... రా...'

'గుడ్ బై...'

డాక్టర్లు న్యాయాలు చేసుకుంటూ ఫిరగుముఖం పట్టారు.

'జీనియస్...'

'జాబ్ స్పాండింగ్...'

'నెడ్లెస్ట్ ఎఫర్...'

దెలిపోయిన రైలుపక్కే చూస్తూ నిలబడిపోయింది భాగ్యమ్మ. నవ్వారో యాడ వారో అర్థంకాని ఆయోమలు పీఠిలో కడింది. మనవడి గొప్పతనం చూసి నంతో పిండాలా? లేక అస్వయంగా రెండు మాటలు చూడలేకపోయిన పరిస్థితికి దుఃఖించాలా? నీది తవక పెట్కె తిరిగింది. కాల్చిద్రుకుంటూ వోవర్ బిడ్డి మెట్లదగ్గర కొచ్చింది.

'అవ్వా! మొల్లో వెళ్ళలేదా?' మళ్ళీ ఆ కుర్రాడు ముఖం నాడిపో దీనంగా కనిపించింది. భాగ్యమ్మకు జాలివేసింది.

'అలా రా బాబూ!' ఏక్కబోతువు మెట్లు దిడి నెక్కుకు నడిచింది.

'అన్నం తిన్నావా?'

'లేదు.'

'ఆ కొత్తాయి దగ్గరకు పరు నేను వెడతాను.'

స్టాట పారం జెందినీద కూర్చుని కేరేజి ఏపింది. మనవడికనం ప్రేమతో

తెచ్చిన గారెలా, అంతవేద్యే ... 'ఇండు తిను...' దివ్వె కుర్రవాడిముందు పెట్టింది. ఆశించని అస్వయతకు ఆ కుర్రవాడు తట్టుకోలేక తబ్బిబ్బుబుపోయాడు. వాడు గారెలు తింటోంటే భారీ గిన్నెతో మంచి నీళ్ళు తెచ్చి ములడుంచింది.

'అమ్మా నాన్నా వున్నారా?'

'లేదు.'

'ఏమయిపోయారు?'

'తెలియదు.'

భాగ్యమ్మకు తను బ్రతికి వుండటంలో అర్థమూ ప్రయోజనమూ కనిపించింది. ఇన్నాళ్ళూ తనవి దివరూ అదరించడం లేదని బాధపడింది. తనతో దివరికి అవు నరం లేక తన బ్రతుకు విప్రయోజనం అనిపించింది. తనతో అవునరం నవ్వవాళ్ళు బోలేడుమంది వున్నారు. తనవాళ్ళు అనే నంకుచితశ్రం వొదిలి కొంచెం విశాలంగా ఆలోచిస్తే తన బ్రతుకు విప్రయోజనం కాదు. తనకు ప్రస్తుతం కావలసిందల్లా కొంచెం ధైర్యం. తెగవ ఇవ్వుటికీ తన పేరున అయిదెకరాల మాగాణి వుంది. తన ఇష్ట మొచ్చినట్లుగా ఖర్చు పెట్టుకున్నా కొడుకూ కోడలూ అడ్డుచెప్పురు. అయినా ఈ వయసులో వివరీతం ఏమిటని ముక్కుమీద వేలేటకుంటే వేసుకుంటారు. మంచిదనిపించింది చేస్తే దివరేమనుకున్నా ఫరవాలేదు.

'ఈ పసివాణ్ణి పెంచి, చదువు నంపా

చెప్పింది పెత్త వాణ్ణి చేస్తే? ఈ బ్రతుక్కో అర్థం వుంటుంది. నరపూర్వకం వుంటుంది.

'అవ్వా! ఇంకా తిన్నాను...'

'ఇష్టం లేకపోతే వొదిలెయ్యి బాబూ! మిగతావి నీ అడుక్కనేవారకో యిచ్చి కేరేజి కడుక్కరా...'

నిముషంలో కేరేజి కడుక్కని తిను కొచ్చాడు.

'వన్ను మెట్లెక్కిన్నావా?'

'హా.'

'పద...' ధర్మరూ వోవర్ బిడ్డి మెట్ల క్కారు. భాగ్యమ్మకు నీరసం ముంచుకు రాలేదు. దడలేదు. ఆయాసంలేదు. అతి తేలిగ్గా మెట్లెక్కిగలిగింది.

'నాతో వస్తావా?'

'ఏక్కడికి?'

'మనింటికి' ఆ కుర్రవాడికి పూర్తిగా అర్థం కాలేదు. ధర్మరూ మానసంగా నడిచారు. వోవర్ బిడ్డి దాటి మెట్లు దిగియు.

'అమ్మా! రిక్నా...'

'మార్కారావు పేటాపావా?'

'రండమ్మా! రండి.'

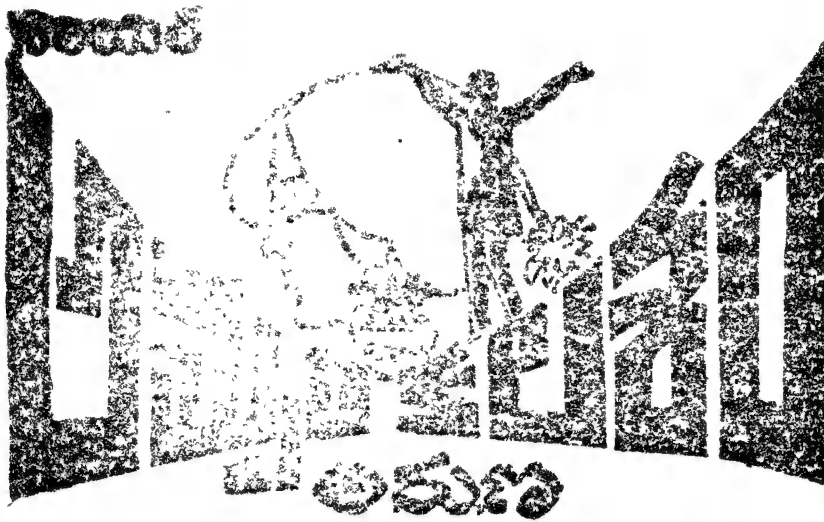
'ఏంత?'

'ముప్పావలా.'

'పద' ధర్మరూ రిక్నా దిక్కి కూర్చు వ్చారు. వాతావరణం చలిగా వుంది. అయినా భాగ్యమ్మకు ఆ కుర్రవాడి పురు వెచ్చగా రోయిగా వుంది.

మనం స్నేహితుడింటికి పెళ్ళికి కదూ వెళ్ళాంట్?!! లేకపోతే మనం ఇల్లు మారుతున్నామా?

జరిగిన కథ

అప్పుడే బియ్య పరీక్షలు రాసిన కృష్ణవేణి రాతయ్య కాన్స్టిగారి టెలిగ్రాము చూచి బయలుదేరి వెళ్తుంది. రాజశేఖరంలో పెండ్లి చూపులు, తర్వాత వివాహం జరుగుతుంది. రాజశేఖరం చెల్లెలు మీనాక్షి మరో మూడో వార వరాయణలు అయిన ఇతర మామల ఆరళ్ళు వడలేకపోతుంటుంది. భర్త శంకరం అమె కన్నీరు చూడలేని పరికివాడు. భర్తను చూచి వచ్చిన ఒక స్త్రీకి మధ తన గదిలో ఉత్తరముండు ఉన్నాడు. అమె రాణి అనే ఒక వేళ్ళ గౌరవ విక్రయికో వెళ్లింది. అమె దిడబాటుని నహించలేకపోయాడు మధు. బుద్ధి మంతుడైన రాజశేఖరానికి రంగవాదం మొదట సిగరెట్టు కాల్యం వేర్పాడు.

6

* 'సిం బ్రదర్, అలా వున్నావు?' అంటూ ప్రవేశించాడు కిరీటి.

మధు తలెత్తి చూసి 'ఏలా వున్నాను?' అన్నాడు.

'ఏలా ఉన్నావో నీకు తెలియదా? ఒక్కసారి అద్దంలో చూసుకో. చింత జీతగా వున్నావు?' 'షేవ్ చేసుకుని దిన్నాళ్ళయింది? తలకి నూనె రాచి దువ్వి దిన్నాళ్ళయింది? ముఖంలో కళ ఏమైనా ఉందా? జబ్బు పడిన వాడిలా వున్నా? కుంపటిలో అగ్నిలా వీలో నువ్వు ఆలోచించుకుని చిందుకలా పొండుకుపోతావు? నువ్వు కాలేజీకి వచ్చి స్టాళ్ళయిందో తెలుసా? అసలేమిటి నీ?

'జీ బాధ లేదు.'

'అదోలా నవ్వుకున్నావు'

'నీకు అబద్ధం లాడటం చేతకాదు. నీ రాధేమిటో నాకు తెలియదు. కాని నీకు ఈ జీవితమంత ఆరోగ్యకరమైనది కాదు.'

మధు జాలిగా నవ్వాడు.

'నిజం బ్రదర్ బాధ తగ్గి అంటే దాన్వరం చేసుకునే వ్యక్తి వక్రమండలి నీ కథేమిటో చెప్పు.'

'ఏంలేదు వంటో సరిగా లేదు.'

'కనిపిస్తున్నే వుంది!

మధు మాట్లాడలేదు. వినుగ్గా చూశాడు.

'సిగరెట్ తాగుతావా!' అన్నాడు కిరీటి తను వెలిగించి.

మధు వద్దన్నట్లు తలవూపాడు.

'నాకు తెలుసు. నువ్వు తాగవు. చాదసుడివి. ఈరోజుల్లో వచ్చి బిమి బోయ్!' మధు మాట్లాడలేదు. భారంగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

'చూడు మధు. జీవితం సరిమిత మైంది. పిచ్చాకులు మడికట్టుకు కూర్చుంటానంటే కుదరదు. నిన్ను నీవు వంచన చేసుకోకుంటే మిగులుతుంది. నీలో సంఘర్షణ జరుగుతున్నది. నీ హృదయంలో భావాలు యుద్ధం చేసుకుంటున్నాయి కాని దానికి కారణమేమిటో నాకు తెలియదు. మనషి తననుగురించి బాధలోనే ఆలోచిస్తాడు. తన ఉనికిని బాగా గుర్తిస్తాడు. త బ్రదర్ రా పోదాం.'

'సారి కిరీటి, మవ్వకు. నా కెక్కడికీ కావాలని లేదు.

కిరీటి తెలిసి వక్రమండలి వచ్చి కూర్చున్నాడు.

'ఒక విషయం అడుగుతాను. నిజం చెబుతావా?' అన్నాడు.

మధు భావాలు ముందుకున్నాయి.

అతనికి ఏకాంతంగా వుంటే బాగుండునని వుంది. కిరీటి వదలడే! పోనీ రాణి నంగలి చెబుదామంటే ఏలా చెప్పటం ఇత నితో?

'ఏమిటి?' అన్నాడు మధు.

'మవ్వరినైనా ప్రేమించావా?'

'చాలా చిక్కు వచ్చి.'

'కాని చాలా ప్రయోజనకరమైన వచ్చి.'

'జవాబు నా దగ్గరలేదు.'

'నా దగ్గరంది.'

'అయితే నవ్వేందుకు అడగటం?'

'నువ్వెరినో ప్రేమిస్తున్నావని గట్టిగా చెప్పగలను. నాకు తెలిసిందల్లా అనే వివరనే! ఒక స్త్రీని గురించి ఆలోచిస్తున్నానంటే నీ ఆత్మను అమె కిచ్చేసినట్లే. నీమీద ఇంత ప్రభావం చూపిన అమె వీవరో తెలిసుకోవాలని వుంది మైడియరో మధు, చెప్ప. వీవరా అమ్మాయి?' మధు విసుగ్గా చూశాడు.

'నీదంతా డిహా.'

'నవ్వు అలస్యంగా తెలిసినా ప్రయోజనం వుండదు. చేతులు కార్మికనటమే అవుతుంది.'

'నవ్వు నవ్వు. నాకేం నీ మనస్సు లేవు.' కిరీటి సిగరెట్ ఆఖరి పీల్చి పీల్చి పారేశాడు.

'మధు, నేను నిన్ను చాలా రోజులు స్నేహిచేశాను, నిన్ను గురించి నీకు తెలిసింది చాలా తక్కువ. నీకనలు జీవితమంటేనే ఏమిటో తెలియదని అనుకున్నాను. నిన్ను చూసి మొదట్లో నవ్వుకున్నాను. నీకు భయం విక్కువ. నీ నీడని చూసి నువ్వే బెదురుతావు. దివ్యుడూ జీవితపు మూలల్లో కూర్చుని కాలం గడిపేస్తావు. ప్రతి దానికి తరలల మీద ఆధారపడకాను. నీ అసనగా లేమిటో నీకు తెలియదు. అందుచేత జీవితం నిన్ను ఫోటోని ఫేంలో బిగించినట్లు బిగించింది. నీకు అలాగడటం లేదు. ప్రతి దాన్ని గోరంతలు కొండంతలు చేసుకుని బాధ వడటం నీ అలవాటు. అంతేగాని నీ వివారణోపాయం కనుక్కోవు. ఇలాంటి

అమాయకుడిని మర్చి. కానీ నీకు హృదయం వుంది. అది స్పందిస్తుంది. బాధలో నీకు కన్నీరు వస్తుంది. నీ కన్నీరు నితరులు వంతుకోవాలని నీ మనస్సు ఆరాటపడుతుంది. చిక్కెల్లా నిమిటంటే కన్నీరు నెవరికీ చూపు. నీకు సానుభూతి. కావాలి కాని దాన్ని పొందేందుకు విలాంటి ప్రయత్నము చేయవు. సానుభూతి లేదే, బాధ దహిస్తుందే కాని చల్లారదు. తీరుతుంటే కోరికలు పెంచుకో. తీరవని తెలిపి వచ్చు ధైర్యంగా శక్తచికిత్స చేసి పోరెయ్యి. అప్పుడే ఆనందంగా జీవించగలవు.' మధు నిట్టూర్చాడు.

'నిజం కిరీటి. నాకేమిలేదు. నేను బాబాబే వున్నాను.' అన్నాడు తల వంచుకుని.

కిరీటి ఒక్కనిముషం మధుని పరిశ్లాగా చూశాడు.

తరువాత జేబులోని పిడరెట్లను తలపించాడు.

'నరే తా పోదాం.' అన్నాడు.

'ఒక్కడిట్'

'పినియాకి'

'ఇప్పుడేం పోదాం?'

'ఇంకా టైముంది?'

'రావాలిపందేనా?'

'రమ్మంటున్నావు? ఈగది నాలుగోడం మధ్య కూర్చుంటే జ్ఞాపకాలు మరి బాత పెడతాయి. నిమ్మ నేద తీర్చేది (ఒక్కలే.' మధు పీరనంగా గోడనాటుకున్నాడు.

'నాకక్కడికి రావాలని లేదోయ్' అన్నాడు.

'మనం చాలావనులు ఇచ్చులో చేయం. కొన్ని యాంత్రికంగా జరిగిపోతాయి. మిక్చు లేసే ప్రతివనికి ప్రయోజనం వుంటాంంటే వుండదు. నాద్యప్పిలో జబ్బున్నా లేవటు నటించటం పుత్తమం.' అన్నాడు 'షేరింగ్ పేట్ ముందుపెట్టే.

మధు అద్దంలో ముఖం చూసుకుని తణికిపోయాడు.

'ఉగ్గి పేవ్వెయ్యి'

'సాయంకాలం చేసే ఆం నాలు రేడు కిరీటి.'

'అదే చాదస్తే మంటున్నాను.'

మధు మాటాడలేదు. నది నిమిషంలో 'షేవ్ చేసుకున్నాడు.

కిరీటి లేచివెళ్ళి మామేసా తెచ్చి, ఇంత మానె చేతిలోవేసి రామిక్ అన్నాడు.

మిథుకి తిక్కెల్లా

'ముఖం కడుక్కో. పోదాం.'

మధు వెళ్ళి నదినిముషంలో స్నానంలేసి వచ్చాడు.

'గుడ్, డ్రెస్ చేసుకో పోదాం.'

'వద.'

స్నానంచేశాక అతని ప్రాజానికి నాలు అనిపించింది. అతని మనస్సు తేలికపడింది.

'తాఫీ తాగిపోదాం.'

మధు మౌనంగా కిరీటి వతునరించాడు.

ఇద్దరు మోటార్లకు వెళ్ళి బోయ్లతో కలిసి తాడి వియటాటు వచ్చాడు.

మధు రిక్తురాది చూసుకున్నాడు.

'పిక్కలో మొదలుపెట్టే వుంటాడు.' అన్నాడు.

'నరవాలేడు తా పోదాం. అలా తిరిగి వద్దాం.' అన్నాడు కిరీటి తవ్వకూ.

ఇద్దరు నడక సాగించాడు.

మధుకి కిరీటి వతునరించటం తవ్వకూ పిసి తెలియలేదు. దారిలో ఇద్దరూ మాట్లాడు.

జూరీలు. కమిషనరులు నకిలీ మధు అగి, 'మనం ఏమి పోతున్నాం కిరీటి? దారి తప్పి వచ్చామా? అన్నాడు.

'లేదు. దారితెలిసే వచ్చాం.'

'వద్దు వెళ్ళిపోదాం. ఈ ప్రాంతం అంతా చీకటిలో ఏమిటోగా వుంది.'

'చీకట్లేతేనేం, గుడిసెల్లో దీపాలున్నాయి.'

'అవి మనకేం తెలుగునిన్నయి? ఆ తెలుగు గుడిసెలోవలే వుంటుంది.'

'కిరీటి మధు చెయ్యి వట్టుకున్నాడు.

'నీకేం భయంలేదు. వేసున్నాను.' అన్నాడు కిరీటి.

'భయమేముంది?' అన్నాడు మధు.

'కిరీటి వెళ్ళి ఒక శాంపాండునుందు అగాడు.

దానిలోవల వదివదిపాము గుడిపెబువ్వులు.

'ఏమిటి కిరీటి ఇక్కడెందుకు?' అన్నాడు. అతని పూదయంలో ఎన్నో వ్రశ్మలు. అతని జీవితమే ఒక జవాబు రనివ్రశ్మ అయింది. ఆ వ్రశ్మ కంలో నిల్వోటమే అతని కిష్కంలేదు. ఆ ప్రాంతమంతా వ్రవంచంలోని అనినీతి కూడాకట్టుకున్నట్లు చీకట్లో వుంది. అయితే వీధిసీసాలు అక్కడక్కడ వెలుగు విస్తున్నాయి. ఆ దీపాల వెలుగులో కొచ్చి వెళ్ళిగా నీళ్ళని చూసి వర్షతూ, తన పొందర్యాన్ని చూపుతున్నారు కొందరు స్త్రీలు, మధు వారిని నూటిగా చూడ లేక పోతున్నాడు కాని వాళ్ళ నిర్భయంగా అతన్ని చూస్తున్నారు. అయితే కిరీటి కినేమీ వట్టులేదు. అతను వాళ్ళు వర్షవర్షా డిల్లా నవ్వుతున్నాడు. దగ్గరాదాంలు వచ్చే సినీమాసాటలు పాడుతున్నాడు వాళ్ళని చూసి.

'కిరీటి' అన్నాడు తీవ్రంగా మధు.

అతని మనస్సు వెనగాలికి అంతలా పూడి పోతుంది.

కిరీటి అతని మాట వినిపించుకోలేదు.

సాగుతున్న సీనిమాసాటలు అని 'వెంకన్నా' అని పిలిచాడు.

అ జవాబుకు వ్రత్యతరం లేదు. కాని అతని గలిదుపారం లేగింది.

చివరం ఎవడే వాడు.'

అయితే ఒక స్త్రీని జాబ్బు వట్టుకుని అక్కడ కొచ్చాడు ఒకతను.

అమృత కలకం

వాడిని చూస్తేనే భయంకరంగా వున్నాడు. ఆ చీకట్లు మింగుతున్న నన్న వెలుగులో వాడిముఖం విరబడగిది. ఎర్ర బడ్డ ఆ ముఖంపైద మచ్చలు, బుగ్గ పైన పాడుగ్గు గాయపుగుర్తు, తా తి న్యం మూసలోపాసి తయారుచేసిన విగ్రహం, మానవత్వం పూర్తిగా నశించిపోయిన పూదయం—అతని కళ్ళ విరబడినాయి. తాగినట్లు స్పష్టంగా తెలుస్తున్న వుంది. మధ్యమధ్య అతను వేసే కేకలకు గంతు అటు కట్టిన గళ్ళలుంగి వూడిపోతున్నది. వూడుతున్న లంగీని ఒకచేత్తో వట్టుకుని మరోచేత్తో దాన్ని కొడుతున్నాడు. వాడి నోట్లోంచి మాటకూడ న్నట్లుంగా రావటం లేదు.

'వాడెవడా నచ్చినోడా?' అంది దెబ్బతింటూ ఏడుస్తూ.

'దొంగముండా, అబద్ధలాడేవంట్ల డొక్క సింపుతా. నా కళ్ళలో కారం కొడ్తా వంట్ల. నీ బతుకేం బతుకే కుక్క బతుకు వచ్చు చూసి వెళ్ళగెత్తెండు. దొరికుంటే అడనే సాతి పెట్టేనోడ్డి. అడితో కలుకు తానే దొంగ నచ్చిందా? వింటిచ్చిండు వాడు.'

మరి రెండు తగలనిచ్చాడు.

అది ఏడుపు అంకించుకుంది.

వలపు పిలుపు

మధురాగ సరళితో
మృదు వేణు పరిధితో
నీ మురళి రవళికి
మైమరచి పూదిపీణ (మోగించి పాడేను స్వామీ) —మధు||
వలపులే చిలికేపు— మమతలే పూయించి
మనసునే దోచేపు— చిరునవ్వు వెలయించి —మధు||
నీ రూపు మది రేపు తియసి కోరికా
నీ వేణు సుధ తీసి మధు వాస కురిసేను —మధు||
నీ రాధ పాడేను మనసంత నీవు నిండ
నీ రాధ వేడేను కనులలో వలపు దీపాలు వెలిగించి. —మధు||
—రఘు లీ రూప

వాళ్ళ చుట్టూ వది మిది పోగయినారు కాని వివశ్చ వాళ్ళని విడదీయ అని వ్రయత్నించలేదు.

వాడి మనస్సు పూర్తిగా మత్తెక్కి పోయింది. దాని మొగంమీద కొట్టటం మొదలుపెట్టాడు.

అది దెబ్బలు తప్పించుకుంటూనే వాడిని నానా బూతులు తిట్టటం మొదలు పెట్టింది.

'నా నయితి ఏమన్నా పెట్టిందా ఎదవ దువ్వపోతా!'

వాడు చురచుర దాన్ని చూశాడు.

'పోల్క తిన్న దెబ్బలు.' అన్నాడు విజయ గర్వంతో. వాడు కక్కడ వుండటం అస్వా మేసింది. వివరన్నా చూస్తే తనగతేంకాను?

అంతలో ఒకామె ముందుకువచ్చి వాడిని ఇవతలికి లాగింది.

'ఏందిరా ఇది? ఎదర—'

'ఏం? ఈ ముండ వోడినో తెచ్చింది. అడితో కలుకుతూ వుంది. కచ్చారా చూసినా—'

'పోరా ఎదర. తాగి నచ్చినావు. ఏటో వాగుతున్నావు. పోయి ఏడన్నా వడుకో. కొంపకి పో.'

'పో. పో. కొంపకి పో. పెళ్ళాం వుందిగా. నీకు నాకు ఏటి?' అంది అది. నాం ఏడుపు వాం కోవం కలిసివ గొంతుతో.

'ఛస్, నా పెళ్ళాం నుగతి నీకెందుకే ముంప. నేపోను. దాని మొగం నూట్చు.' 'నువ్వు లోవలికి సావ్వే' అంది ఆమె.

అది వాడిని నానాటిట్టూ తిడుతూ తోవలికి నోయింది. దాని వెక్కిళ్ళు చిం పిల్చిన నవ్వులు. కాని గానినంగతి ఎవరూ వట్టింతుకోలేదు.

'మనం ఇక్కడ ఉండడం దదు. రా పోదాం.' అన్నాడు మధు.

అతని కళ్ళకి ఎదో క్రొత్త దృశ్యం.

కిరీటి మధునంక నాసి చిన్నగా నవ్వి భయపన్నవా? అం లేదు. వాళ్ళు నీం చు కొన్నాడు. వాడెక్కిడా కలవ అడితిలో పని చేసి నో రెండో చూడో తెస్తాడు. అందులో నీ గం తాగుడికి పోతుంది. నో అరే రూసామ్మో నీరికిస్తాడు. డిక్కి నో నో పెళ్ళాం వుంది. నీ గురో నలుగురో నీల్లు. నీడు వాళ్ళను తిల చూడదు. ఇది వాడిదగ్గర డెబ్బు గంతుంది. వాడు లేచినాడు అతరు దృశ్య

ఆ చక్కని, పరిశుభ్రమైన తెల్లదనానికి ఓ ఓ బి నీలి

ఓ ఓ బి నీలి నీటిలో అతి సులభంగా, పూర్తిగా కరుగుతుంది. తెల్లటి దుస్తులకి సమమైన మంచులాంటి తెల్లదనాన్నిస్తుంది. మీ చొక్కాలకు, చీరలకు, దుప్పట్లకు మరియు ఇతర బట్టలకు అధికమైన తెల్లదనాన్నివ్వడానికి ఇదే అతి పొడుపైన పద్ధతి. నీలపు మరకలుండవు. థనుపు రంగుగా మారదు. ఓ ఓ బి నీలి కారకచేతంలో కల్పా పెద్దదైన, అదునికమైన ప్లాస్టిక్ లో పశ్చిమ జర్మనీవారి సహకారంతో తయారుచేయబడుతున్నది.

తయారుచేయువారు :

అట్రామెరైన్ ఏగ్ మెంట్స్

లిమిటెడ్ అంబత్తూరు, మద్రాసు-53

UPL/6548

గుంజుతుంది. వాడొచ్చి చూస్తే అలాగే ఉవుతుంది. వాళ్ళకి మామూలే అన్నాడు. 'నువ్వక్కడకు తీసుకుస్తావని తెలిస్తే నేను వచ్చేవాణ్ణి కాదు కిరీటి. నేను పోతాను' అన్నాడు.

కిరీటి అతని చెయ్యిపట్టుకుని ఆసాడు. 'నీ షేయం నాకు తెలుసు మధు. అందుకే నీకు ముందుచెప్పలేదు. మనసు లకు జబ్బుకేస్తే డే మంచి మందు. ఆందం అవిరీతిలో వుందో. పీతిలోవుందో నీకునవసరం. నీవనల్లా అనుభవించటమే.'

మధు మనస్సులో నేను దవు కెరటాలు వినుమకువడతున్నాయి. డే చీకట్లో ఒక రాత్రి లాంటివాడే చూశాడు. ఈరోజు చీకటి చూస్తుంటే 'రేపు రాణి గతి ఇంతే చేమో?' అనిపించింది. ఈ భావం మనసుకు విద్యుత్తుతలలా తగిలింది. అతని మేన బంధీనతతో బాధపడింది. అతని సొంబాలు వణికిపోయినాయి. అతను నిల్చోలేక పోయాడు.

'వెంకమ్మా' కిరీటి పిల్వాడు. వెంకమ్మా కిరీటిని చూసింది. ఆమె ముఖం వికసించింది.

'మీరా? దండాలు బాబు.' అని మధు వెంకమాని 'ఏవరీ?' అంది.

'బంగారప్పమ్మక. పిల్ల జమీందారు.' వెంకమ్మా తలలపాకులు వేసుకోటంవల్ల గానట్టిన నళనను బయటపెట్టి నవ్వింది పొగాకు కంపు గువ్వన కొట్టింది.

'మీ స్వర్గంలో విహరించాలని వచ్చాడు. తానానరుకు చూపించు. ధర ఎక్కువైనా

అవ్యుత్త కలశం

ఫరాలేదు నేనిచ్చుకుంటాను.'

'ఓ ఒకటో నెంబరు నరుకుంది, కాత్తేమో?'

'నీ దగ్గర కాత్తేమిటి? నీ శృంగార దేవతలు మాయలు తెలిసివచ్చాయి. బుడమలు సహితం చలించి పోవలిసిందే.'

వెంకమ్మా నవ్వింది.

'ఇంద' అన్నాడు కిరీటి ఇరవయి రూపాయలు తీసి ఇస్తా.

'దాని చేతిలో తాన పెట్టమనండి' అంది వెంకమ్మా.

కిరీటి నవ్వి తలూపాడు.

మధుకి తల తిరిగిపోతున్నది: తను భిష్ముడై పోతున్నాడు.

'వద్దు కిరీటి: నాకు అత్యుంది. నాది నిర్మలమైన మనస్సు. నా అత్తని చంపుకో లేను. నేను గాలేను. నువ్వన్నట్లు ఇది నా బంధీనతే అయినా దీన్ని నేను గౌరవిస్తాను' అన్నాడు. కిరీటి అతని బుజం మీద వెయ్యివేసి ఆపాడు.

'పిచ్చివాడివి నువ్వు. అవకాశాలు నీకొసరం కాచుకు కూర్చోవు. నువ్వే కల్పించుకోవాలి. మనిషి కేవలం అస్థం తినే బ్రతకలేదు. అతనికి కావలసినది మరి కొన్ని ప్రకృతిలో వున్నాయి. వాటిని నువ్వు గుర్తించటం లేదు. నేను గ్రహించాను. అందుకే ఇక్కడకు వీలకొచ్చాను. నీకు అత్యుందన్నావు. కాని అది ఆకలితో

చూడిపోతున్నదని నీకు తెలీదు అందుకే నీ కు తృప్తి గలటం లేదు. నుఖానుభూతి నీ అనుభవంలోకి రాలేదు. బ్రతకటం నేర్చుకో. వెళ్ళు నువ్వు వదులు కోటంలోనే నివ్వారివి.'

మధు కిరీటి చెప్పింది నగం వరకే విన్నాడు, అతని చూపులు చీకటిని చీల్చుకుని పోయినాయి. గుడిసెలోవల లాంతరు వెలుగులో ఒకామె శరీరం ఎర్రగా మండి పోతూ కనిపించింది. అతని అత్యుకల లోకి వచ్చి అక్షరంగా చూసింది ఆమె! రాణి, అతని మనస్సుకు బాణం తగిలినట్లు యింది. అతను అవయవపుంగా అటువైపు వడక పొగించాడు.

కిరీటి మధువంక చూసి నిరగబడి నవ్వి: 'విశ్వానితుడు కూడ మొవట్లో ఇలాగే అన్నాడు. ఆయనకంటే గొప్పవాడివావువు.'

'రాదావా.' అంటూ మరోస్త్రీ అతన్ని తీసుకు పోయింది.

మధు లోపలికి వెళ్ళి తడిక తలుపు దగ్గరగా నేశాడు.

తలుపు చూసిన చప్పుడు విని రాణి త్రుళ్ళినడి లేచి కూర్చుంది. ఆమెకి మధు కనిపించాడు.

రాణి హృదయం ఏదో అనన్యమైన కేక వేసింది.

కాని మధుకి అది వినవడలేదు.

ఆమె తన కళ్ళని తనే నమ్ములేక పోయింది.

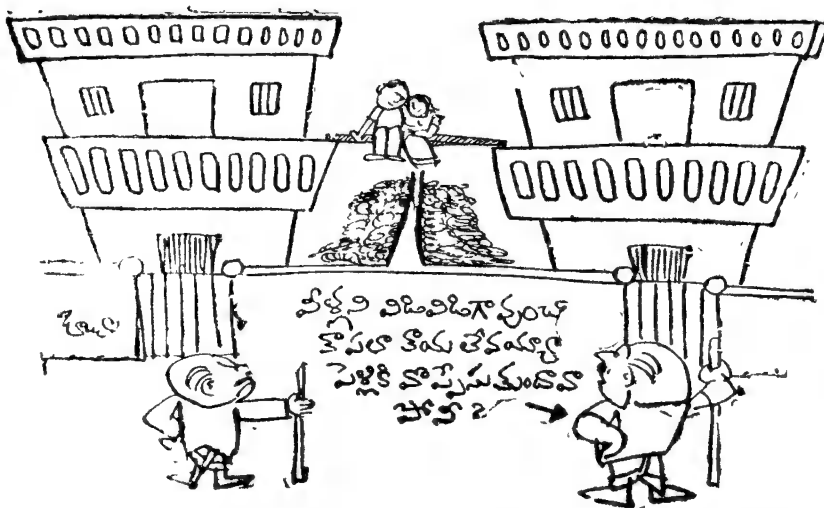
ఇతను ఇక్కడి కెందుకు వచ్చాడు?

'రాణి' అన్నాడు కంపిస్తున్న గొంతుతో:

ఆ రెండు అక్షరాల పిలుపుతోపాటు. ఆనందం విషాదం హృదయంలోంచి ముక్కులుముక్కులై బయటపడింది. రాణి అతన్ని చలిస్తున్న మాపులతో చూసింది. ఆమె రక్తనాళాల్లోంచి రక్తం బయటగా ప్రవహించింది. హృదయం దడదడలాడింది. ఆమె మనస్సులో గతము భవిష్యత్తు ముళ్ళు వేరుకున్నాయి. చప్పున బావాల బయటచేత తల వాలిపోయింది. శరీరమంతా వెళ్ళని ఆగిర్లో నిండి పోయింది.

'రాణి' అన్నాడు సమీపానికి పోయి.

బిందుకో అతనిగొంతు గడ్గదికమ్మింది. రాణిమీద ఎన్నో రోజులనుంచి పేరుకు

పోయిన ఆత్మియోగ ఆరా అనుభవము
వచ్చింది.

రాణికి మాట రాలేదు. ఆమె ముసలలో తన భ్రష్ట జీవితంతా నెరుగువేస్తున్నది. ఆమె కళ్ళలో నీరు గూడు కట్టుకుని రాలి పోతున్నది. దురదృష్టవశాత్తు ఆ ఆత్మశూలకి స్వరంలేదు. ఇది రూపంలేని భావన. ఆమె కెందుకో శూన్యంలోకి పోయి వెళ్ళి కెళ్ళి విడవాలని వుంది. ఆమె కళ్ళకి ప్రపంచమే తలక్రిందులై నట్లుగా వుంది.

'బాగున్నావా రాణి?' అన్నాడు శోక దేవతలా వున్న ఆమెకు మానసి.

అతని మనస్సు భరించలేని ఆత్మియుతతో నిలిచిపోయింది.

ఆ ఇద్దరిమధ్యా మౌనం పేరుకుపోతున్నది. ఆ మౌనం ఇద్దరి హృదయాలను దగ్గరే లాగుతున్నది. ఈ నిశ్శబ్దపు కాలబిందువులు లాంతరు వెలుగులో బంగారు రంగుతో మెరిసి కరిగిపోతున్నాయి. అది మమతో (నేమి, ఆనందమే, సానుభూతం, దుఃఖమే, విషాదమే ఇవన్నీ మిళితమైన మహాభావమే అతని ఆలోచన అక్రమించింది. పుట్టినప్పటినుంచి ఈ అహం ఆమె గుర్తు తిరుగుతున్నదేమో?

మధు ఆమెని అదోవిధమైన తృప్తితో చూశాడు. ఆమె తలలో మలె పూలు నగ్నవృత్తంగా నవ్వుతున్నాయి. తనలోని వింతలత్యాన్ని బంటుకు చెప్పడానికా అప్పుట్టు తెలచీర. కట్టుకుంది. అతను ముగ్ధుడై ఆమె సొందర్లాన్ని ఆనలోకించుకొన్నాడు.

ఆమె పెరవులు కంపిస్తున్నాయి. మధు కళ్ళు మూసుకున్నాడు. అతనిలో ఆత్మనిరుద్ధ జరిగింది. ఒక అదృశ్య కళాకారుడు కాలమనే దారంతో తన ఇద్దరి జీవితాలను కలిపి కుప్పేస్తున్నట్లే అనిపించింది.

అతను దైర్యంగా ఆమెని నమిపించి బుజంమీద చెయ్యివేశాడు.

ఆమెకు బుజంమీద అగ్నిరం కురిసింది. స్పృహ తప్పిపోతున్నట్లే అనిపించింది. ఆమె తన బాదాలంటి చూపుతూ ఆతన్ని చూసి కళ్ళు మూసుకుంది.

రోజు తన జీవితాన్ని కొనబానికీ నివరోపన్నాడు. రదన అనేకేం హక్కుంది?

'చూడండి నేం రాణి? అన్నాడు. అతను తనలోని భావాన్ని పూర్తిగా వ్యక్తంచే లేక పోతున్నాడు.

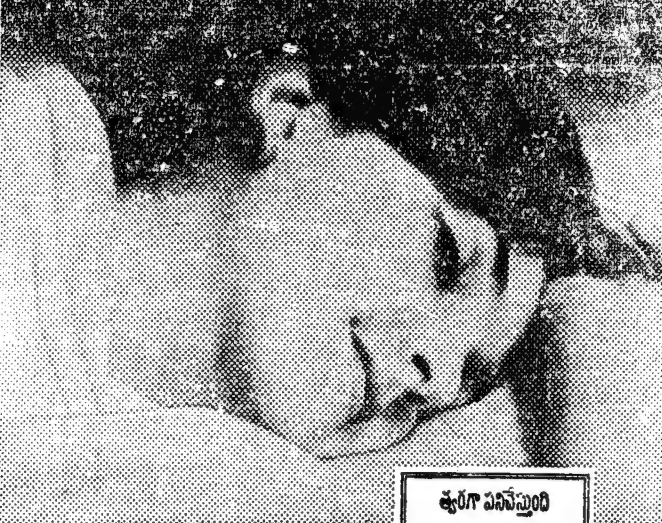
ఆననిలోని పురుషత్వం ఆమెలోని స్త్రీత్వం సంపూర్ణత్యాన్ని పొందాలని అభిలషిస్తున్నాయి. అయితే ప్రస్తుతం వివరించారు అంతరంగంలో ఏకాకి అయినారు అందుచేత నమ్మడంపై అలా నమ్మడం లోక నిగిగడే నిధంగా భావించి

కడుతున్నాయి. నిరసభావాలు వాళ్ళని దహిస్తున్నాయి. ఈ వికల్పకోపరం ఇద్దరి ఆత్మలూ ఆక్రమించాయి. కాని అతను ఆమెకి, ఆమె అతనికి ఒక విధంగా భయపడ్డారు. ఆమె కళ్ళతో కిరిసరాయిలా దీపం నక్షత్రాలలా మినుకు మినుకు మంది.

'మీరా బాబు, ఎక్కడికి వచ్చారేం?' అంది. చూటలు తడబడ్డాయి. ఆమె కళ్ళలో ముత్యాల బిందువులు

everest/117a/ACW tel

దగ్గు సెలవు తీసుకోండి!

గ్లైకోడిన్ దగ్గునుండి 4విధాల పూర్తి ఉపశమనాన్ని కల్గిస్తుంది

మెదడులో—దగ్గు రిలెక్స్ అడుపులో పెట్టును గొంతుకలో—కఫమును విడదీసి, గొంతుక గరగరలాడుటనుండి ఉపశమనము కల్గించును. రొమ్ములో—బిగునుకు పోయిన స్నాయువులను సడలించి ఊపిరి సరిపేలా చేయును. ఊపిరితిత్తులలో—అడ్డపడిన ప్రవహమును, కఫమును సడలించి దగ్గును అపేను. దగ్గును అడుపులో పెట్టుటలో గ్లైకోడిన్ లా ఏ మందూ పనిచేయదు.

Alumbe గ్లైకోడిన్ టెబ్లెట్స్

భారతదేశములో దగ్గుకు సమృద్ధమైన, అధికాధికముగా అమ్ముడవుతున్న ఇంటిమందు

జరిచినాయి. క్రమంగా బుగ్గలపై నుంచి జారిపడినాయి.

‘ఏడుస్తా వెండుకు?’ అన్నాడు.

‘మీరు ఈ కూనలలోకి ఎందుకు వెళ్తురు?’

‘ఒక స్నేహితుడు తీసుకువచ్చాడు.’ అమె వెక్కిరిస్తూ విడిచింది.

‘మా బ్రతుకు మీద మీకెంత హక్కు?’ అంది రెండవదేతులలో ముఖం తామకుని.

అతను జాలిగా చూశాడు.

‘లేదు నేను వేరే ఉద్దేశ్యంతో రాలేదు. నమ్మ నమ్మ.’

‘కాదు నా జీవితంలోని లోపాలను, ఆ జీవితపు విజయాల వలెత్తి చూపాలని, చూడన చేయాలని ఇక్కడికి వచ్చారు. నాకు తెలుసు. మేడిపండలాంటి జీవితం వాది’ అంది.

‘నమ్మ అలాగే అనుకుంటున్నారా రాణి?’ అన్నాడు ఆవేదనగా.

‘నువ్వే కనిపించటంలే ఈ జగుప్పా కల వాతావరణం లోంచి పారిపోయి వుండే వాడిని నువ్వు వెళ్లిపోయిన రోజులంచి విన్నవావో నన్న దిగులే నాకు. నిమ్మ చూడాలని వున్నా నీ అడ్రసు తెలిదు నాకు. నిమ్మ చూపిన రోజు నుంచి నా జీవితంలో దింత వివర్తనం సృష్టించబడిందో నీకు తెలియదు. నా జీవన కష్టాని నీకను కూలంగా త్రిప్పుకున్నావో, నీ జీవన కష్టాని నా కనుకూలంగా త్రిప్పావో నాకు తెలియదు. నువ్వెళ్ళి పోయాక నాకు జీవితం అనంతపూర్వంగా కనిపించింది. ఏదో వెలితి.

అమృత కలశం

అరలు అనభవించటానికి జీవితమే లేదని పించింది. నా వ్యక్తిత్వం నీ అనభవాలతో తాదాత్మ్యం చెందింది. నా సత్యము, శివము, సుందరము—అన్నీ నువ్వే. నాకు శాంతి కావాలి. నువ్వులేకపోతే నేను బ్రతుక లేను రాణి.’ అన్నాడు ఆవేశంతో ఆమెను దగ్గరికి లాక్కుని.

‘వద్దు బాబూ, అలా మాట్లాడకండి. మురికి గుంటలోంచి మంచిరీతి త్రాడలేరు బాబూ’

‘నీటిని ఇంక ఎచ్చివట్టు వదిలి పెడతే మురికి అవుతుంది.’

‘మీ ముందు వేనెంత పిగ్గు వడతూ న్నావో తెలుసా? మీ ముఖం చూడలేక చచ్చిపోవానివుంది, ఈ వికృతపు బ్రతుకులో వేదనలు పాముల్లా బురలు కొడుతుంటే, సంఘం నువ్వుల్ని పతితల్నివే నవ్వుతుంటే, జీవించటం చేతకాక వున్నాల్లాగా రాలి వాడిపోతున్నాము. నాకు సంఘంలో స్నానం లేదు. నా వ్యక్తిత్వా వ్యవహారం గొరివించారు.’ అంది ఏడుస్తూ.

‘నా జీవితంలో వుంది. నా గృహ ద్వారానికి కట్టిన మోమిడాకుల తోరణమే నీ జీవితం.’

‘జాలి వదులుతారా?’

‘నిజం చెబుతున్నాను. ఆత్మవంచన చేసుకోలేదు, నా జీవితంలో హాళులుగా వచ్చింది వెల్లువ. ఆదర్శాలు బ్రతుకుని విక్కడికో లాక్కుపోతయ్యంటారు నా స్నేహితులు. నవ్విక్కడికే లాక్కుని వచ్చినాయి.

జాలిలోంచి అవిర్భవించింది నా ప్రేమ. నా ఆశ్చర్యానికి ముగింపు నువ్వు. నాకు తోడునువ్వు, నా జీవితంలో సగం నువ్వు.’

‘రాణి పూర్వం అర్పించి వింటున్నది, ఇది నిజమా? నిజానికి నీదా? ఉవాం! ఇదెక్కడి సంభవం? ఇది కేవలం కలకండ్రం.

‘మీరు ఆవేశంలో మాట్లాడుతున్నారు. నేను వెక్కిరిస్తుంటే నా కన్నులు మీకు వస్తాయి. మీరెక్కడ వేనెక్కడ?’

‘రాణి.’ అన్నాడు ఆవేదనగా.

‘నేను మీదగ్గరుంటే మీరెన్నో త్యాగాలు చేయవలసి వస్తుంది. మీ జీవన దేశాలయంలో దేవుని విగ్రహమే వుండదు. మీవాళ్ళ నా ఉనికిని గుర్తించరు.

‘దేవుడు గుడిలో లేడు. దైవత్వాన్ని గుర్తించేందుకే గుడులు గోపురాలు. భగవంతుని వ్యరూపం విశ్వవ్యాప్తమైంది రాణి. దాన్ని ఒకళ్ళు గుర్తించనంత మాత్రాన విజయ తిరుగుతుందా? జ్యోతిని దివరూ చూడకపోతే దానికి శాంతి లేవటా? ఒకవేళ అలానే అయితే నీతోపాటు నా ఉనికిని పోగొట్టుకుంటాను.’

‘మీరే ముందున్నారు?’ నమ్మలేక అంది.

‘నా సత్యం మానవత్వం, నాకులం మంచి తనం. ప్రేమించటం నా అభ్యంతం. బ్రతుకటం బ్రతికించటం నా ధ్యేయం. ఇవి సాధించాలంటే నీ అనవరణం దింతైనా వుంది.’

‘మీ ప్రేమ ఆదర్శంతో ముడిబడింది.’

‘ఏమన్నా అను. అది సంస్కారానికి మూలమైంది.’

‘ఇది సరళం బాబూ. వెళ్లిపోండి. మీ సన్నిహిత్యం, మంచితనాన్ని కలుపితం చేసుకోండి.’

‘చెడుని కడిగినప్పుడే మంచి విలువ పెరుగుతుంది’ అన్నాడు.

అతను ఆమెను వెళ్ళుకుని తన నైపుకీ త్రిప్పుకున్నాడు. దీపం వెలుగులో ఆమె ముఖం చూస్తూ కన్నీరు తుడిచాడు.

‘నేను నిమ్మ పెళ్ళిచేసుకుంటాను రాణి అని ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

ఆమె పెదవులు ధగ్గుచున్నాయి.

అతనిమీద వాలిపోయి మరోసారి గుచ్చు మంది. అతనిలోని సన్నిహిత తనలోని అసన్నిహితవి విలువుగా దహించి నేర్పున్నట్లు అనుభూతి పొందింది.

(ప్రతిపది)

అబ్బబ్బ! ఇకనీతే
వెంటనే వెళ్ళిపో
ఎంతో కొంత ఇవ్వవలసిందే!

నాకేమీ
తగలపెట్టకపోయే
అనుకున్నాను -
నువ్వేకాదు నీవు!

మేషం: మీ ఆలోచనలు లాభదాయకంగా ఉంటాయి. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. వారం మధ్యలో వృత్తిలో ప్రయాణ కలుగుతుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. వారం ఆఖరులో వృత్తి వ్యాపారాలు బాగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగుండదు. సాహిత్య కళాంంగాల్లో శ్లాఘి లభిస్తుంది.

వృషభం: అన్ని వ్యవహారాల్లోను గౌరవం లభిస్తుంది. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వారం ఆఖరులో ప్రయోజనం లేని శ్రమ కలుగుతుంది.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్య భారం పెరుగు తుంది. బంధువులకు సహాయం చేయగలరు.

మిథునం: వృత్తిలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. అధికారుల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. సజ్జన సాంగత్యం లభిస్తుంది. సమయానికి యోగో ఒకనిధంగా డబ్బు చేతికి రాగలదు.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. విలాస వస్తువులు కొంటారు.

కర్కటకం: కొంతమంది వ్యక్తులు మిమ్మల్ని మోసం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తారు. ఉద్యోగంలో శ్రమ కలుగుతుంది. వారం మధ్యలో వ్యాపారంలో ఆదాయం పెరుగుతుంది. నూతన విషయాలను తెల్పుకొంటారు. స్థిరస్థి వ్యవహారాలు బాగుంటాయి.

స్త్రీలకు: అనవసరమైన వ్యయం జరుగుతుంది. విరోధ కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

సింహం: ప్రయత్నించిన ప్రతిదాని సులువుగా నెరవేర గలదు. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. వారం మధ్యలో సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. వ్యాపారంలో శ్రమ అధికంగా ఉంటుంది. వారం ఆఖరులో తిరిగి అనుకూలమైన మార్పులు వస్తాయి.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. ప్రయాణాలోచనలు చేస్తారు.

కన్య: వ్యాపారంలో సాటివారి సోటి పెరుగుతుంది. కొద్ది వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. బాగ్యములతో కంటి చేసే వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. ప్రయోజనం గల పరిచయాల యేర్పడతాయి. వారం ఆఖరులో లాభం రావలసిన వ్యవహారాల్లోనే నష్టం రావచ్చును.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. దైవకార్యాలు నెరవేరతాయి.

మిథు వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు ప్రశంసాకరంగా ఉంటాయి. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో చికకులు యేర్పడతాయి. అనవసరమైన సంఘోషలు కలుగుతాయి. ప్రయోజనం గల సంభాషణలను జరుప గలరు.

వారఫలం

29 10 . 1971 శుక్రవారం మొదలు

4 - 11 . 1971 గురువారం వరకు

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. ఆదంబరం కోసం వ్యయం చేస్తారు.

పుష్యం: ఇతరుల నిమిత్తం చేసే ప్రయత్నాలు సులువుగా నెరవేరతాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. వృత్తిలో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. సాటివారితో వాదప్రతివాదాలు తగవు.

స్త్రీలకు: బంధు మిత్రులను కలుసుకొంటారు. విలాస వస్తువులు కొంటారు.

వశువు: వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు మరుకుగా సాగుతాయి. సజ్జన సాంగత్యం లభిస్తుంది. అధిక వ్యవహారాల్లో మొగమాటాలు తగవు. సాటివారితో గౌరవం లభించగలను. మీకు ముమ్మందు లాభించగల వ్యవహారాల్లో అభివృద్ధిని సాధించ గలరు.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. సంతోష కరమైన వార్తలను వింటారు.

మకరం: వ్యాపారంలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. అధికారుల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. వారం ఆఖరులో అన్ని వ్యవహారాల్లోను ఫలితం సామాన్యంగా ఉంటుంది.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. దైవకార్యాలు నెరవేరతాయి.

మంథం: మీ చాకచక్యత అన్ని వ్యవహారాల్లో అనుకూలము సాధించ గలదు. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. విద్యావైజ్ఞానికరంగాల్లో మీ కృషి రాణిస్తుంది. బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి.

స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. ఆలంకార వస్తువులు కొంటారు.

మిథు కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీ లాలాకు మనుష్యులే మిమ్మల్ని వ్యతిరేకిస్తారు. మీ లాలాకు వస్తువులు సోచవచ్చును. వారం మధ్యలో అనుకూలత లభిస్తుంది. వ్యాపారంలో ఆదాయం పెరుగుతుంది. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందగలదు.

స్త్రీలకు: కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వ్యతిరేకమైన వార్తలను వింటారు.

- మహాశివుని

వెళ్ళింది 'వెళ్ళింది', ఆంధ్ర నచిత్ర వారపత్రిక, 7, తంజువెట్టి, స్ట్రీట్, మదరాసు-1 కి సంపాది.

అందమునకు, వర్ణస్పృహకు
నేషనల్
కాశ్మీర్ స్నో
మరియు
తాల్కుమ్ పాడర్
మరియు
లెవండర్
బ్రిలియంట్స్

మరియు
దిల్ కుష్ అగరుబత్తి

Stronachs-NL Tel

శయ్యలచేయవారు:

డి నేషనల్ ప్రెడింగ్ కంపెనీ,
(మద్రాస్) మద్రాస్-32

మాయమగ్గములు

మాయమగ్గములు

మాయమగ్గములు కలవారి లోడిళ్ళలో పోల్చి చూస్తే చెప్పలేముగాని ఆ విధిలో చూస్తే ఆ చిన్నమేడ మామలేని దేశం లోని చిన్నమేడల వలె ఉంటుంది. వాటిని వరండా, దాని వాపుకుప్ప పోలా, అబూ ఇబూ గదులూ — క్రింది అంశంలో మేడ భాగం అంత వరకే! నందువైపు వసారా విర్యాగానికి పాతకాలపు దోవ పెంకు కలసావునయోగించబడింది. మేడమీద పోలుభాగం మూతల దాని దానికి కుడి యెడమగా పెంకుటి విసారాలున్నాయి. అయితే యిది రైల్వే పెంకు. వాటిని వరండా యెడమవైపు కుంచి వేడమీద భాగానికి మెట్లున్నాయి. ఇవి కొవ్వొత్తమెట్లు. మాడగానే పైన ఉండేవారికి పోలుమెట్లు యెక్కి దిగడంలో ఇంకా ఇంకా పొందడం అవసరమనిపిస్తుంది. మెట్లమీద వర్షపునీరు వడకుండా గోకులతో ఒక అచ్చాదన (షేడ్) ఉంటుంది.

అయితే! ఆ యిల్లు శ్రీహరికి దేవాలయంగా వచ్చి చూసేవారికి పైన

భాగానికి 'హమ్ బురెట్' అన్న బోర్డు కూడా కనిపించింది. అప్పటికి నూర్పుడు నడినెత్తిపైద ఉన్నాడు. ఉదయం కానీని బీ నీళ్ళ గొంతులో పోసుకొని అవ్వేషణకు బయల్పెరాడతమ. ఇన్నడి బోర్డు చూసే వారికి అరగంటమంది అవుతున్న దావా మాటకూడా మరచిపోయాడు. ప్రతిచోటా 'లేదన్న'మాటే. ఉచ్చా 'సామిలి పోర్న నండి! సామిలిన్ తే యిస్తాము'. అనే అడ వారి తలుపువాలు నమాధానాలు.

వరండాలోకి వచ్చేవారికి గ్లౌస తిరిగిన కళ్ళతోపాటు తలకూడా తిరిగిందతనికి. కొన్ని పెకండ్లకు యధాస్థితికి వచ్చి 'దివరండి యింట్లో' అన్నాడు మెల్లగా. 'దివరూ?' అన్న స్త్రీ కంఠం వినిపించింది. అతరువాత తలుపు తెరచుకుని ఒకామె వచ్చి అతనికేసి ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది.

'పెద్దారెవరూ లేరాండి?' అమె. అత ప్రశ్నకు నమాధాన మివ్వకుండా 'మీకేకావాలి?' అని ఎదురు ప్రశ్న చేసింది.

'పైన బురెట్ బోర్డు చూశాము.' 'మీకు కావాలా?' 'అవును' 'బ్రహ్మచారీలా?'

అతను నంకోచిస్తూ తలుపుపాడు అచ్చి యిళ్ళదగ్గర యెదురైన నమాధానమే యిక్కడ వస్తుందనుకున్నాడు.

'పైన నీళ్ళవనని లేదు. స్నానానికి మిగిలిన అనసూరికి క్రిందికే రావాలి. మున్సిపాలిటీ వారికిమాడా... నీధి నంగతి అంతగా వట్టనంపవల్సి యిక్కడ దోమల బాధకూడా విక్కువే. విస్కా నేయించిన వైరింగు కావడంవల్ల కనిపించే లెట్లను చూసి కర్రలు వుందని భ్రమ పడటం అనవసరం.' అన్నదామె అతనిని పరీక్షగా చూస్తూ.

'ఇంతకీ అడ్య వింతో?' 'నిరుటి మీరు తీసుకుంటారా ఆ గది?' 'తప్పకుండా తీసుకుంటాను. ఇంటివారే తమ ఇంటినిగురించి నిమి దాచకుండా చెప్పి నప్పుడు,—'

'ఈ ఇల్లు వాదికాదు. నేనూ అన్నెకే.

ఉంటున్నాను, 'నేను' అంటే అమెలో ఇంకెవరు లేరా? ఒంటరిగా ఈ ఊరివివర ఇంట్లో అమె ఏలా ఉండగలుగుతుంది. కాని శ్రీహరి తన సందేహాలు బహుశా పెట్టలేదు. 'ఇంటి యజమాని ఏవరో చెప్పండి! అతనిని కలసుకొని గది భార్యను చేసుకుంటాను,' అంటూ అమె కథను నూసి 'నమ్మగలిగింది' నేను చెప్పాంటూన్నా నమ్మకొంది. నేను కొత్తవాడననే సందేహం మీకొద్దు. నేను ఇక్కడ ఉన్నప్పుడు మీకు 'లోడుగా ఉంటాను', అన్నాడు శ్రీహరి.

అమె అతనినొక అయోమయంగా అవహించగా చూసింది.

'అతను యెక్కడంటాడో మీకు తెలియదా?'

'ఈ వల్పులలో మీకి గదితప్ప మరొకటి ఉపసంపదేదా?'

శ్రీహరి నవ్వాడు. 'ఏం? పనిక్కడ ఉండడం మీకిష్టంలేదా? అన్నాడు.

అమెకూడా చిన్నగా నవ్వింది. కాని అంతలోనే ముఖభంగిలను గంభీరంగా మార్చి 'నా స్వేచ్ఛయిష్టంతో ఇంటి యజమానిని నష్టం పెట్టేవాళ్ళు నాకు లేదు,' అన్నది.

అతరువాత అడ్రసు చెప్పింది.

నిండుకో? తను ఇక్కడ ఉండటం అమె కష్టంలేదు. ఆ నిషయం అతనికి దృష్టంగా తెలిసింది. అయితే జాగ్రత్తగా అమె చెప్పిన అడ్రసు వ్రాసుకొని వెళ్ళిపోయాడు.

* *

మరో రెండు గంటలలో అతని మేడ మీద గదిలో ప్రవేశించడం జరిగిపోయింది. వినగానే అద్దె తప్పనిసరిమీద అడుగు పెట్టిన రునిమిషంతోనే అతను కొంత అలెన్యస్టికి గురి అయినాడు. నేలమీద గదులంతా మనిషి నేలమీద పడుకోడానికి వీలేనివిధంగా గుంటలు నడి పోయింది. పడకమాట అలాంటి నడవటం గూడా కాన్కరీ పేటి నడవకపోతే విమరుదెబ్బలు తప్పేలాగా లేవు. గోడలకు వెల వేసి రంపకాలు వాటిన్నుగా ఉంది. ఒక అలమారా కూడలేదు. గోడల నాలువైపుల రకరకం

పైజల మేకులు— కొట్టినవారు వచ్చినవి బంపంతాన పీక్కుపోగా ఊడిపోయి మిగిలి ఉన్నాయి. అవి చూడగానే దుకాణాల్లో షో బోర్డులకు తగిలించే రకరకాల తాళాలూ, గడియలు తలుపుకొవ్వాయి. పైకి చూసేసరికి మేడమీద మొలిచిన ఏదో చెల్లుతాలుకు వేరుమూలంగా పై కర్ర నుంచి గోడనగంపరకు అతుకు కనిపించింది. వెలుతురు కాబట్టి సరిపోయింది. చీకట్లో పొరుసుకొనే భయ ప్రమాదం తప్పింది. బబ్బుకొంటానంటే 'ప్రస్తుతం కరంబు వెడిందని వారంరోజుల్లో రిపేరు చేయిస్తానని' ఇంటియజమాని చెప్పారు. శ్రీహరి కీటికి క్రిందిరెక్కలు కూడా తెరిచాడు. పడమటియెడ గదికిలు చివరిగోడవరకు ఆకమించింది. అవయత్నంగా తూర్పు కీటికివైపు చూచాడు. ఉర్రు సూర్య కిరణాలను గదిలోనికి అవ్వనివడం ఆకిటికి డ్యూటీకాబోలు గదికున్న పసరాలు ఉత్తర దక్షిణాలు కాకుండా తూర్పు పడమరలుగా ఉంటే బాగుండేదనిపించింది. తన ఊళ్ళో అయ్యగారు చెప్పే వాస్తవశాస్త్రం ప్రకారం ఈ యిల్లాక ఇల్లేకాదు. దయ్యాలకొనే; అమెంకగనివానం!

వేంమీద దుమ్ము ఏక్కువగా లేదు శ్రీహరి సామాను చాల తక్కువ. ఒక ఐకెట్టు, వెంటు, కూశా, రెండు గజా గ్లాసులు, వాన, బెడ్డింగు, రెండు ట్రంకు పెట్టెలు. ఈ కొద్దిపాటి సామానును అతను తనకెలా బాగుంటుందనిపిస్తే అలా వర్తేకాడు.

భావిదగ్గరకు వెళ్ళి కాళ్ళా ముఖము కడుగుకొన్నాడు. కూశాలో నీళ్ళనింపి తేన్నూ ఉంటే క్రిందిపాటాలో అమె బయటకువచ్చి 'అ నీరుత్రాగుతారా ఏమిటి? పేరుతెలియని పురుగుల దగ్గరనుంచి నీటి సాములవాక ఉన్నాయా నీటిలో,—పైగా అను అందువడి కళ్ళి. — కూడా యిలా ఇవ్వండి అందినీళ్ళిస్తాను,' అంటూ అతని నేటిలోని కూశా అందుకుని నీరు పారబోసి లోపలనుంచి మంచినీళ్ళ తీర్చిదిద్దాడు.

కూశా అందుకుంటూ 'ఇక్కడెవరైనా పనిమనిసి పొరుకుతుందా?' అని అడిగాడు.

'ఏమేం వసులు వెయ్యాలి?'

'గది చిమ్మడం, నాకు స్నానానికి,

త్రాగడానికి నీళ్ళ తెచ్చిపెట్టుడం, ఇంకా ఇలాంటివే మరి కొన్నిసమయ'—

'మీరు స్నానం మేడమీద చేస్తారా? అయితే క్రింద నేనుండే వని లేదు. నర్సా కాలం చెల్లుకింద నయమనిపిస్తుంది.'

'అలాగా! ఇల్లుఅంతా కురుస్తుందన్న మాట.'

'అన్నదాటేమిటి? ఇది హుంబుల్లు మని ముచ్చికాలిబోవారు వోవరుకు యెన్నాళ్ళ నుంచో నోటిను లిస్తున్నారట. ఏమి పైరెవీ చేస్తున్నాడో మరి! ఇల్లు దానె తటదే కూలితే కొంత ఇల్లు కలసి వస్తుందనో ఏమో! అలాగే ఉండు తున్నాడు.'

'నర్సాకాలం ప్రమాదమే!'

అమె నవ్వింది వెంటనే నీరుమనోయూ 'గదిలో మీరు ఒక గ్లాసునీరు ఒలిపిందిరా క్రింద నేను ఇబ్బంది పడవలసి ఉంటుంది' అన్నది.

అమె లోనికెళ్ళి తలుపుకుండి అమె రోని క్షణనివరకూ స్వభావం అతనికెంతో ఆశ్చర్యం కలిగించింది. పైకెక్కేసరికి ఆశ్చర్యం ఒక్కొక్క మెట్టు అధ్యుక్తి అస్తానే జిజ్ఞాస పెరిగింది.

ఊరికి ఏవరగా—! సాధనశ్చ మేడలో,—! నంటరియువతి,—!

* * *

హోటలుకువెళ్ళి తానే త్రాచుస్తూ ఏది కొలాయిదగ్గరా అవయత్నంగా అగాడతను. అక్కడ నీటికోసం తలాటా జరుగుతోంది సరివయమైన స్వరం. 'వేసరలు సాయంత్రం మెక్కుడన్న నిశ్చయకావ్యా? ఇవ్వాళ్ళే రావలసి వచ్చింది నన్ను వెల్లుకెళ్ళ నివ్వండి. అంటున్నదామే! మిగిలిన వారంతా అమె చూట దొరనివ్వకుండా తను హక్కుకోసం గూటలతోని బిందె తీసి వక్కనే నడటం ద్వారా చేతం లోను పోవాడుమన్నాను. తనకు నుంచి నీరివటంవలె, అమె నీటికోసం రావలసి వచ్చిందా? అనే సందేహం కలిగిందతనికి. అందుకు పెద్దవిచేరి త్వరగా తన గదికి వచ్చేసాడు. మేడమీద నుంచి చూశాడు. అమె పడకకుబట్టి అమె మోస్తున్నది హాళిబిందె అనిపించింది. తన రెండు గ్లాసుల్లోనూ నీరు నింపుకొని కూశా

అతడు గుర్తుంచుకున్నాడే, వెళ్ళాడనిగాడు. అప్పుటికే మరణించి పోయింది. 'అదేమి! నానిక్కడ నాకు ఉన్నది తిన్నప్పుడా? ఇదుగో చూడండి ఈ లిండెలో నీళ్ళు నాకే రోజుకు చాలు!' అంటూ చూపించింది. అతను మౌనంగా తిన్న కొన్ని పెక్కి వచ్చేశాడు.

అంతలో నలస్కారం ఉంది. మృత్యువ తలసిన నానిని బహుశా తప్పనిసరి పరిస్థితులవలన, ఈ నల్లనల్లో ఏదో ఉద్యోగం చేస్తూ విక్కడోఉన్న తండ్రికి సామర్థ్యం వుంటుంది! అనుకున్నాడు శ్రీహరి. అమెరికా అతనికి గౌరవంతోపూడిన అభిమానం అకర్ణం పెరిగాయి.

చూస్తుండగానే సాయంత్రం మొదటి వేడమీద భారీగాలో వారు చేస్తున్న శ్రీహరి పరివారము పరిశీలిస్తాడు. తిరుప్పది ఒక్కటే దాదా! మిలిన్ వచ్చి చాలావరకు పెంకుటెళ్ళు. కొన్ని మొంటు రాతొకటి పెన్ తాబాకు కప్పిన పాకలు. ఆ మొంటు రాళ్ళలోనే కొన్ని పాపురాల గూలలాంటి కంఠంలో కీటికల్లా ఉండే కా తప్పలా గాలిని, వెలుగునూ లోనికి ప్రసారం చేస్తున్నాయి. రాళ్ళలో కట్టిన విడికాలన అక్కడక్కడా రాళ్ళు అదృశ్యమైపోవడంవల్ల మురిసిన పొగి రోడ్డు మీది పల్లపు ప్రాంతాల నావరించింది. ముఖం ముందువేగి చీకాకు వచ్చే దోమలను విడిచివే ప్ర త్వంలో అతను తన తలపై రాశి పరిభ్రమించే మతక విమానాన్ని చూశాడు. ఒక్కసారిగా ఒళ్ళు జలదరించింది. తన గర్భర దోమ తొరలేదు. 'అలంకారమైన పర్యయ - చలి చీలు' గుర్తొచ్చాయి.

సంధ్యా సమయం కావడంతో గదిలోకి వెళ్లి కొవ్వొత్తి వెలిగించి వచ్చాడు. కొవ్వొత్తిలో లభించేదు. మళ్ళీ బజారుకి వెళి నవ్వుకు రోసిమిల్లెలు తేవాలి. నిధి లైట్లున్న వెంకటేశ్వరంలో అతని దృష్టి అదిగ్గా ప్రసరించింది. అక్కడెల్లూ పోల్డరుకైలా జల్పలేదు. పగిలి రాలిపోగా విగిలిన భాగం చూడటం పోల్డరులో ఉన్నట్లు నిశ్చయించింది. ఏవరో నల్లకమ్మైన పసుపుతో రాళ్ళు పింఛకపోతే అంత గొప్ప మీదిని నిజా చిగుకుతాయి, అంద ఉనియోయిందే కాంతిని పని కట్టుకొని

మాయ మనసులు

నిర్మాణం వలన వనరం ఎవరికి వచ్చింది - ?

లైట్లు లేకపోవడం మురిసిపోటి గుంట లలో ఉన్న కొత్తవారి కాండంవల్ల అతను కాన్ వెంతురు ఉండగానే వెళ్లి భోజనం చేసి వచ్చాడని కన్నాడు. గదికి తాళం వేసి మెట్లు దిగాడు. ప్రసాద్ గదికి గంటలకక, భోజనానికి వస్తాననిగాడు. శ్రీహరి ఆ గంటల కే హోటల్ మెట్లెక్కడం జరిగింది. భోజనంచేసి నిశాంతి నిమిత్తం అమర్చిన కుర్చీలలో ఒకదానిని అక్కమించి సీరేట్ వెలిగించాడు. వ్యతిరేక తిరగేస్తూ ప్రసాద్ కోసం చూసే గూడ పొగాడు. తనకొక గది అంటూ దొరికిన దాకా శ్రీహరి అతని గదిలోనే ఉన్నాడు, ఒక్కప్రసాద్ అతని శ్రీహరి అని గదిలోనే ఉండేవాడు. కాని తనరాక కన్పించుచే అతను మరొక రూమ్మెల్లను కలుపుకున్నాడు గది చాలా న్నది. ప్రసాద్ ముఖం చూస్తూ పెక్కి చెప్పలేకపోయావా శ్రీహరి ఉనికివల్ల రాహురావు ఇబ్బంది పోయ్యేవాడు.

'అక్కవై ఉద్యోగ వ్యవహారం చేస్తు. ఆరనపు ఖర్చులందుకు పెంచుకుంటావు భాయ్? ఉద్యోగం దొరికేవరకూ ఇక్కడే ఉండు. యేలాగో నన్ను కుంకం' అన్నాడు ప్రసాద్.

తేమలే! ముగ్గురికి యెంత ఇరుకుగా ఉందో చూస్తూ గొప్పగా, నన్ను వెళి నీ ఆతగా అయితే ఆది ననతులు పరిగ్గా ఉంటే నాకొక రూమ్మెల్లను చూడు. నగం భారం తల్ల తుంది.

'నరే కార్!' అనక తప్పలేదు ప్రసాద్ కు. మిత్రులు చాలా తక్కువమంది అయితే శ్రీహరికి వెళి మీద లెక్కించనగిన సన్నిహితులలో ప్రసాద్ ఒకడు. చెప్పిన నను యంకన్న అరంబ అలవ్వంగా వచ్చాడతను ఇద్దరు బయటపడే సమయానికి హోటల్ గడియారం విడిమిది గంటలు కొడుతూ ఉంది.

ప్రసాద్ ఏ గర్భర ఆగారు. 'పాన్ నేనుకుంటావా శ్రీ రి.' 'ఉహూ' 'గిగిరి?' 'అక్కామాడా పూర్తైంది. రాత్రి నిద్ర రావడం అలవ్వమైతే తప్ప మరొక

కానకట్టి అవసరం.' ప్రసాద్ నవ్వు తనకొక పాన్ పేపి సిగరెట్ వెలిగించాడు.

'శిక్సా హోన క్యాసాద్' దగ్గరవచ్చి అదే రకంగా మెలిగా అడిగాడు రిక్సావాలా.

'నక్కోమియా' అంటూ 'నీ రూం ఇక్కడికి ఎంత దూరం' అని అడిగాడు ప్రసాద్.

'నువ్వారు ఒకమైలుందొమ్మి.'

'మైలే! ఇక్కడికి నారూం అంతేగా! తేను నిద్రరకు రాలిస్తా నీవు నాదగిరకు రాలిస్తా రెండ మైళ్ళు, నడకాలన్న మాట.'

అతను సాను చేసు కంటూ 'బిట్స్ వచ్చిందా' అని సాన్ షాంతిని అడిగాడు. 'తేడుసార్ రేపు వస్తుంది.'

ఇద్దరు వెనక్కు తిరిగాడు.

'వేనోకటి అలోచించాను' అన్నాడు శ్రీహరి.

'ఏమిటి?'

'మరిద్దరం ఈ హోటల్ దగ్గర కలను కుంటే వెనొకమైలు నడక పొదుపు చేయవచ్చు.'

'ప్రసాద్ నవ్వు నీరూంకు వెళ్ళు రావద్దం నాన్! అంతే' అన్నాడు.

'అదే కాదు రూం సోగ్రాం అడివారాల నాడు. ఒక అడివారం నీవు నా రూంకు వస్తే, మరుసటి వారం నేను నీ రూంకు వస్తాను. మధ్యాన్నం భోజనం కాగానే ఏవరి ద్యూట్ ప్రసారం వాగు తను అడిచి మర్యాదగా రిక్సా మీద తిసుకెళ్ళాలి. ఎలా ఉంది నా ఉపాయం?'

'అమోఘంగా ఉంది.'

'ఎంక వెళదామా?'

'నా. కే. గుడ్ నైట్.'

'గుడ్ నైట్!'

'షేక్ హ్యాండ్స్ తీసుకొని విడిపోయారు.'

'ఏం పంతులు గారు ఏ పిలువ మనది?'

'ఈ జిల్లాలోనే ఒక నల్ల రు.'

'ఏం చేస్తుంటారు ఇక్కడ?'

'ఉద్యోగం కోసం ప్రయత్నిస్తున్నాను.'

'ఇంకా ది దొరకలేదు.'

'యూడ మకాం?'

'అదుగో! ఆ మేడ మీద ఈ రోజే దిగాను.'

'నోహో!' అన్నకి వెళిగా నవ్వాడు.

అతనికి నలుభై నీళ్ళండఁచు; గట్టిగా, డిల్లంగా వస్తాడలా ఉన్నాడు. మెడలో పానుంటుండి వెండి బిళ్ళా - దండ కొక రాగి తాయిత్తు, గళ్లలుంగీ మోకాళ్ళదాకా లాల్సీ! బల్బుదాకా పెక్కి మడివాడు. వక్కనే తిమ్మడలా మరొక పిల్ల వస్తాడు.

‘బిడి ఉండా వంతులు?’

శ్రీహరి పెట్టెతీసి తెరిచి రెండు సిగరెట్లు చూపుడు.

‘వంతులు! నా పేరు గంగులు. ఇంకా పెచ్చెలంటే ఈ గంగులు ఇరిపిన యెముకలు దాకరుబాబు! మాట అలా యుంచి వస్తూవు వెద్దులు కూడా తకలేరని నల్గురుంత చెప్పకుంటారు. సందేహకాట్టించి వడిరేతరాకా ఇదే మన ఆద్య. ఇంతలా దిండుకు పెజుతున్నానంటే ఎది అనలే ఆద్యల బజారు. తెలిసో తెలియకో యాడ దిగావు నువ్వు. అయినా నరే! నీ మీద ఈ గాలిరా నాకొచ్చి చెప్ప. ఆ యాగెను నల్లిలా కాల రాస్తాను’ అన్నాడు గంగులు.

శ్రీహరికి నోట మాట రాలేదు. పలానా అని పిరీకరించలేని అలోచనలు అతని ముక్కుపై వర్షింపడంతో పరిభ్రమించ సాగాయి. ‘అలాగే’ అని గంగులుకు సమాధానం చెప్పి వడక సాగింపాడు.

‘వంతులు బెదిరాడు గురు’ అని చిన్న వస్త్రాదు అనడం, ఇద్దరుకలసి చవుకోవడం చొ కనుంచి వినిపించింది.

వస్త్రానుంటే కనిపించిన కాన్పు దృశ్యాలు ‘అద్యల బజారు’ అని గంగులు అన్నదానికి విర్యవనాలు చెప్పాయి. చవకవారు ముగిసినా, ముతక బాతులు, తలుపులు చేయటాలు తీయటాలు, పిడిలో నిరిక్షిస్తూ తారాదే పురుషులు అద్యల బజారును గురించిన సంగిస్తే సమాచారాలు ఒకచోట నలుగురు యువకులు ఒక వస్త్రాంగివనం బలిమాలతున్నారు. ‘నిన్ను సంతోష పెడతాం’ అంటున్నారు. ‘కాని డబ్బులతోనే మా దుంప తెంచేస్తే’ అంటున్నాడొకడు.

‘మా అయ్యో!’ అంటూ ఆమె ఏదో అందుకు తగ్గ సమాధానం చెప్పింది. అంతా నవ్వుకున్నారు.

శ్రీహరి వడి వడిగా తన గదిలోకి వచ్చి వడ్డెడు.

కిరొపికోలాం నో మాట బదిలోని చీకటిని

చూసాక గుర్తొచ్చింది. తడుముకొంటూ వెలి: మరో కొవ్వొత్తి వెలిగింపాడు. తలుపు గడియనేసి వక్క సరిచాడు. బట్టలు మార్చుకొని రెండు గ్లాసుల నీరు త్రాగి వడక పై వరిగాడు. సిగరెట్లు వెలిగించి రెండు దమ్ములు లాగాక అతను కాన్ప ప్రిమితవడ్డాడు.

సిగరెట్లు కాన్పెట్టో బూడిద అయింది. కానీ విద్ర మౌతం రాలేదు. తను మగ వాడు. దిలాగో దిడ్డెస్తు అవగలడు. కాని క్రిందనున్నామే? ఆమె ఇలాంటి వాతావరణంలో దిండుకున్నట్లు? దిలా గడుపు తున్నట్లు? కొంచసీసి ఆమె కూడ ఇలాంటి బావతే కాదు కదా!

మధ్యాహ్నం గది విషయంలో ఆమె మాట్లాడిన మాటలు గుర్తొచ్చాయి. తనడిగిన విషయం తప్పించి ఆమె మరొకటి మాట్లాడడం, నవాజ లక్షణంగా ప్రకృపించే హావభావాలను బలవంతంగా అణిచేసి నివృటికవ్వడు గంభీరంగా ఉండాలని ప్రయత్నించడం—అదంతా దిండుకు?

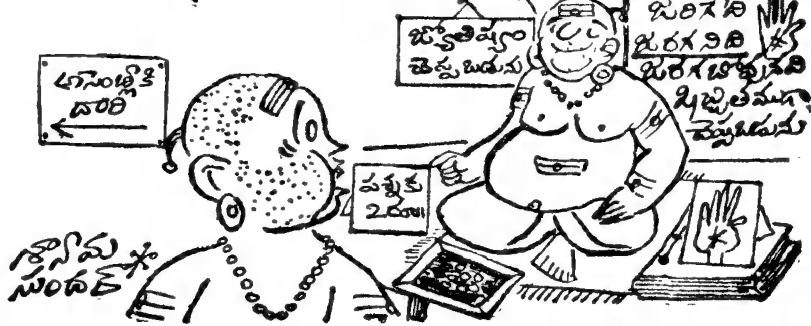
మంచినిక, తతంగం మనసులో మెదిలింది. అతనికి తనపై తనకే ఒకరకమైన వివగంపు కలిగింది. గది విషయంలో ఆమె హెచ్చరించి తను తొందరపడ్డాడు. ప్రసాద్ చచ్చి ఈ వాతావరణం చూస్తే విమరుకుంటాడ? ఒక్క ప్రసాద్ ఏమిటి? దినరైవా విమెనా ఊహించగల అవశం సంపూర్ణంగా ఉంది. ఇంక ఆ రాత్రి అతనికి సిద్ధ రాలేదు. దింత పొదుపుగా అతనికి సిద్ధ రాలేదు.

నిగరాంగవాడిరాసిగరెట్ పెటె భాళి అయింది. భాళి డబ్బా పారేయడానికి గది తలుపులు తెరిచి మేడ చివరకు వచ్చాడు. పిడిలో ఇవ్వరు సూటువాలాలు నిలబడి ఉన్నారు. దావునే ఒక రిక్సా ఆగి ఉంది. రిక్సావాడు అప్పడే లోపలినుంచి వచ్చి వారితో యేదో చెప్పి తన రిక్సా నందు చివరవరకు లాక్కొని వెళ్ళాడు. హోటల్ దగ్గర తమను ‘రిక్సా కావాలా’ అని అడిగినాడే సంగిం చింది శ్రీహరికి. సూటువాలాల్లో ఒకతను లోపలకు వెళ్ళాడు. మరొకతను సిగరెట్ కాలుస్తూ బయటే నిలబడ్డాడు. శ్రీహరి కెందుకో కడపుతో దేనినట్లు అంది. భరించ లేని అస్పృహమైన అవస్థతో వేగిపోయాడు. ‘ఆమె కూడా అలాంటి మనిషే!’ అన్న నత్కాన్ని అతను జీర్ణించుకోలేకపోతున్నాడు. ‘ఆమెకు నీకు ఏమిటి సంబంధం? దిండుకు నీకే బాధా?’ అని మరచు దివ్వోయాడు. హెచ్చరించింది. కాని ఆ హెచ్చరిక అతనిని యధాస్థితికి తేలేకపోయింది.

గదిలోకి వచ్చాకా అతనికి తిరిగి సిగరెట్ అవసరం కనిపించింది. కాని లేదు. కొవ్వొత్తి కరిగిపోయి చీకటి మిగిలింది. అగ్గిపుల్కలు వెలిగిస్తూ పారేసిన పీకలన్ని ఏరి కాగితంతో గొట్టాంమర్చి ఒక పెన్సల్ సిగరెట్ తయారుచేసి వెలిగింపాడు.

వారంరోజులు గడిచింది. ఈ వారం రోజుల్లో అతనికి ఆ పిడిని గురించిన ఘరికొన్ని విషయం తెలిశాయి.

ముఖ్యమంత్రి పదవికి ఓక‘పేరు’ చెప్పక అన్నాళ్లు తడిపెట్టుందుకి నాకు మేలయింది - అసెంబ్లీకి వెళ్ళే ప్రతి ఎం.ఎల్.ఎ. నాదగ్గర చెయ్యచూపించు కాన్సలోనాళ్లు - అందరికీ భాస్కరంనన్నా!

శ్రీరాత్రి ఏదో ఒక ఇంటి మొగుడు పెళ్ళాలు పట్టాడుకొని వీధినొక కొలిక్కి తెస్తాడు. జడివానక రిసి వెలిసెట్టు ఆర్. గంటలో అంతా నర్తులుబుతుంది. ఆ కొద్ది సేపట్లోనే రెండుపార్టీలు. ఒకటి మొగుడిపక్షం—రెండవది పెళ్ళాంపక్షం. మొగుడి పక్కానికి సంఖ్యాబలం తక్కువగా ఉంటుంది. మగవాడు కనుక. ఆడకూతురి పార్టీకి సంఖ్యాబలం ఎక్కువ. వదిలిపెట్టే గడివేసరికి భర్తపార్టీ, కాస్తా ముగ్గురే. బృందంగా మారుతుంది అతరువాత అంతా ఆడకూతురికే 'జయ్' అంటారు. మొగుడు పాసం 'ఆడకూతురి' రోజూ త్రాగినచి, హింపించే దుర్మార్గుడు గాన, రోడిగాను తెక్కుకొన్నాడు. దానితో అతను రేగిపోయి ఏమిచేయలేక పెళ్ళానికి వుద్ధవర్తులకు 'రంకు' కడతాడు. అందరు కలసి వాడినకు చూసాం చేస్తారు. నోరెత్త విమర్శలు. ఒకవేళ నిజంగా 'రంకు' ఉన్నా వేసాని భరించాలిగి స్థితికి తెస్తారు.

ఉదయ సాంకల్తంలో సూర్యుడుద యించి అన్నమించడం ఎంత సాధారణమైన విషయమో ఆ వీధిలో నంపుగల్వా లాంటివి అంత నిష్క్రవ్య కార్యక్రమాలు.

ఇంక స్త్రీలు అనలు ఉలుకు ఏదో కడుపులో దాచుకొని మరేదో కారణం కలికి తీసి వేసుకొనే జగడాలు కనీసం రోజుకొక అరడశనైనా ఉంటాయి.

పోతే గంగులు నందు చివర మోహరి మీనా కూర్చుని సాయంత్రం నుంచి అర్ధ రాత్రి వరకు డ్యూటీ చేసినందుకు ముట్టె వెలసరి ముట్టుబడి గెజిటెడ్ ఆఫీసర్ జీసా వికి కార్త అటూ ఇలాగా ఉంటుంది.

డబ్బు దగ్గర పేటి పెట్టినవారు, స్త్రీల దగ్గర వారు భరించలేని స్థితి కల్గించినవారు గంగులు చేతివాలం రుచి చూస్తారు. అలాంటివారి ఆర్తనాదాలు ఈ వారంలోనే చూడుమార్చి విన్నాడు శ్రీహరి. నందు వరకు అవ్వడమైన వచ్చే పోలీసులకు కూడా గంగులే సమాధానం చెప్పకుంటాడు.

గడచిన ఆదివారం ప్రసాద్ శ్రీహరి రూంకు వస్తామని ప్రతిపాదించాడు. కాని శ్రీహరి ఉపాయంగా తనే అతని రూంకు పెళ్ళాడు. సాయంత్రం వరకు అతనితో ఏ నీమాకు వెళ్లి రాత్రి పది గంటలు

మాయ మనసులు

దాటాక తన గదికి చేరాడు.

వ లంతా అఫీసులూ—అఫీసర్స్ మట్నా తిరగడంతో పాటు తనకు సెలొక గది కొనం వెదకటం కూడా భ్యేయంగా పెట్టు కున్నాడు. ఉద్యోగం దొరికే సూచనలు ఎండమావులా, తళుక్కున మెరిసి మాయ మౌతున్నాయి. శ్రీహరి పెటెలో ఎంతో సాదువుగా వాడే మొత్తం నావాటికీ లిరిగి పోతూ అతనికి (బతుకు భయాన్ని పెంచు తూంది. మరొకవైపు వేడి రక్తానికి సూజ మైన యవ్వనజ్యోతి అతనిని నిక్కు దూరంచేరే దాహాన్ని పెంచుతూంది.

...కాలేజీలో అతను చాలా ఉపన్యాసాలిచ్చే వాడు. విజ్ఞానార్జన విమిత్తం అందరు విద్య నభ్యసించవచ్చు గాని వెనకాల విమత్రం అస్తిసానులున్నవారైతే ఉద్యో గానికి యోగబడదని అది ఉద్యోగం జీతా వసరమైన మరొకరికి అన్యాయం చేయడమే నని అతని వాదన. తనమటుకు తను విజ్ఞానం కోసమేగాని, ఉద్యోగం కోసం చద వడం లేదని ప్రమాణం చేసి చెప్పాడు. కాని చదువు పూర్తిచేసి ఇంటికి చేరేసరికి తండ్రి రాజకీయ న్యాయాసాంతో వడి అస్తి హారతి కర్పూరంలా హరించుకు పోవడంతో మనోవ్యాధికి మంచం పట్టి తలుపు చాలిం చాడ. మిలినది అప్పులవారికి జరుకటే, చేతిలో మిగిలిన కొద్ది మొత్తంతో వట్టం చేరాడు. వసీల్తులను చర్చించి అతను ఉద్యోగి కావడం తప్పనిసరి అని తేల్చాడు ప్రసాద్.

ఆ రాత్రి శరీరాన్ని అదుపులో పెట్టుకో లేక సాయ్యాడు. పెటెలోని మొత్తంలో కొంత భాగం తీసుకొని వీధిలోని ఏగుమ్మం లోనో జొరబడి శరీరపు వేడి కొంతైనా చల్లార్చుకోవాలని అతని ప్రాణం అలమటి స్తంది. ఆ గుమ్మం తలుపు మేడలోనిదే తిందుకు కాగూడదు? రోజు అతను క్రిందికి వెళ్లి స్నానం చేసి వస్తున్నాడు. కాని ఏమిటా ఆమె ఇంటి తలుపులు మూసే ఉండేవి. ఎక్కడైనా తెరచుకున్నా అతని అలికిడి గునించి చూసుకొనేది. వచ్చినవాడు తప్ప ఆమె అతనితో మళ్ళీ ఏమిటా మాట్లాడలేదు. రాత్రి భోజనా వికి వెళ్లి వచ్చేటప్పుడు గంగులు రోజూ

వెళుకరిస్తున్నాడు. కొందరు ఆడవారు అతనిని సరీక్షగా (సరియైన మగడో అన్నట్లు) చూస్తున్నారు. వారి మాపులు చాలా అవ మానంగా అతని రెక్కగొడుతున్నట్లుండేవి.

ఆ రాత్రి పదిగంటలు దాటాక ఒక యాభైరూపాయలు తీసుకొని గదికి తాళం వేసి మెక్కి దిగాడు డడ దడలాడే గుండె లతో వణికి వేళ్ళతో ఆమె గుమ్మం తలుపు తట్టాడు. ఆమె తలుపు తీసింది. చుట్టూన లోపలను వచ్చాడు. దగ్గరున్న యాభైరూపాయలు పేబుల పై పెట్టి ఆమెకేసి నడిచాడు.

ఒకడుగు వెనక్కువేసి 'ఏమిటి! ఏమి బుంది?' అన్నవామె

'అర్జం కాలేదా?' అతని గొంతు వణికింది.

'ఏమైంది గజ-ళ మీకు?'

'అందరూ దేన్ని తట్టుకోలేక ఇక్కడికి వస్తారో అదే అయింది.'

'ఆ డబ్బు తీసుకొని ఇక్కణ్ణుంచి వెళ్ళండి!'

'ఇది చాలేదా? తక్కువైందా? అంకా ఉన్నాను.' కొంచెం ధైర్యం వచ్చిందనికీ.

'వెళ్ళమంటాన్నాను. ముందు వెళ్ళండిక్కణ్ణుంచి.'

'ఎందుకు వెళ్ళాలి' అంటూ ముందుకు నడిచి ఆమెను వట్టుకున్నాడు. బలంతాన మంచంవైపు గుంజుకు వెళ్ళాడు. బలంగా పెనుగులాడి విడిపించుకొని 'మీరు గా కిష్టంలేదు. వెళ్ళండి. గొడవ పెంచకుండి' అన్నదామె.

'ఎందుకిష్టంలేదు?'

'వేస జవాబు చెప్పవలసిన లేదు. అది నా యిష్టానికి సంబంధించిన విషయం.'

'ఏతివత పోజు పెనుతున్నావా? రోజూ వచ్చి వెళ్ళేవారిదగ్గర ఏ మైం దీ పోజు' అంటూ ఆమెను లాగి మంచంమీద పడవేసి పక్కం చేరాడు. దగ్గరకు లాక్కన్నాడు. గుండె కదులుతోవాలని పూర్తి బలంతో ప్రయత్నించిపోగాను. ఆమె ముఖం త్రిప్పు కొంది. జూన్ వీ'ంది. ముఖాన్ని రక్తం. అతను వదలలేదు. చివరి ఆయుధం పళ్ళెం. ఆమె అతని భుజాన్ని గట్టిగా కొరికింది.

'అన్నా' అంటూ వదిలేశాడు.

ఆమె ఒక్క ఉదులున లేచి మంచానికి దూరంగా విలబడింది. 'వెళండి'

'నీ' అతను ఉమ్మేశాడు.

ఎర్రపడిన కళ్ళతో నువ్వు నైపు చేయి చూపింది. అతను లేచి బయటకు వెళ్ళేశాడు. డబ్బు చూట గూడా మరచిపోయాడు. రాత్రి అతని ఆనందం అతి కి దైవానికి మూలమే తెలుసు.

* * *

'శ్రీరీ! శ్రీరీ!'

శ్రీరీరి ఉలిక్కిపడి లేచాడు. కిటికీ ముందర వెక్కుకొనిన ఎండ వలా ప్రాదేశ్కందని చెబుతోంది. ఆ గొంతు ప్రసాదాది. లేచివెళ్ళి తలుపు తీశాడు. అశ్చర్యంగా చూశాడు.

'నీరూం ఏదా తెలిసందనీ ఎంతగా ఉందా? నీవు వెళ్ళకపోయినా తెలుసుకోగలవోయ్' అంటూ లోపలకు వచ్చాడు.

'కార్యో ముఖం కడుగుకొని ఇప్పుడే వచ్చాను.'

'అదేమిటి నీముఖం అలా ఉంది? ఆ గాల్ఫ్ మిటి?'

గతుక్కుమన్నాడు శ్రీహరి. 'ఒకటే దోమలు నల్లులు! నిద్రలో బరుక్కుని ఉంటాను.' అన్నాడు.

'అరే! కిటికీదగ్గర రూపాయలు అన్నీ పడుతూ నోట్లు.'

శ్రీహరి యిదునోట్లు ఏరి లాల్చి జేబులో పెట్టాడు. 'కూర్చో యిప్పుడే వస్తాను.' అంటూ బకెట్లు, టవెల్ తీసుకొని కిందికి వెళ్ళాడు.

ఇంకా 'సిమిషల్స్' యిద్దరూ కిందికి వచ్చారు. ప్రసాద్ 'సిమెన్స్' రెట్టింపి అనుకున్నాడేమో అని శ్రీహరి సంకోచ పడుతున్నాడు. నిషయం ఏదో ఉందని గ్రహించినా అతని అభిమానాన్ని గుర్తించి అతను చెప్పినప్పుడే విరామమని ఊహిస్తున్నాడు ప్రసాద్.

మెప్పు డిగినే 'అన్యట్టు' అనబడు నిషయం వెన్నెలేదు. ఇప్పుడు నీ దగ్గర డబ్బు ఎంతఉంది? భయపడకు అప్పుడ గనులే' అన్నాడు ప్రసాద్.

'భలేమాడివి! ఎందుకా'

'అనవరమోయ్ నీకోసం ఒక ఉద్యోగాన్ని బేరంకేసి సిద్ధంగా ఉంచాను.'

'అంటే? అర్థమయేలా చెప్ప?'

'అంటేనా! ఒక వినియోగ వందలు పేసే శాదనుకుంటే ఒక ఉద్యోగం సిద్ధంగా

ఉంది.'

'అంతమా?'

'ఏం యివ్వనా 'సత్యహరిశ్చంద్రా?'

'ఉండు యిప్పుడే వస్తాను' అంటూ మెరుపులా పెక్కివెళి నిరుత్సాహంగా తిరిగి వచ్చాడు.

'లాభంలేదు అలా కలిపి బదువందలుంటుందేమో!' అన్నాడు నిరసంగా.

'సమయానికి నా దగ్గర లేకపోయిందే'

'పోనీలే సురొకటి.' నిట్టూర్పు.

'వ్వ! ఈ రోజుల్లో ఉన్నగం మాటలు కాదోయ్! కైండ్, క్యాష్ ఆర్ రెకమెండేషన్ విస్సెన్వియల్. నువ్వు మగాడివి గనుక కైండ్ అనే శ్వానికి అసర్బుడివి. రెకమెండేషన్ ఉంటే అప్పుళ్ళు నిరుద్యోగిగా ఉండేవాడివి కావు. క్యాష్! గొప్పి వన్ వే ఫర్ యు. ఏంక ఉందన్నాన్.'

'అందు వందలు.'

'ట్రై ఫర్ శ్రీ హండ్స్! వేమా ప్రయత్నం చేస్తాననుకో. అయినా నా మీద అంత ఆశ పెట్టుకోకు యా ట్రై యువర్ లెవల్ బెస్ట్. ఒక్క రెండు మూడు రోజులలో సంపాదించవచ్చు.'

'లాభం లేదు ప్రసాద్.'

'చ! అలా నీడకారి పోలావేమోయ్! మీ వూరెళ్ళు.'

'నిముం దక్కడ? పూరిల్లు! దాని చుట్టూ వున్న కొద్ది జాగా! తెగనమ్మదా మన్నా రెండు మూడు రోజులలో అమ్మే పని కాదు. మన వల్లిడ్డి పసిగట్టారంటే,

మరి దిగుకుపోతా రక్కడి స్త్రీనికులు

'సరే వదా! ఈ విషయంకోసం నిన్ను వెక్కుకొంటూ వచ్చాను. నీ అడ్రసు విన్నావాతో హోల్లోలో చూచిన ఒక మిత్రుడి వల్ల దొరికింది. అతని కెలా తెలిసిందంటే అది చెప్పే విషయం కాదనుకో! అయినా వినిబోయ్! పట్టులో మరొక తావు లేనట్లు ఈ విధికి వచ్చి పడ్డావు. నీగనీ తీరూ నేనుకాక మరెవరైనా వచ్చి ఉంటే ఏంత హాస్యాస్పదంగా వుండేది.'

శ్రీహరి నోరెత్తలేదు.

'చొరకొద్దీ అన్నాను. ఏమీ అనుకోకు. అది సరే గాని మంచి బెంగాలీ పిక్కరుండ్రి వెబుదామా? పెషల్ మార్కింగ్ షో!'

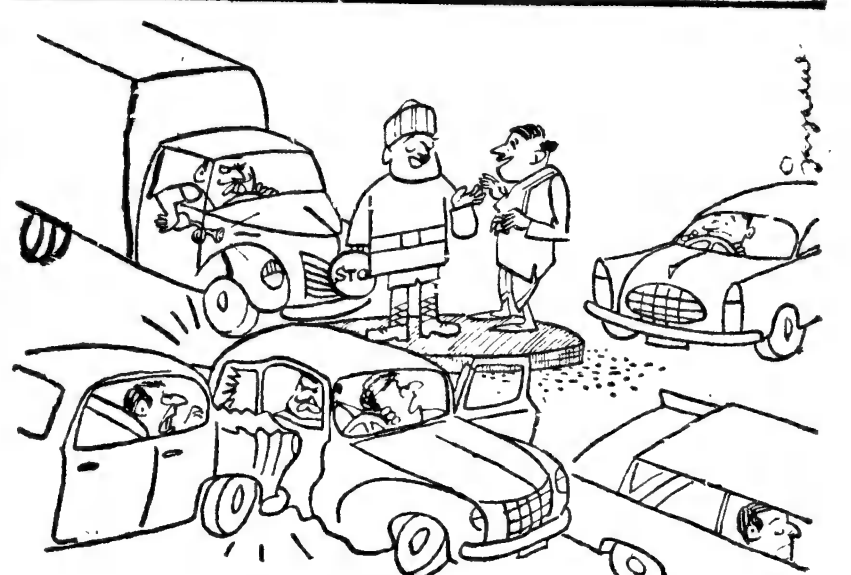
'వదా!'

వరండా దిగి వీధిలో వచ్చారు. నీడకంబి కరకంలాడే విండలోకి వచ్చేసరికి శ్రీహరికి కళ్ళు తిరిగివట్టాయింది.

* * *

సాయంత్రం గడిచి వచ్చాడు. అతడి చువన్న తన కలభ్యమైన మూడు వచ్చ కాగితాల కోసం రెంరెం లాడుతోంది. గది తాళం తీసి లోపలికి వచ్చాడు.

కిటికీ వాచగా విమిటవి? ఆశ్రంగా వరు గెత్తి చూశాడు మున్నుకోని తత్తర పాటికి కమ్మ చెదరలేక కదా! కానీకాదు కళ్ళు మలుసుకొని మళ్ళీ చూసినా అదే దృశ్యం! మూడు వచ్చ కాగితాలు. మూడు వందలు. అయిదు పెన్ మూడు వెరసి వినియోగ ఈ జీ క్యా ల్ ఉద్యోగం. తను

ఉద్యోగి. దైవం దయ తల్పాడు: కాని విక్రమింపి? ఎక్కడికెలా వచ్చా? ప్రసాద్ అమానిక అవశం లేదు. అప్పటి వరకు అతను తనతన వున్నాడు. అతను గూడా ప్రయత్నిస్తా నన్నాడు గా! అత నడిగిన స్పృహకు దెసరైనా తన ఆవరణని గమనించి వచ్చి వడసినెల్లి ఉండగూడరా! తన ప్రసాద్ విడిపో గంటైరా కాలేదే అంక లోనే ఇంత పొటాత్తుగా అప్పియం ఉత్తముడెవరో?

ఏమైతే శ్రీహరి ఇంక ఆలస్యం చెయ్య లేదు పెట్టెలోని అయిదూరం నుండి బయటకు వచ్చి జేబు లో పెట్టాడు. ప్రసాద్ దగ్గరకు బయటదేరాడు.

నీధిలో వదలుగులు వేసాక మొందుకో దొంగి తిరిగి చూశాడు. వందలాలో ఆమె నిలబడి ఉంది. అతని మేధస్సు మెరుపులా చని చేసి జరిగినదాన్ని నష్టంగా నిర్ణయం తీసి, వెనక్కు తిరిగాడు. ఆమె వందలాలో నుంచి లోనలకు వెళ్ళింది. తరుపు మార్చిగా మూసుకోక ముందే అతను బాణల దూకు నవ్వాడు.

జేబులోనుంచి పెదకగితాలు మూడు తీసి 'ఏ నీవీ కావూ?—నీవీ కాదు యిది.' అన్నాడు.

ఆమె మాటాడలేదు.

'వెళ్ళ? నిజమేరా?' తీవ్రంగా రెట్టించి అడిగిడు.

ఆమె తలవూపుతూ 'కానీ, అప్పుగా వస్తా!' అంది.

'అప్స! నీదగ్గరా? ఛీ!' మూడు కాగితాలూ ఆమెవెళ్ళు చివరకు,

'అల్లవీణింది! ప్రపంచంలో మంచి అచెడూ రెండూ ఉన్నాయి. ఒక మంచివే కూడగలిగితే ఏలా! చెడును కూడా చూసి భయం నేర్చుకొండి. కాకపోతే చెడును అర్థం చేసుకొని జీర్ణించుకోవటం అంత సులభమనను. కానీ నీ మీ భవిష్యత్తు...' 'ఈ మాటలు చెప్పటానికి నీవెవరవు?'

'నేను నెడినవానినే కానప్పు కాని ఆ రోటమీద ఆ ముద్రలేదుగా! ఈ మూల వందలూ దేవుడు ప్రత్యక్షమై తుండేలి మీదుగా ఇచ్చిరా మీరుకయోగించ బోయే దేవోకం.

'నీ ప్రశ్నలకు జవాబులు చెప్పాలనిపిం తున్నది.'

మాయ: మనస:లు

నా మాటలు నాకే అప్పగిస్తున్నారా! నరే మియవ్వం.'

అతను తిరిగి వచ్చేవాడు. ఇక ప్రసాదు దగ్గరకు వెళ్ళే అవకాశం లేకపోయింది. చేసినవని అతనికెంత తప్పుగా ఉండి అతనికెలాసాని పెండ్లనలు యింది. వాటిన్న కొక, ప్రతికార కాక్ష చల్లారా కానన నులో మిగిలేదో అది నండి ఉప్పుంగు తోందతనితో.

సాయంత్రం సంధ్యవడిలో వాలగా సంధ్యను సీధి అలింగనం చేసుకుంది.

వాలంత అశోకం లో నీతల్లికు కాసలా కాపే రాక్షసుల, కుడిపాట్లు వడిన స్త్రీలు ముహూర్తవేళకే ముస్తాబులు ముగించారు. వీటికి ఎక్కడదేరికీ కలా యిల్లు శోభనగృహాల, కళకళలాడ సాగాయి. గుమ్మాల్లో నిలబడిన స్త్రీలు వీలైనంతవరకూ వరుసులు దండే ప్రముఖులు చేస్తూ వయ్యారాలిస్తున్నారు.

కొందరికి మాత్రం గంగులు లేక కొందరు రిక్తావాలాలు బేరంకెక్కారు. అవి ఖరీదైన బేరాలు. ఒక్కొక్కప్పుడు వచ్చిన రిక్తాలో మగువలే వెళులించి వస్తుంది. అది మరి గిరాకీబేరం. అయితే రిక్తావాడు చెప్పివేళని రిక్తాలో ఆమె తిరిగి రాక పోతే గంగులుకు పనితీలిందన్నమాట!

వదలొందు గంటల సంతాన శ్రీహరి తలుపు తలురెవరో తెలిచి చూసేసరికి గంగులు నిలబడి ఉన్నాడు.

'ఏమిటి గంగులూ?'

'చిక్కచ్చివడిందయ్యగారా?' అన్నాడు గంగులు తల గోక్కుంటూ. 'బేరం తెచ్చాను. విప్రదోవచ్చే దొరబాబులు— వామిది నమ్మకంతో నూనరి వచ్చారు. ఇప్పడంటిది 'నాకొంటో బాగాలేదు సంపే సెయ్' అని. నేనేం చేయను.' అన్నాడు.

'మరి నన్నేం చెయ్యనుంటావ్?'

'తనమీద గురి బాబూ కాస్త పెచ్చా రంకే—?'

'ఛీ, ఛీ! మీ వ్యాపారంలో నా రెక మంపూ గంగులూ! నా ముందు ఇలా గంకెయడూ మా డకు. పోండికే నీతో గంవలెనమో కాని పరువుకొనం ప్రాణాలనైనా లెక్కచేయను.'

'అంతలేసి మాటలెందుకు బాబూ మీ కిష్టం లెకపోతే మానెన్యండి! నన్ను మన్నించండి! అని చేతులు జోడించి వెళిపోయాడు గంగులు. మాటా నడకా తూకంగా ఉన్నాయి.

అప్పటి కప్పుడు గది వదిలేసి ప్రసాద్ రూంకో మరెక్కడికో వెళిపోయిపోయింది. కాని నిద్ర అక్కడ నులే అన్నా మైన అంతరాసుం అతన్ని ఆపేసా. ముమ్మర అశాంతి. యొడుకో తెలియదు.

బహుశా ఆమె పడుకొని ఏమన్నా ఉంటుంది. ఆమెను గురించిన ఆ డిజిహ దృశ్యం అతని మనో పలకంపై మాటి మాటికే ప్రత్యక్షం అవుతుంది.

ఆ రాతంతా ఒకేతీరు కలలు.

ఆమె ఏడుస్తూ వస్తుంది. 'నాకేదైనా వారి నుండి అంటుంది. 'నాకేదైనా వనిస్తారు చెప్పండి! అడవారు నన్ను మార్చానే ఉరుకుతారు. మగారు కలు మింగుతారు. ఇంతకుమించి ఏమైతంగా బ్రతుకుదామన్నా బ్రాకనియ్యరు.' ఇది మరో దృశ్యం.

'నాన్న పెళ్ళి వెయ్యలేకపోగా అక్క లేచి పోగింది. తీసుకెళ్ళినాడు మోసం చేశాడు. అవమానంతో నా నాయన పోయాడు. మా అక్క తనెలా— నెడిందని నన్నెరా సుందిగా పెక్కి తెచ్చానునుకుంది. కాని దిక్కుమాలిన రోగాలతో జబ్బుపడింది. నేను వచ్చి చూసి దాన్ని కాపాడటానికి నేను కూడా ఈ ఊబిలోకి దిగిబడి పోయాను. ఇది నా కథ' అంటుంది మరో మారు.

ఇలాంటి స్వప్నంక భాగాలతో కలత విడలతో కూడిన విభాగాలతో తెల్లారి పోయింది.

ఆ మరురోజు ఉదయం అత నెక్కడికీ వెళ లేదు. ఆమెనందు తలుపులుగానీవాలి తలుపులు కానీ తెరుచుకుంటాయేమోనని చెప్పుల విక్కించి అలకించాడు. అలాంటి శక్తిలేని వినిపించలేదు. ఆ రోజంతా తిండిమీద కూడ దృశనలేలేదు. రాయంత్రం వెళ్ళి కొద్ది ఫలహారం కానీ తీసుకొని వచ్చాడు.

ఆరోజు రాత్రి ఆమె నందుకన్న భారితో మూకుకుండేమోననిపించింది అత విక. ఏమి చిలుక్కు న్నా లేచి నీచ

రకు వెళ్ళి వచ్చివు చూసేవాడు.
 నిన్నటివేళకు గంగులు మళ్ళావచ్చాడు.
 'ఏం గంగులూ! మళ్ళీ విమోచన జేరం
 తెచ్చావా?'

'లేదు బాబూ! ఇంకాకాంతా ఆమె
 తిలుపు తియ్యలేదు. పిలిచినా వెలకటం
 లేదు. ఏదన్నా మింగిందో, ఉరిపోకుందో'
 అని అమహనంగా ఉంది.

'ఏందుకు, అని అర్థంలేని ప్రశ్నవేసాడు.
 'ఎవరి మనసులో ఏమంటుందో మనకేటి
 తెలుసు బాబూ.'

'మావ్వాం వదా!'
 'రండి బాబూ గట్టిగా పిలవండి! మీరు
 పిలిస్తే వెళుకున్నా.'

తీరా గుమ్మందగ్గర కొవ్వొకా 'మవ్వే
 పిలుపు గంగులూ! వెనక్కుడుంటాను'
 అన్నాడు.

గంగులు పిలిచాడు. 'బుల్లెమ్మా మేడ
 మీదయ్యగా రొచ్చారు. తలుపు తెరు! అని
 తిలుపు బాబూడు.

మరి కాస్తేరట్లో తలుపు తెరుచు
 కుంది. 'ఏమిటి గంగులూ' అన్నదామె.

'ఏంటి బుల్లెమ్మా! యెందుకలా దిగా
 జర్నల్ వచ్చానా? నాతో చెప్పరాదా!'
 'అవును విన్నపాల నుంచి లోపలిదానిని
 లోపలే ఉంటుంది. పైనుండే బాబుగారు
 కూడా కంగారుగా వచ్చేశారు.'

ఆమె ముందుకు వండి శ్రీహరిని
 చూపింది.

'గంగులూ అలాగిగా ఉంది కార్న కాఫీ,
 టిఫిన్ తెచ్చివెళ్ళు' అన్నది.

'అబ్బాగే' అని వెళిపోతూ 'అయ్య
 గారు కార్న కనిపెట్టి ఉండండి' అన్నాడు.
 గంగులూ.

'వెళ్ళిరా గంగులూ ఇంతట్లోకే చావ
 మలే!' అందామె పొడిగా.

* * *
 ఆర్థాతి శ్రీహరి సామాను వరేశాడు.
 లుగా కొద్దిరోజుల్లోనూ సౌకర్యార్థం కొంత
 సామాను పెరిగిపోవడంవల్ల బాక్స్ అమం
 మెంట్ అంకా బాక్స్లో వేరవేసి గది
 తాళంపేసి మెట్లదిగి వచ్చేశాడు. కారెక్టే
 ముందు ఒకసారి వెళ్ళి తిరిగి చూశాడు
 ఆమె అక్కడే ఉంది. 'వోమారిలా
 వెళ్ళిరా' అన్నది.

అతను వెళ్ళాడు.
 ఆమె కొంచెం లోపలికి జరిగి అన్నది.
 'ఉండండి! నాకొక చిన్న సహాయం
 చేయాలి మీరు! మరేంలేదు, పిలిచినా

గంగులుంటాడు. నిన్న యెవరోవచ్చి తిరిగి
 వెళ్ళారు! వారిని యింకా ఈరోజు రాదని
 చిన వారిని కూడా తీసుకురమ్మని చెప్ప
 కలరా!'

'నే నెందుకు చెప్పాలి.'

'చెప్పని తిరస్కరించడానికి బలమైన
 కారణమేమి లేదు గనుక కనీసపు సహాయం'

'బలమైన కారణం అంటే—?'

ఆమె సమాధానం చెప్పలేదు. అతను
 దగ్గరకు వెళ్ళి చెయ్యి వట్టుకున్నాడు.

ఆమె వ్యా 'సామాను చేర్చేసిరండి!
 ఈనాటికుండి వెళుదురుగాని' అన్నది.

'లేదు. ముఖ్యమైన దానినే వదిలి
 వెళ్ళేందుకు సిద్ధపడ్డాను. ఎప్పుడు నుంచి
 పోయిందేమిటో అర్థంమైంది. రా!
 కారెమ్మ!'

'ఉండండి! మళ్ళీ తొందర వదు
 తున్నాను' అని వదిలించుకో బోయింది.

'ఈమారు వదిలించుకోవడం నితరం
 కాదు. వెళ్ళానే గంగులుతో చెప్పి వెళ్ళాను.
 సామాను అతనివద్దం వచ్చినట్లు చెప్పిపో!
 ఇక్కడిది పూచిక పుల్ల కూడా వద్దు రా!
 అలవ్యహాతోంది.' అంకా ఆమెను
 లాక్కువెళ్ళి కారులో కూర్చో పెట్టాడు.
 చెప్పింది విని 'తొందర వదుతున్నారేమో
 మంతులు గారూ!' అన్నాడు గంగులు

'ఫ్యాలేదులే గంగులూ మంచి దారి
 ఒక్కటే! కాని అడ్డవారులు తక్కిలేనప్పు
 నేనాయనకు భారమైనాడు అందులో
 యేదో ఒకటివొక్కపోతుందా?' అన్నదామె.

'అంతేలే!' అని ఒప్పుకున్నాడు గంగులు!
 కారు మారమైపోయింది.

'వోరోరి! సినిమాలోనే కాదు గురూ!
 అప్పుడప్పుడు బయట కూడా యిలాంటి
 వింత లగువడుతాయి' అంటూ నవ్వాడు
 చిన్న వస్తాడు (పిలిచిన వస్తాడు) ●

భోజనం చేసి
 వస్తున్నావా?

లేదు, మా ఆవిడ
 చేసింది!

కవిదేరినాడెక్కో?

మహాధర రామమోహనరావు

జరిగిన కథ

పెళ్లయిన కొన్నాళ్లకే జానకి భర్త ఏమై పోయాడో తెలియలేదు. జానకి మాత్రం గుండె లాంటి మేనుకుని బొంబాయిలోనే స్థిరపడిపోయింది. అమె కొడుకు రవింద్రుడు. రెండు దశాబ్దాల తర్వాత ఆ పూర్వో అడుగు పెట్టింది జానకి. నత్యానందం గారింటికి వెళ్లింది. భద్రకర్కగాని, నత్యానందం గాని ఆమెని గుర్తు పట్ట లేక పోయారు. తెలిసి తర్వాత నందం పట్ట లేక పోయారు. మనుమడు రవింద్రుడి స్థిరాస్థిగా కొంత పాలం యివ్వటానికి నిశ్చయించుకుంటాడు కుమారస్వామి. నత్యానందం కొడుకు రామకృష్ణ, వచ్చాడని తెలిసి జానకి, రవింద్రుడు, భద్రకర్క యింటికి బయలుదేరారు. చదువుకుంటున్న రామకృష్ణ వచ్చేట్లైతే వేరతానంటాడు. జోగన్న తన చర్య అని పార్టీ నమర్చించాలన్నాడు. సుందరరావు అతని ఉద్దేశాన్ని చర్చిస్తాడు. జోగన్న తప్పు తెలుసు కున్నాడు. క్షమాపణ కోరుకున్నాడు.

21

జానకి తీర్మానంతా బాడన పాలం కేసి వెళ్లి చూసే నమ్మన్నారు.

'జనం ఇంతకాలం వోర్కి పట్టింది. ఈ కెంతకాలం? ప్రజలది భూమి. దానిని కుమారస్వామి హరిహర్మంటే చూస్తూ చూడకొచ్చి ప్రభుత్వానికి, తమ అస్తిని దొంగిలించే చేతుకొచ్చి ప్రజల్ని ఏనువడానికి దొంగ అధికారం లేదు.' అన్నాడు సుందర రావు.

'తమ పాకుక్కును ధనవరుచుకొంటున్న ప్రజలు అవరోధాన్ని సహించరు. దెబ్బకి దెబ్బ తీస్తారు. దొర్లన్యాన్ని దొర్లన్యంతో ప్రతిఘటిస్తారు'—అని హెచ్చరించేడు.

'ఇంతకాలం అర్జీలు, దరఖాస్తులూ ఇంటూ రివిజన్లు బూర్జువా, భూస్వామి వార కార్మికుల పట్టుకొని వెళ్లి ప్రజల్ని బూర్జువా వశపులుగా చేసిపెట్టేరు.'

అంతకాలం జరిగిన మే పం

బలవంతుల దొర్లన్యాల్నా ధవంతుల వన్నాగల్నా ఇంకా? ఇక ప్తి వెళ్ళవు!

—అని విలగెత్తి నినదించేడు.

ఒకనాని వెళ్లక నొకటిగా ఈ వార్తలు వస్తూంటే రంగనాయకులు తన తండ్రి మొదటితరానికి విసుపోయే.

'ఇంతకాలం పట్టిన వోర్కు ఈ వేర పాతాళ్లుగా పోయిందే మీ నాన్నకి'— అంటూ మామగారు విశ్వాధం విగతాళిగా పక పక నవ్వేడు.

'ఏమిటా యుగంధరుణ్ణి చంపి వుంటే, డయ్యా! ఆ భూమినించి 'స్వేచ్ఛబుద్ధి'ను తొలగించడానికి పోలీసు పాయం కొరితే ప్రభుత్వం—రివిజన్లు అలా పరీక్షయ్యారని యాగిచేయవచ్చు నాగ కొని భూమి విల్లాగూ వదిలెయ్య దలుచుకొన్నాం డదా—యాగి దిందుకు? ఏ మాలవలెనాళ్లు ఆమభిప్రే పే, పూరుకుండా—అనుకోంటే నత్యా నందం వాళ్ళూ నవ్వలపాలవుతారు. మరి నలకరించే వాళ్ళుండరు, క్షర తీస్తే...'

'మధ్యన వల్లెలవాళ్లు కొట్టుకు చాచ డమేగా ఈ యుగంధర్యం వర్తనసానం?'— అని సుశీత ఈనడించింది. ఆమె వనన చూస్తే, రాత్రి తన్ను ఇంటికి తీసుకొచ్చి నందుకే నక్కాత్తాన వెదుక్కున్నట్లు నిపించింది.

రంగనాయకులు లేచేడు.

ఆ వ్యాఖ్యలలో నిజం వుంది. తాకు తెలిసు తన తండ్రి ఆలోచనల్ని ఒకే దారిన పోతున్నాయి. ముందు తమ పార్టీని బలపరచుకోవాలి. దానికి ఇతరుల్ని ముఖ్యంగా కన్యూనిస్టు, పార్టీలోని రెండో జట్టుకి నానురూపాలు లేకుండా చెయ్యాలి. ఆయన దృష్టిలో తక్షణ కర్తవ్యం అది. తన మామగారి వూపా నిజమే అయివుంటుంది,

కాని దానిని తాము ఆవలెరు. మరెమిటి చెయ్యడం?

'క్రిస్టికొ నమ్మన్నావా?'

'మీరు వెళ్ళండి.'

రంగనాయకులు ఒక్క డజం ఆగేడు/

'నా మీర కోపం పెట్టు...'

సుశీల అర్హిక్తిలోన కట్టె విరిచినట్లు నమాదానం చెప్పింది.

'మీ పార్టీకోసం కాదు బే వచ్చేడి జనంకోసం. ఆ కుర్రాళ్ళూ, నేనూ నేనోడూ కార్యక్రమాలలోకి రావడం మీకోసం కాదు; అందుచేత మేము ఈ పూటనుంచి వెళ్ళ మేమో అనుకోకండి. మీరు చూసినట్లు, అంటెక్కు...'

రంగనాయకులు బధవడ్డాడు:

'ఈ కుట్ర వనిలో నాకు వాటా లేదవీ, ఇందుకోసమే రాత్రి మీటింగుకి దూరంగా వుండలేదని నమ్మలేనా?'

'మీ గత చరిత్ర ఆ విశ్వాసం కంటే నియడంలేద'అని బండగా సుశీల.

'మీ వైరాగ్యం, రాజకీయాలుకు దూరంగా వుంట ననడం ఆ వంటెత్తుతనం మారు రూపాలేననే జ్ఞానం లేకపోయింది.'—అదే పింది కూడా.

రంగనాయకులికి అభిమానం అనిపించింది. సుశీల మొహం మడుచుకొనే పిడ్డలు యిచ్చింది.

ఆమె మరల రక్కునలేదని గమనించేడు; కుదులుబడిందనుకున్న తన జీతం నల్లి మొదటికొచ్చింది. దేశంలో ప్రజల జీవితం అలకల్లోలాగా వుండగా ఒక వ్యక్తికి సుఖ జీవితం వుండదన్న మాట గుర్తు వచ్చింది. 'వివరన్నది మాట'—అనుకుంటూ గుమ్మం దిగేడు, రంగనాయకులు.

సిద్ధిలోకి వచ్చేక మామూలుగా ఓంటి
బేపు అడుగుపెట్టేడు. కాని, మనస్సు
విదురు తిరిగింది. అది తన తండ్రి ఇల్లు.
ఈ బంధుత్వమే కాదు. రాజకీయ నేను
భావం కూడా ఆ యంటిని ఆత్మీయం
చేసింది. ఇటీవల రాజకీయ భావాలు
నందోహద్దం అవుతున్నకొద్దీ ఆ యంటికి
రావడం. అక్కడ వుండడం కష్టంగానే
వుంది.

ఈ వేళటి ఘటన రాజకీయ నేను
భావాన్ని పూర్తిగా చంపేసింది. తండ్రి
అనుచరిస్తున్న ఈ మార్గం విక్కడికి
తీసుకెడుతుంది ?

రంగనాయకులు నిలబడిపోయేడు. ఓంటికి
చెల్లా అనిపించలేదు. తిన్నగా కిక్కిరి
చెల్లాడు. అది తాళం వేసివుంది. తాళం
చెవికోసం ఓంటి కెళ్లాది. లేకపోతే కంపం
డరు తెచ్చి తలుపు తెరిచేవరకూ కూర్చోవాలి.

వరాండాలో రోగులకోసం వేసిన బల్కమీద
కూర్చున్నాడు. రోడ్డున పోతున్నవారు
అశ్రయంగా చూసేరు. ఒకరు అడిగేసేరు
కూడా.

‘ఏమిటి డాక్టరుగారూ, అల్లా పున్నా
లేమిటి ? అక్కడ కూర్చున్నారు, తాళం
చెవి లేదా ?’

‘కంపండురు వస్తున్నాడు’— అని అబ
ద్ధమాడేడు. అప్పటికేకా ఏడు కూడా
కాలేదు. కంపండురు వీనిమీది దాటితే గాని
రాడు.

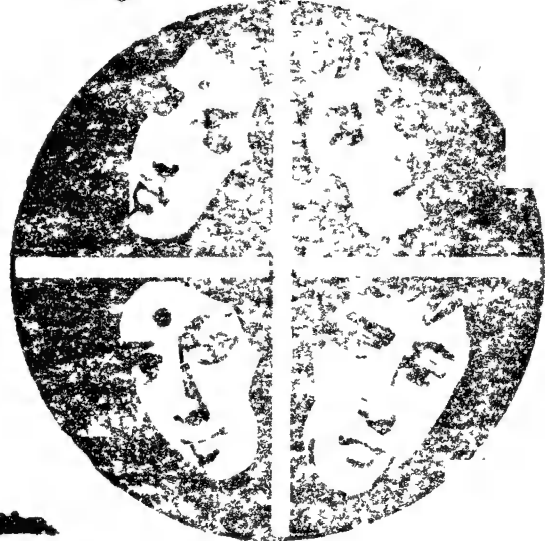
ఏడుంటికి వెంకట్రామయ్య రోపలి
నుంచే ఆ నమాధానం విని కుర్చీ తెచ్చి
అరుగుమీద వేశాడు. అవ్వించేడు.

‘రాండి. ఇల్లా రోండి డాక్టరు
గారు. అక్కడ ఒక్కరూ కూర్చున్నా
లేమిటి ?’

అంక అక్కడ కూర్చోడం ‘సాధ్యమని
ఏంచలేదు. లేచేడు నోటికి వచ్చిన అబద్ధం
అడేడు.

‘ఏం లేదు. పైస్కూలు కెళ్లి నలు
గుర్చి నో మారు సేరావాలి. కంపం
డగకి కబురు వంపేను. వస్తూంటాడు.
రాగానే అల్లా వంపించండి’— అంటూ
రోడ్డుమీదికి వచ్చేడు.

‘వెడదురు గాని. కాస్త కాఫీ తీసు!
వెళ్ళండి...’ అంటూ వెంకట్రామయ
య్ మెట్టు దిగి వచ్చేడు. వస్తూనే తన గోడ

ప్రారంభించేడు:

'మీరు మొన్న ఇచ్చిన మందు పని చేసి తీర్చి కనిపిస్తూంది. కడుపు పుబ్బరం...' రోగాలుగురించి ఆలోచించే ప్రితిలో లేదు మనస్సు. కాని, ఆమాట చెప్పలేకపోయేడు.

'తగ్గుతుంది. నాలుగు రోజులు మాన కూడా తీసుకోండి. ధన్యం జాగ్రత్త—'

అంటూ ముందుకు నడిచేడు, రంగ నాయకులు. 'హస్తి.'

చెంకటామధ్యని వదులుకున్నాక మరి అక్కడ నిలవ బుద్ధిపుట్టలేదు. హస్తానులు చూట తోచాక వెళ్ళి జాన్ తో మాట్లాడా లనిపించింది— 'అతడికి ఈ కుటు తెలిసి వంటుంది? తెలిసి కూడా రాత్రి నభలో పోయిని వంటాడా?'

కాని, జాన్ ఏరగడని లేలింది.

'మీరు రాలేదు, నిన్నటి నభకి. అప్పటి కేమి అనిపించలేదు. కాని, పొద్దున్న ఈ వార్త వినిగానే అవనమ్మకం అనిపించింది, చెప్పిద్దా.' అన్నాడు జాన్.

జాన్ ఏరగడు. అతనికి సన్నిహితంగా వుండే నలుగురు, అయిదుగురు హరిజన నల్లవాళ్ళూ ఏరగరు. నుండరరాఫ వధవాన్ని, వాళ్ళంతా ఇప్పుడు చిరచిర లాడుతున్నారు. జాన్ లో వివేక జ్వాల చల్లారి పోయి తిరిగింది. అతనితో వుండడం అతనిని గౌర వించడంవలననే తమకు ఇప్పు న్న లా లు లెకుండా పోయాయి— అని వారి విచారం.

ఆ మాట వినిగానే జాన్ కు చిరు పుట్టింది.

'ఇప్పుడేమయింది? వెళ్ళండి. మీరూ నో సాక వెయ్యండి. సాయంకాలం లోపున వీసలకి మందెయ్యమని మళ్ళీ వద్దురుగాని.'

'మేమే అంత గజాలు తొడిగించు కన్నాం. మామీద చెయ్యవదు వేస్తాడో రమ్మను. శైమా వండేస్తాం' అన్నాడు, శిష్య బుచ్చుమంటూ.

'ఆ వచ్చేవాళ్ళు సీతేత దెబ్బతినినదానికి రారు. పోలీసులూ, తుపాకులూ బందో బిన్నుతో వస్తారు. దెబ్బలు తిని బయటికి కింటించుకోవాలంటే వెళ్ళండి'—అన్నాడు జాన్ పిరికి మందు పోస్తూ.

'పోలీసుల్ని తెప్పిస్తా రంటారా?' —

న్నాడు కాశయ్య అక్కడినుంచి జారు

గో. వెళ్ళు'— అని జాన్ ది

ఈదారి ఎక్కడికి?

మేడు. కాశయ్య నెలబడ్డాడు.

'ఆ అయిదెకరాలూ ఇచ్చుకోనం మనకి వదిలేస్తా మన్నాడు. ఇంటికి అయిదు సెల్లు వుండాలనుకొన్నాం. పేర్లు తీసు కొంటే అందరికీ వచ్చేలా లేదు. నాలుగే అనుకొన్నాం. అందులో నీ పేరు వుందా?'—అని జాన్ అడిగేడు.

'మా అన్నయ్య పేరు లేదు' అన్నాడు కాశయ్య.

'అతడికి వుంటే వుండిగా.'

'అదూ, నేనూ ఒకే చోట వుండాలి' అన్నాడు మొండిగా కాశయ్య.

'మరి ఏన్నదిలి ఆ డెల్లి అక్కడ పాద్మలు పెట్టుకొన్నాడే?'—

కాశయ్య మాట్లాడలేదు.

'అలా జరుగుతుందని నీకు తెలుసు నన్నచూట' అన్నాడు జాన్, అనుమానంగా. ఉక్రోషంగా.

'నాకేం తెలియదు'— అని కాశయ్య నిర్లక్ష్యంగా విమరుకుపోయేడు.

అతడు వెళ్ళినచో చూస్తూ జాన్—

ఓం నమః శివాయ

- కం. తవపాదసేవ భక్తితో
తాత్కాలిక సరజన్మమెత్తి తపించు
మంటన్
- తిరిగి పుట్ట త్రిశూలా
తీర్థయాత్రలే ఆశ్రయం నీవుండ.
- కం. తురిపెద పువ్వు పూజోజి
తూగుటుయ్యతో త్రూగితిలోకింతున్
తృణీకరించకదయ్య
(తూప్తి భావమలేదన్న దౌనాధిపతి.
- కం. తెగించ నీ ఆజ్ఞ లేనిది
తేట తెల్లముగ గమ్యమే గమించలేకుంటే
తైత్తిక్కలాడ నేనన్న
తొడుగుకొనెద ధర్మ కవచం ధరించి
స్తాపించెద.
- కం. తొడువీడై దరి జేర్చు
తో, బొత్తుకముతో ముదంబొందెద
ముక్తేశ్వరా
- తండవితండ విరుపాక్ష
తూట లాడించెదరు నరులు సరకయూత
సత్.
- రచయిత: శ్రీమతి సరస్వతిగిరి

'ఈడికి తెలుసును' అన్నాడు.

మిగిలినవాళ్ళు అంగీకరించేరు.

'ఈ పని చెయ్యవలసి నవ్వడు చెయ్య లేదు. అవసరం లేని ఈ క్షణంలో చేశాం. నల్లవాళ్ళమీద అభిమానమూ, మనకి పేరు రావాలనే దురహంకారమా? గొప్ప తవ్వ చేశాం. అన్యాయం...' అని రంగనాయకులు బాధ.

జాన్ తన మనస్సులోని అనుమానం బయట పె-తూ రంగనాయకులు మాటకు అడ్డం వచ్చేడు.

'నీళ్ళని ఖాళీ చేయించడానికి సత్కానందం గారు పోలీసుల్ని తెప్పారేమో...'

'అక్కర్లేం నిమింది? వాళ్ళకి మాత్రం ప్రతిష్ఠ అక్కర్లేదూ, ఈసాటికే ఆ పని చేసినదకపోతే...'

అమే ఎక్కడానికి పిద్దమైన వస్తువును, చేతిలోంచి వాడే లాక్కుంటే ఏవరికైనా కోపం వస్తుంది. కోపం వచ్చేక జాచిత్యా నాచిత్యాలు చూడడు. తనకు శక్తి వుంటే అదేదో తానే చూస్తాడు. లేకపోతే తోడు తెచ్చుకొంటాడు. ఆ ఆలోచనతోనే రంగ నాయకులు తక్షణం తాము ఏదో ఒకటి చెయ్యాలన్నా.

'మన సార్వీక మధ్య వున్న కక్షల్లో నాన్నగారు ఈ పని చేసేరు. ఇవ్వడు సత్కానందంగారు పోలీసు సహాయం కోరతే మనం అక్కర్లేనడ నక్కర్లేదు. జరిగేదదే. అది ఒకవచ్చడు గవర్నమెంటు బంజరు అయినా ఒకరికీ వట్టా అయిన భూమి అది. దానిని వారు వంచి పెడతా మను కొన్నారు గనక, మనం చేసిన పని తప్పే మనం చేసిన ఈ పనితో వాళ్ళు మంచి విన్న రాత్రి వుదేశం మార్చుకొని, అది తమవాళ్ళకే వ్వాలనే వునర్నిర్లయానికి వచ్చినా రావచ్చు' అన్నాడు.

'తమ వాళ్ళకే అంటే' అన్నాడు శిష్యుని.

'మీ నాన్నగారు మమ్మల్ని లెక్కేసుకో లేదు. నవ్వడు ఆరూ మమ్మల్ని నాడిలేస్తా రంటారా? అని అతని మనస్తాపం.

అతని విచారంచూసి జాన్ వెక్కిరించేడు.

'ఈడు మీవాడే బాబూ! ఈడికి నో నాలుగు సెల్లు ఇమ్మని ఆరితో పెప్పారే.'

'మవ్వే పెప్పారి. ఆరు నీ మాట విన్నారు. ఎడం డెప్పే. మనమే అడు క్కుందాం.'

వారిద్దరు ముగ్గురూ వెళ్ళిపోతూంటే, చేస్తాం.'
చూస్తూ, రంగులు కూలు మందూనం
చేసేడు.

'మనకంటే రివిజనిపోళ్ళ మనస్సులూ,
అలోచనలే ఆరోగ్యవంతంగా వున్నాయి
డాక్టరుగారూ!' అన్నాడు జిన్. 'ఎక్కడో

'అదే తోవడం లేదు ... ఈ పిగ్గి
తోనూ, పారి కార్యక్రమంతోనూ సంబం
ధంలేదని అచ్చితంగా చెప్పి, బాడవ పొలం
అక్కడ తన అని బహుళంగా రంగు
లోకి దిగిపోనూ నానగని చిరు

తగ్గుడు. పిళ్ళందరినీ పోలీసు లావలూకి,
వెలెల్లో కొట్టుటూకి బలికాకండ్ /కాపాడ
డానికి అక్కటే మార్గం. మనం ఈ
పద్ధతిని వ్యతిరేకించి. తప్పదు. నవ్య
రాకపోతే నే నొక్కణ్ణే దిగి తీరుతా.
పిళ్ళు నవని అగధం, మడిగుండం లోకి

ప్లోరైడ్ విప్లవం రాకుండా కాపాడుతుంది కనీసం 50 ఏళ్ళ వయసు వరకూ

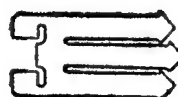
(ప్లోరైడ్ మరియు ఫ్లోరైడ్ 1951లో చేసిన అధ్యయనము—
'ఫ్లోరైడ్ అర్టికల్' పేజీ 305, డిసెంబర్ 1951
ఆ రాయల్ కాలేజ్ ఆఫ్ డెంటల్ అండ్ ఆంగ్లంట్
ఆగస్ట్ 1959, పార్ట్ 45/పం. 4 ముంబై)

అందుకే బినాకా వారు తయారు చేసే టూత్ పేస్ట్ లో ప్లోరైడ్ ఉంటుంది

పొదికెనంటే బినాకా ఫ్లోరైడ్ లో 50 పోకియట్ మెన్ ఫ్లోరైడ్ ఫాస్ఫేట్
(యన్ యన్ ట్) ఎలవ రెంట్ రక్షణ గా, పిచ్చి చక్కను పోషకంలా చేస్తుంది.
అంతే ఎలామీ రక్షణనుంది, పోలిక్ శయారయ్యే పేసిక్ శయారు నామంతా
చేస్తుంది, రెంట్ యొచ్చి అరికట్టుతుంది
బినాకా ఫ్లోరైడ్ టాకటావికి అందువలె కారణాలు అవన్నీ
కోటి విభావకంబు అరికట్టుట మేలని నమ్మే టూత్ పేస్ట్ అని.

C I B A Cosmetics

బినాకా ఫ్లోరైడ్ తో దంతక్షయం నుంచి,
బాధించే పిచ్చి పళ్ళు నుంచి మూడు
రకలుగా రక్షణ లభిస్తుంది

CF. 31 71

పీఠ కోసులకు

ఉత్తమ వైద్యము

నవున కత్తము, బుక్క
నమ్మము, హస్త ప్రయో
గము, అనంతపురి, ఉబ్బ
నము (దము), గోద
కాళ్ళు, చెవుడు, కడుపు

నొప్పి, ముష్టి, బొట్ట, పర్మ వ్యాధులు పోవులా
ద్యర కూడా వైద్యము చేయబడను.

శ్రీ బాలాజి వైద్యశాల దా.సి కుమారస్వామిచేవర,
బ్రానెలర్, బంగళా రోడ్, పోలవరం, పా.గిరి

తెల్ల వెంట్రుక లుండవ

పొగడడం మాకు ఇష్టం లేదు. కాని మా 'వే
రంజన్' ఆయుర్వేదీక్ సింబెడ్ ఆయల్ తెల్ల
వెంట్రుకలను నల్లవిగా మార్చి, అటుపై న నల్లని
వెంట్రుకల వచ్చును. ఈ ఆయల్ జ్ఞాపకశక్తి,
కంటిచూపు వృద్ధి పరచును, లాభం పొందినవారు
1000 పైగా మాకు ప్రాసీ యున్నారు.
లాభం లేకుంపు డబ్బు వానను. ధర రు. 10/-

Western India Co., (S.N.)
P.O. Katra Sarai (Gaya)

22 వస్త్ర గిరి బంగారం కంపెనీ చేయబడినది

నాణ్యము గల

దేవి

అభరణములు
దరించండి

దేవి గోల్డ్ కవరేంగ్ వర్మిని
రిజిస్టరు
అలంకారాలు (Jewelry) మిడిల్స్ట్రీం-2, A.P. INDIA

ఈ దారి ఎక్కడికి?

డింపేరు. చాలా!

నిమిషాలమీద బాడన పొలంలోంచి
మార్క్సిస్టు బైతాయింపు దార్ని వెళ్ళ
గొళ్ళేటందుకు ఏం చేద్దామంటూ
కామేశ్వరరావు పెక్కిలమీద హడావిడిగా
వచ్చేడు.

బైతాయింపుదారు వట్టిచే భూమి
అక్రమించుకొని తల్లి వేస్తున్నారనే
కన్న 'నక్కలైట్లు' డిడిగా రిపోర్టున్న
త్వరగా వజ్రగురుకుందేమో ఆలోచించ
వని నలవో పట్టుక వచ్చేడు.

అప్పుడే సుందరరావును కలసుకొని
వచ్చిన సత్కానందం మనస్సు రింత మంట
వండతున్నా ఆని అపోకు కలు కట్
వచ్చాడు.

'నువ్వు కమ్యూనిస్టువివాదా నువ్వు
అంటున్న దేమిటో తెలిసా?'

'అంకా మెత్తమెత్తగా మాట్లాడతా
దేమిటం'. 'సి.సి.ల్లా నీళ్ళునమిలే మన
సార్ల నీడకకు తెచ్చారు.'—అని కామేశ్వర
రావు చ్చరు మన్నాడు.

సత్యానందానికి నవ్వొచ్చింది.

'ఏం చేద్దామంటావు నన్ను గా
వెళ్ళ.'

'మీ గంధేయ కమ్యూనిజం మనల్ని
గంగలో డింపుతుంది. లెకపోతే మన
సార్లని బలపరచేటట్లుగా అచ్చు స్థలాలను
కేటాం చ వీకి బదులు సార్ల భేదాలలో
నిమిత్తం లేకుండా త్వరే వారిజన
లందరికీ అని అడ్రం పెట్టేరు...'

ఇది నామెదలలేదన్న జానకి నిన్నావా?
అన్నాడు సత్యానందం.

తన వాదాన్ని అంత తేలిగ్గా తీసు
కొంటూంటే కామేశ్వరరావు కు కోపం
మిక్కిలమయింది.

'దేశంలో పోలరైజేషన్ వచ్చేసింది.
మీరది గమనించకపోవడం అత్త వివాద
కరంగా పరిణమిస్తూంది.....'

'బాగుండయ్యా, బాబూ! పోలరైజేషన్
వచ్చింది. సరే. ఏవరమధ్య? నాకూ
సుందరరావుకూ మధ్యనా? మార్క్సిస్టు —
ఈ కమ్యూనిస్టు పార్టీల మధ్యనా? లేక
ఈరెండు పార్టీల నెనకా వున్న వాళ్ళ

మధ్యనా? ఈ పోలరైజేషన్లో మన అత్త
నాశంకకం నేనం చేయాలినుంటుంది?
సార్లని నక్కలైట్ అని పోలీసు రిపోర్టు
వ్వాలి. వాళ్ళొచ్చి ఆ పోలరైజేషన్లో
వమ్మకరంగావున్న అంశాన్ని కోసి సార్
స్మారు. కాదా? ఇప్పుడు పోలీసులూ,
మన గా కాంగ్రెసు ప్రభుత్వ దానిని
బలపరుస్తున్న బూర్జువా భూస్వామి
నర్నాలూ ఈ పోలరైజేషన్లో ఒక అంశం
అన్నమాట. చాలా బాగుంది. అడుగుతగా
వుంది...'

సత్యానందం స్వరంలో గడిచిన కొద్దీ
పాళన బలవంతూ అనపాళన నిన్ను
మయింది. చిట చివరకు నినువు, లెక
తనం విన్నవ మున్నా.

తన పోలరైజేషనూ, సోలీసు సహాయం
కోరాలనడమూ మీద చేసిన వ్యాఖ్యని
కామేశ్వరరావు విరిగిబూడదేయడం.

'కామేశ్వరరావు, తమింతు. త పాను
ముందు మనం జరిపిన మీటింగులకి నువ్వు
రాలేదు. నక్కలైట్లు గురించి మన అలి
ప్రాయాలేమిటో నీవు తెలుసుకున్నట్లు లేదు.
సార్ల వారిని తన ప్రధాని తొక్కిన దేశభక్తు
ల్నిగా, ప్రజాసాతు కోరిన శ్యాగమూర్తు
ల్నిగా భావిస్తూంది. ప్రభుత్వం ప్రజా
క్షేమం కొంచెంకూడా కూర్చులేక పోవడం,
తత్ఫలితంగా యవతలో వచ్చిన నిన్నువ్వు,
తెగింపూ వారిని నన్ను అవాయి. పోలీసులూ,
నిర్బంధాలూ వారిని అణచలేవు—అని మన
నాడం. యువకాలలో విధ్వంస దృష్టిగ ఈ
విప్లవ దృష్టి కలిగించడానికి మనకో కార్య
క్రమం వుంది. సోలీసు సాయం కోరడం
మాత్రం దానిలో భాగం కాదు...'

'వెళ్ళడం చేస్తారు, మరి?' అన్నాడు
కామేశ్వరరావు, తడిసిన పిల్లిలా ముడుచుకు
పోతూ.

'అదే ఆలోచిద్దాం. కుర్చోండి' అంది
జానకి.

సుందరరావుతో జరిగిన సంభాషణను
సత్యానందం నూత్నంగా చెప్పాక కామేశ్వర
రావు మళ్ళీ అడిగిన ప్రశ్న 'ఏం చేద్దామం
టారు?' అనే.

'నువ్వు మళ్ళీ అదే ప్రశ్న అడుగుతా
వనుకోలేదు' అన్నాడు సత్యానందం.

నిమిషాలనుకొన్నాడో కామేశ్వరరావుకి
అర్థం కాలేదు, తెల్లబోయేది.

‘పాకలు వేసినవాళ్ళు ఏం దారు ? ఏమి రికార్డు?—అనే ప్రశ్న వేస్తా వనుకొన్నా...’

గత రౌలీ సూరుమండికి నల్లలు చూచి గల మనుకొన్నారు. సుందరరావు పిలుపుకు వచ్చినవారు ముప్పయిమంది. వాళ్ళలో ఒక పాతికమందికి తామూ స్థలం కేటాయించిన వారే. అందుగురు పెళ్ళాళ్ళు వాళ్ళు... ఇద్దరికీ పుంతలో స్థలాలున్నాయి.

‘సాలం అంతా జనమే కనిపిస్తున్నాడు. ముప్పయిమంది పెట్టిందా?’ అన్నాడు అశ్వరథంగా, కామేశ్వరరావు.

‘భూమిలో బైతాయింవారని పోలీసు రిపోర్టు ఇచ్చామన్నావే. ఆ బైతాయింపు దారులలో ఏ నలుగురైదుగురో తప్ప మిగతా అంతా, మనం బైతాయింవమందా మను కొన్నవాళ్ళే.’

‘మిగతా భూమి అల్లాగే ఉండన్నమాట’
‘లేదు. జోగన్నకి సాకా, పాక మట్టా ఉన్న రెండేకరాలు పైగా చెలకా అట్టేవుం దారు. అది ఆతడిది—అదే అనుకొన్నా.’

‘అయి వుంటుంది. అబ్బాయిలో నిన్న జోగన్న అల్లాంటిదే ఏదో చెప్పేడట. మీ తాతగారు, ఆ సాలం చూసినందుకు సగం వాకిస్తానన్నారు—అన్నాడుట.’

‘నాలో మాట డిసెంబరు అంతా తనకే ఇస్తానన్నారన్నాడేలే’ అన్నాడు సత్యానందం.

‘సత్యదేం చేస్తారు?’

కామేశ్వరరావుది నల్ల, అదే ప్రశ్న.

‘ఏం చేస్తా’ రనిగత ‘ఏం చేద్దా’మను కుంటే సులభమిదామా?’ అని సత్యానందం మరోచురక తగిలించేడు.

కామేశ్వరరావు నిరుత్సాహమయ్యేడు.

‘పోనీ ఏం చేశావని అడుగు’ వేసు రిండ్లను వెంటబెట్టుకొని బాడన పాలం వెళ్ళేను. ముగిసిన లోనపు వాళ్ళు దారికి పాకలు వేసేకోనుని చెప్పినవ్వాం.

‘మీరు చెప్పేదేమిటి వాళ్ళే వేసేను కొంటున్నారుగా...’ అన్నాడు కామేశ్వర రావు.

‘అంతే కాదుగా! వాళ్ళు వేసుకొన్నట్లు మనకు దాఖలా కావాలి. కనక మధ్యాహ్నం రి గంటలకు ఎన్నోసార్లుకి వా, జాన్కు చెప్పింది. అతడు రిపోర్టు చేస్తాడు. అల్లా వుచ్చుకోకపోతే, అతడు స్థలం ఆక్రమణ చేసేవాడు. లెక్కగట్టి, తీసుకోవలసిన చర్యలు తీసుకొంటా...’

‘అంటే...?’

‘అనుకొన్నా...’

‘పోలీసు...’

‘మీకు పోలీసురండి నట్టాకొందే’

‘మరి...’

‘స్థలాలు ఇవ్వాలనుకున్న వాళ్ళు ఇంకా డెబ్బయిమందిచరగా వున్నారు. మనకి తన రాకగురించి చెప్పి, చీటి తీసుకోని వాళ్ళకి స్థలం ఉండదు. అది మరొకరి కివ్వే స్థలం.’

‘వాళ్ళలో వాళ్ళు కొట్టుకొంటారేమో’
—అన్నాడు కామేశ్వరరావు.

‘పోలీసు వాళ్ళేగాని మనవాళ్ళకి కొట్టే అధికారం, డెబ్బయిమి అధికారం లేదా?’

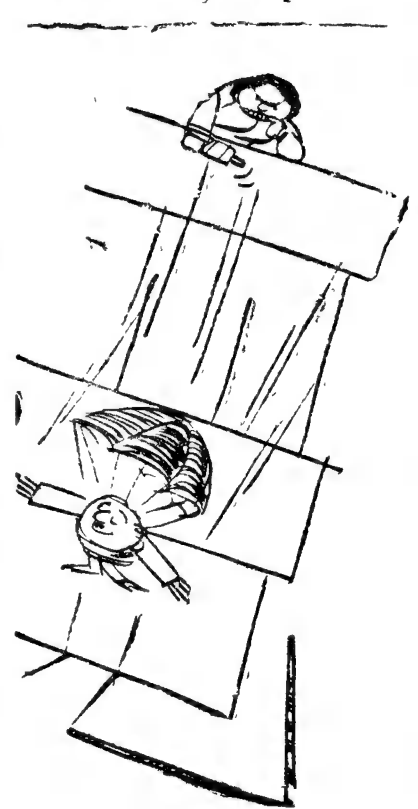
‘పాకవేసిన వాడు కదాకపోతే...’

‘మాద్దాం వానికి తరతా స్థలం లేకపోతే ఇద్దం. అప్పేయింది? సుందర రావుగారు ఏరో చిక్కులు తెచ్చేరు. దానికి మనం రెచ్చిపోవడం అర్హంలేదు. కొంచెం వారూ, ఆలోచనా చూపుతే...’

‘మంచివని చేసేపు’— అంటూ జావకి లేచింది.

* * *
సాయంకాలం ఆయ్యేసరికి సుందరరావు వడిపోయానను కొన్నాడు.

కొడుకు—తనమీద అంతభక్తి, విశ్వాసాలుగల కొడుకు — ఈ ఇరవయ్యేళ్ళూ తనవే అంటి పెట్టుకొన్నప్పుడు జన్—

—ఇద్దరూ బహిరంగంగా తన చర్యను దుయ్యబట్టినా సుందరరావు జంకలేదు. పెద్ద రాజకీయపుటెక్కులో తనూ పరమ శత్రువైన ‘రివిజనిస్టు’ పార్టీని నేల కరిపించేశానను కొన్నాడు.

‘పోలీసుల్ని తెచ్చేరా పిళ్ళపార్టీకి జనంలో వుట్టుగతులు బుండకుండా పోతాయి. వూరు కున్నారా పారిజనవల్లెల్ని వదులుకో వలసిందే...అమ్మయ్యే భూదానం — ఇదుగలే గోదానం. భేషగా కుదిరింది: తన్నుకు చావనీ’ అనుకున్నాడు.

కాని మధ్యాహ్నం ఆయ్యేసరికి రంగు మారింది. జోగన్నకి వదిలిన రెండేకరాల చిల్లరలో సత్యానందం జనాన్ని ప్రవేశపెట్టేడు.

గ్రామంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ సభ్యులంతా, సానుభూతిపరులంతా పారిజనపీఠం వారితో పెద్ద పూరేగింపుగా వచ్చారు. అడ్డం వచ్చిన జోగన్నను శిక్షణాధికారులు తాత్కాలికమైన వాద్దులు పెట్టి పేరు పేరున ఇచ్చేశారు. ఆ భూమి పంపకం ఉద్యమంలో

—రెండోభాగంగా తాను ప్రవేశపెట్టిన వారికి స్థల నిర్దేశం ప్రారంభించేరు.

ఆ జనాన్ని వారి ఉన్నావాన్ని చూపేక తాను తెచ్చినవాళ్ళు పిళ్ళ కారిపోయేరు. వాళ్ళు ధైర్యం నిలవడానికి తాను చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలించలేదు. ఒక్కొక్కళ్ళే జాన్ దగ్గరకు కదులుతున్నారు.

ఒకరు—ఇద్దరు—నలుగురు— అయిదు గురు...

‘చెరువుకు గండి వడింది’ అన్నాడు సత్యానందం కొడుకు రామకృష్ణ వచ్చుతూ: ‘నిజమే. గండి వడింది. దానిని మాడ్చగల శక్తి తనకు లేదు. నిన్న ప్రొద్దుటి నుంచి వదులుతున్న శ్రమతో తల తిరిగి పోతూంది.’

ఇంక అక్కడ అనవసరం తానుండడం, డెవలప్మెంట్ గేడు. కాని, రెండడుగులు కూడా వెయ్యకుండానే వడిపోయాడు.

స్మృతి తనశత్రువు స్థితిలో ఏవరో తన పేరు వలకుతున్నాడు.

‘సుందర...’

తరవాత ఏం తెలియదు...

నిన్నపోయి స్థితిలో ఉన్న తన్ను రోజులో మీద ఇంటికి చేర్చేరు. ఇద్దరు డాక్టర్ల కష్టపడి తన్ను బతికించేరు...

కాని, కాబా వెంటా...

కుష్మంతాచార్యుని

ముబసవంకటకమణయ్య—శత్రుపథం

ఈదారి ఎక్కడికి?

లేదు. కళ్ళ వున్నాయి. తెలివి వుంది, వెపులు విడిచిపెట్టి.

తానొక జీవచ్ఛవం !

తానేమీ చెయ్యలేడు !

తన ఈ స్థితికి కారకులే తనకు మందరిచ్చి బ్రతికిస్తున్నారు చూసుకో నిన్ను ఏ స్థితికి తెచ్చామో అని వెక్కిరించడానికి తన్ను బ్రతికిస్తున్నారనిపించింది.

చాలవల్లెలు వరసన తన్ను చూడడానికి వస్తున్నారు. గ్రామంలో జనం వస్తున్నారు. పైపూళ్ళ వాళ్ళు వస్తున్నారు.

వారందరూ రావడం తనమీద ప్రజలకు గల అభిమానానికి చిహ్నం అంటూంటే మనస్సు రగిలిపోతుంది.

‘అబద్ధం నీళ్ళ ద్రోహాలు. వివ్వన ద్రోహాలు, నిశ్చయరూ నామీద ప్రేమతో రాలేదు. వివ్వనాన్ని పూర్తిగా చంపేమో లేదో చూసుకోవేందుకు వస్తున్నారు.’— అని అరచాడనంది. ఇని నోరులేదు. తన అశక్తతకు కన్నీళ్ళు కారేయి. ఆ కళ్ళ నీళ్ళు చూసి చేసిన వ్యాఖ్య మరి హింసించింది.

‘మీకేం చెయ్యలేకపోయేరు అశక్తుడినై పోయానని కన్నీరు పెండ్లుకుంటున్నారు.’ అంటున్నారు.

‘లేదు మీ పీక పిసికయ్యాల నుండి మీరంతా చస్తేగాని, మీ చితాభిన్నంమీద గాని భావిముఖ మందిరం నిర్మించబడద’ని నిలుగెత్తి చెప్పాలనంది.

సత్యానందం ఇానకి ఆ కుర్రాడు ఆమె కొడుకు నీళ్ళతో శత్రువులు. వివవానికి శత్రులు, వరస శత్రువులు ...

నుందరరావుకి మరల స్వపా తప్పించి మల్లీ ప్రోక్ వచ్చిందని రంగనాయకులు కంగారు పడ్డారు.

ఈమారు నుందరరావుకి మరల తెలిసి రాలేదు. ఆ మెదడు నాలు రాగిద్రోహిణి ప్రకటించలేవు. శత్రు—మీ తుట్ట వేరై రించలేవు

రంగనాయకులు బావురు మన్నాడు. ‘ఈదారి ఎక్కడికి ఆఖరంబుందా?’

(అయిపోయింది)

‘నిద్రయినా ప్రదేశం సుఖక్షణంగానూ, నిద్ర ‘శదుపాయాలతోనూ ఉండి సుఖ ప్రదంగా ఉన్నాడంటే—అది తృణావ జలనమృదమై ఉన్నదని, అక్కడ ఉన్నతో తొమ్మిది’ వుండి ఏ రోపమూ లేకుండా ఉంటుందని చెప్పకోవడం పరిపాటి. ఉన్నతో తొమ్మిది—అని అనుకుంటారే గాని ఆ తొమ్మిది ఏమిటో—వాటి ప్రయోజనం ఏమిటో తెలిసినవారు తక్కువ.

● తొమ్మిది ఏమిటంటే—

‘మీటం నటం జలం కావ్వం

తండులం తెల్లమేవన,

కాక మట్టి సమాయుక్తం

అవణం నవమం విడువ’

కుండ, వస్త్రం, నీరు, వంటచెరకు, బియ్యం, మానె, కూర, నిక్క, ఉప్పు—అవేనే ఆ తొమ్మిది. అన్నింటికీ చివర ఉప్పు వస్తుంది.

మానవుల సామాన్య జీవితానికి ఇవి లింతో అవసరం.

మానవుడు మృగప్రాయుడుగా ఉండకుండా తన మానాన్ని కాపాడుకొనుటకు సప్తాన్ని ధరించడం అవసరం. అందువల్ల అన్నింటికన్నా ముఖ్యమైంది,

ప్రతీవారు జీవించడానికి అన్నం అవసరం. ‘అన్నాత్కల్పిమాని భూతావిజాయంతే. అతాన్యన్నేన జీవంతి’ అని శత్రులలోనే చెప్పబడి ఉన్నది, ఆ అన్నం తండులాం వల్లనే తయారవుతుంది. అందువల్ల, బియ్యం అవార వారాలలో ముఖ్యమైనది.

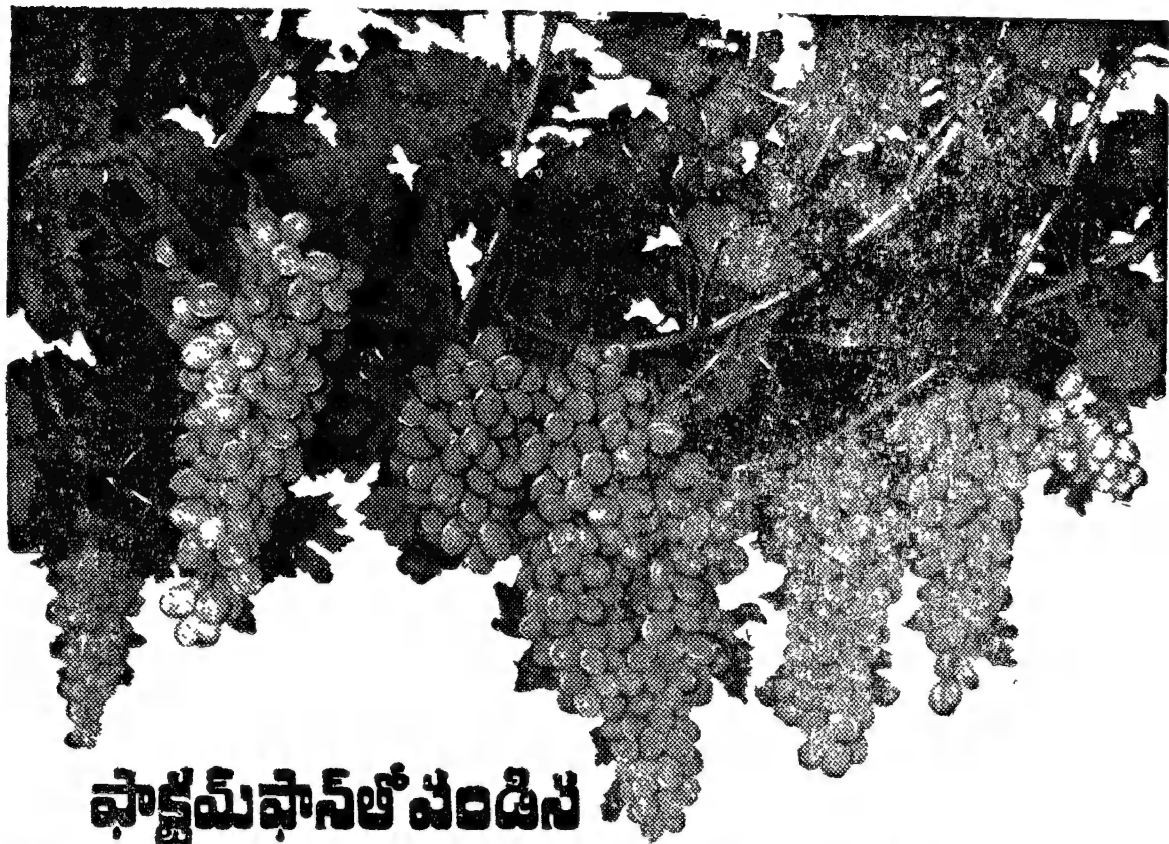
బియ్యం మూటకట్టెచ్చి నడవేస్తే అన్నం తగ్గారు అవుతుందా! ఆ బియ్యాన్ని ఒక పాత్రలో వెయ్యాలి. అంటే అధరు వక్షం కుండ అయినా కావాలి. ఆ బియ్యం ఉడకడానికి అందులో నీరు పోయ్యాలి. కాబట్టి నీరుకూడా ముఖ్యమే! మానవ జీవితానికి నీరు వింతో ముఖ్యం. అవారం కంటేనూ దాని అవసరం ఎక్కువ.

అన్నం ఉడకడానికి కట్నలు, కట్నలు ముట్టించడానికి అగ్ని అవసరమైనవే!

ఈవిధంగా తయారైన అన్నాన్ని అధరువు లేకుండా తినలేము. అందుకోసం శాకం కావాలి. దాన్ని తెల్లంలో వక్కం చేస్తేనేగాని రుచిగా వుండదు.

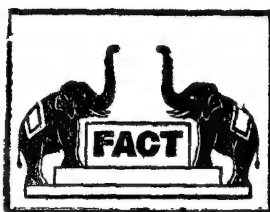
వీంత రుచిగా వండినా అందులో ఉప్పు చెయ్యకపోతే ప్రయోజనం లేదు. వడ్రిసాలలోనూ ఉప్పే ప్రధానమైనది.

మన అతి సామాన్య జీవితవసరాలను అనుసరించే మనవారు ‘ఉన్నతో తొమ్మిది’ అవసరమైనవి ఏర్పరవాడు.

ఫాక్ట్ మే ఫాస్ తో పరిచిన ద్రాక్ష పళ్ళు ఎన్నడూ పుల్లగా వుండవు

అంతేగాదు. వీర్యవంతమైన, బరువైన, కండగల్గిన, సళ్ళు గుత్తులలో కాస్తా
మీ ద్రాక్ష తోటలకు సంకీర్ణ ఎరువు ఫాక్ట్ మే ఫాస్ వాడి, సళ్ళవైన, ఆరోగ్య
వంతమైన, క్రిమికీటక బాధల నిరోధించగల ద్రాక్ష గుత్తులను ఎల్లప్పుడూ
వండించండి.

ఫాక్ట్ కర్షక బంధు

శిఫారసు చేయబడిన రసాయన ఎరువుల మోతాదులు. కిలోగ్రాములలో

	ఫాక్ట్ మే పాస్	సల్ఫేట్ ఆఫ్ పొటాష్	యూరియా	మానర్ ఫాస్ఫేట్
ఒక్కొక్క ద్రాక్ష తిగము (రెండు క త్రింపులకు)	16 + 20 5	4	1	1

**డి ఫర్టిలైజర్స్ అండ్ కెమికల్స్ ట్రావెన్కూర్ లిమిటెడ్.
ఉద్యోగమండల్ - కేరళ**

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏరియా అఫీసు: 5-4-5 టి. పదంవిల్లా, జవహర్ లాల్ నెహ్రూ రోడ్
అబిద్ సర్కిల్. హైదరాబాద్-1. (ఏ.పి.)
ప్రాంతీయ కార్యాలయాలు: విజామాబాద్, వరంగల్, హైదరాబాద్, నెల్లూరు.

aries EKM. FT 154L 57

* వానకురుషే, ఒక్కవాన అడుమకు కురుషే—అశనిండిన కళ్ళతో, ఆకాశంలో కడులుతున్న మబ్బుల్ని చూస్తూ అనుకున్నాడు సావయ్య. వానకురుషే, మిరవకు పులక అనవరం ఉండదు. సెనక్కాయ విత్తనమ్య — సేద్యాలయినాయి, నిమ్మచెట్లకు నీళ్ళపారకం బాధ తప్పజుంది తొమ్మిదిపట్నం తెగినా ఒక అరెకరం కూడా పారకానికి రాని నీళ్ళున్న బావిని చూస్తూ, గాలికి గిలగిలా లాడుతున్న మిరవ సెక్కల్ని చూస్తూ, భవిష్యత్తు చెప్పని నీచెట్లను చూస్తూ సావయ్య ఆశాభావం కోన్నాడు: వానకురుషే.

అవును నీ దైవా వానలు అడుమకు బాగావడితే, నికరం మిరవపట్నం దండిగా కాస్తే ధరలు నలికితే, మూడెకరాల్లోని పైసెనక్కాయ బాగా వండితే తోటలోనే పైపైరువల్ల నాలుగైదు వేలు చేతి కొస్తుంది. సారి చెటును కాపుక వదిలితే, రావలువచ్చి బావిలో నీళ్ళక్కలే, పుచ్చెట్లమీద తొలికాపుకే హీనంగా దువేలు చేతికి రాబుంది. వెలి

పైరంతా ఖర్చుకుపోనీ. ఏడెకరాల్లో జొన్న, కదపాడెకరాల్లో తిగసెనక్కాయ, నత్తి. ఈవిడు నగనికి పైగా బాకీలు తీరతాయి. తప్పక తీరతాయి: బాకీలకన్నా దక్కడమా లేదు, వరకమూ లేదు, బాకీలున్న నీ కుటుంబమూ ఈ రోజుల్లో ముందుకు రాదు. బాకీలున్న మనిషి మనిషి కాడు. తానేం మనిషి? తనకూ, తన కుటుంబానికి ఒక పావుడు వ్యగారం నాడుందా? చుట్టూపట్నం వల్లెల్లో, బంధువుల్లో ఒకపావుడున్న మర్యాద ఇప్పుడందా? ఈనాడ గౌరవం మర్యాదా విక్కడున్నాయి? వాళ్ళందరూ నీదగ్గర డబ్బుల్లేవు కాబట్టి, నీకాస్తి తరిగి పోయింది కాబట్టి, నీకు బాకీలున్నాయి కాబట్టి, నిన్ను గౌరవించడంలేదు అని అనిపించింద అనదు. కానీ నెవక అనేక రకాల సూటంబారు, అవమానిస్తారు, హింసిస్తారు. అందుకే తాను డబ్బు సంపాదించాలన కోన్నాడు. ఆశకొద్దీ అప్పు చేసి బావి అవ్వించాడు. నమ్మకం కొద్దీ నిమ్మచెట్ల వేసి నాడు. కానీ ఆశ

చెడ్డది, ఆశ అన్యాయం చేస్తోంది: నమ్మకం చెడ్డది. నమ్మకం ముంచులోంది: వానల్లేవు. అన్ని వానల్లో మాదిరే ఈ బావి లోనూ నీళ్ళు లోతుకు, ఇంకా లోతుకు పోతున్నాయి. విక్కడికి పోతున్నాయో? నిమ్మచెట్టే కాస్తే చేసిన అవ్వలు ఒక లెఖ్ఖ కాదు. తన ఆశా, నమ్మకమూ నెరవేరే విషయం ఏమో కానీ 'అవ్వల దయ్యం' తన్ను పట్టుకొంది. తన వంశంలో ఏదో పద్ధతిలో, ఏదో కారణానికి, ఏదో దశలో అవ్వలు 'చేయందెవరు? అవును చేయక తప్పేదేముంది? మెట్టన్నమ్మకొన్న వాళ్ళు వివత్సా బాగుపడరు. వివత్సా బాగు పడరు. రావలు అడుమ వస్తే బాగు పడతారు. సావయ్య బాధగా ఆలోచిస్తున్నాడు. 'నిమ్మ చెట్టేసి దివ్యాళ్ళయింది?' ఆ దోవన వక్కారికి పోతున్న ఒకరెవరో అడిగారు. 'వశ్యతో సావయ్య లోకంలో పడిరాడు.'

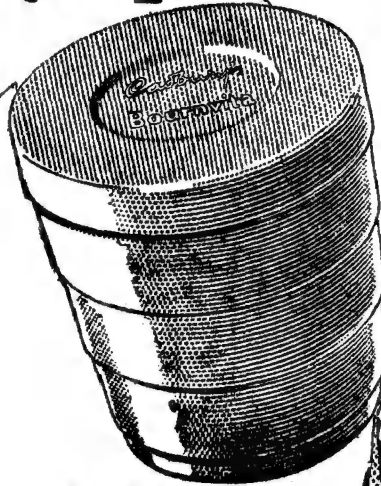
'అయి దేళ్ళయింది.'

కాపుకు విడిచినారా? బామి బ్రహ్మాండ మైన బామి. చెటుకు బాగా లాయిక

విక్రయించండి రూ. 500 అనుకుంటే పొందండి రూ. 500

50 వైసలు లాభంపొందండి!

ఆకర్షణీయమైన
60 వైసల
విలువగల వంటింటిలో
అనేక విధాల ఉపయోగపడు
దబ్బా మీకు **10** వైసలకు
మాత్రమే లభిస్తుంది

నేడే బోర్నవిటా టిన్ కొనండి
దానిలో వంటింటిలో ఉపయోగపడు.
అందమైన దబ్బా పొందండి. అది
పారియస్పీరిన్ చేత యారు చేయబడింది.
ఇందులో మీరు పంచదార, ఉప్పు, మసాలా
మరి తదితర ఆహార పదార్థాలను ఎంతో
ఏలుగా పోషకాసవచ్చును.
ఈ సదుపాయం సరకు ఉన్నంత
వరకు మాత్రమే లభిస్తుంది.
ప్రతి దబ్బాలో ఇదివరకు ఉన్నంత బోర్నవిటా
(450 గ్రా. నికరం) ఉంటుంది.

ఎకానమీ టిన్ కొనువారికి గూడ
ఈ ప్రత్యేక సదుపాయం గలదు.

శక్తి, ఉత్సాహం మరియు రుచి కోసం **బోర్నవిటా!**

SENSONS-6996/TE

తాతా: ఇంతకూ చెప్పినా మనస్సు నిద్ర పరకం తక్కువై నట్లుండేది. ఏం? బాబో! నీళ్లు తక్కువై న్నున్నాయా? మళ్ళీ చెప్పించినాడు.

చెప్పకు భూమి లాంటికి అయిందన్న లాగు ఏంతో ఉత్సాహంగా తన పథకాలను అన్నీ చెప్పాలనుకొన్న సావయ్య నీళ్ల సంగతి విత్తేవేళకు నీళ్లుగరిసాయి ఆ అని ముక్త కరిగి సమాధానించివాడు. దారిన పోతూన్న చాళంతా బావిదగ్గరకు వచ్చి నిలబడి వారు. ఇంకా ప్రశ్నించిన పెద్దమనిషే తన భోధశలో చెప్పకొని పోయినాడు : 'ఉపా లాబం దు, ఈ వానలు సరిగ్గా

వానకు రుస్తే

కరవని కాలంలో నిమ్మచెట్టు, చెట్టుకో వడం దండగ. ఒట్టి బుద్ధితక్కువ. మా ఊళ్లో ఒక్కసందరూ చీనిచెట్టుమీద విగబడిననాళ్ళే, నీళ్లు చాలక చెట్టు కొటే నుకుంటున్నారట. ఒక్క బావకే ఖరవే వేయ కర్చుపెట్టిన వాళ్ళున్నారు. ఏంలాబం. నీళ్లుంటేగా? సావయ్యకు అతనితో మాటలో, దిగడం ఇష్టంలేదు. వాళ్లకు దూరంగా తోటలోకి నడిచివాడు. ఆ పెద్దమనిషి వక్కున్నవాళ్ళతో తోటల్ని గురించి, బావుల్ని గురించి ఇంకా

హాహాడూహానే కరలిపోయినాడు. నీడ వదిలింది. అది పానీయం ఇవ్వాలనే మాటలు. మనసుకు స్త్రీం కలిగితే మాటలు వచ్చి చంపానన్నంతకోసం వచ్చింది. లేకపోతే, లేకపోతే నాడేం మొనగాదా? నీళ్ళెక్కడబడేసీ తెలిసిన శాస్త్రగాదా? తనకన్నీ తెలిదనుకున్నాడా? తానిదంతా ఆలోచించలేదనుకున్నాడా? అదే పనిగా స్వామివారి పీఠించి లగ్నంపెట్టే చేలో ఇటువైపు ఈ గల్లన నీటి తవ్వినే, ఆ వెధవ లాభం లేనంటాడా? తన నీటి సంగతి వాడికేం తెలుసు? సావయ్యకు చిరాకూ, కోపం కలిగి గాయి. ఒక చోట వడిపోయిన గోడమీద కంచు తొలగించుకొంటూ తోటలోకి ఆ సమయంలో దొంగగ రావాలనుకుంటున్న దున్నపోతునీడ ఎలలం కొద్దీ రాయి చివరి కనీ తీర్పు కొన్నాడు.

వాడు చెప్పింది నిజమేమో! అయినా తొమ్మిది మట్టు దిగి తీర్పు తిరిగి వల్లేదంటే గుండ్లెక్కడ వడతాయి స్వామివారిలో ఈ విషయం అంటే అయినా నన్నా: నవ్వుకుంటా వడతాయి. దేవిమాదా అదే చెప్పింది. పెగ్గ నేను లగ్నం పెట్టిన వేళానేమీ అట్లాంటిది. రూపు దిక్కున నీ చిన్న పూట వుండే అటువైపు బోరింగు వేయించు. బుగ్గ పుట్టాలి. నీళ్లు లోపల బుగ్గించి విడవకపోతే, జలం ఉబ్బకపోతే నన్నుదురు. సదావ్యయం ఇంజనూ రెండు కాలించి బొంగులో కొట్టితా అరిగవు మాడు. నీరారేడి బాబో! నేను నీళ్లు వడతాయని చెప్పితే పలేదా? వాళ్ళు తప్పదు సావయ్య. నిజమేనేమో. లేకపోతే నా అర్థమే. బోరింగు వేయించాలి. లోపల నల్లునందో, బండవుందో. స్వామివారి వాక్కుబలం. బోరింగు వేయించాలి. కనీసం నలభై. యాభై అడుగులు దించాలి. కానీ డబ్బు. డబ్బు ఏక్కప్పుంది తేవడం? సాతవులే తీర్మానానికి భయంగా వుండే. కొక్కప్పుల్ని తేవడమెట్లా? తీర్మానమే? తేవడం, తీర్మానం, తేవడం బతుకంతో?

వానలు దండగవడితే ఏ బాధయిందవు? ఈ భయభందవు. వానలు గురిపే బానికి నీళ్ళెక్కడా; బాబో! నీళ్ళెక్కడై నిమ్మ చెట్టు ఒక్కకాపుకు విడిచింది కొడతాయి; పైర్లు బాగా వండతాయి. అట్లాంటున్నాడు

నిమిషాలలో మాయమయిన జలుబు!

అమృతాంజనం

ప్రభావంపల్లినే!

జలుబులు, తలనొప్పి, దిబ్బకులు, కండరాలనొప్పి—విడివిడి వచ్చిన చల్లగా తగ్గించుకోండి. తాదగా ఉన్న చోటుమీద అమృతాంజనం రాయండి. వెంటనే గుణం జన్మింది. 15 సంవత్సరాలపైగా ఇంటింటి కీడపై వెలుగుకోండి అమృతాంజనం! ఎప్పుడూ 25 సీసా దగ్గర ఉంచుకోండి. అమృతాంజనం ఆదాచేసే పెద్ద సీసాలతోనూ, చిన్న డబ్బాల్లోనూ కూడా దొరుకుతోంది.

అమృతాంజనం 10 బోషరాలు కలిపినది. నొప్పులను, జలుబులను చప్పన, చల్లగా తగ్గిస్తుంది.

అమృతాంజనం రిపిటెడ్.

A M 5980

మొగవానికి ఒక వదల్చుకునే అప్పు లెక్కా గర్తం గర్తంతో కలిసింది. తన అద్వి రోనూ బంధువుల దగ్గర అంటే తాను
వ్యతమా? వడ్డీతోనూ నీతికి నిజాయితీ అలా పైనల్తో అప్పు తీర్చాడు — అప్ప కమాడికి వచ్చిన మొసబ్బో వదెకలా
తీకి కబ్బుబడి బాకీల్నితీర్చే గుణం తను అమ్మి తీరిపైకేంకక! తన తండ్రి చచ్చి అమ్మి వడ్డీతోనూ బుణం తీర్చినాడు
వంశ రక్తంలోనే నుం పావయ్య వంశ పోతూ బుణం ఉంచుకోవూడదు — అందు ఇంక నిక్కచ్చిగా బాకీలు తీర్చినాళ్ళా ఈ

**ప్రతి చోటా అందాల సినీమా తారలు శుద్ధమైన సౌమ్యమైన లిక్స్
గురించి ఏమంటున్నారో విన్నారా?**

అందాల సినీమా తార
విజయలలిత
ఏమందో వినండి:
**'లిక్స్ నా లావణ్యాన్ని
అత్యుత్తమంగా
ఇనుమడిస్తుంది'**

పొరుగుదా ఎవరో ఒకరికి దివ్య తార యేగా -
మౌలావణ్య పోషణను లిక్స్ చేయ నివ్వండి!

లింకాన్ - లిక్స్ 200-1000

హిందుస్తాన్ రీవర్స్ వారి వినియోగ ఉత్పత్తి

హృదయాలలాట్రాన్సిస్టర్ 3 BAND

హృదయాలలాట్రాన్సిస్టర్ 3 బ్యాండ్ ఆకర్షక శబ్ద బ్రహ్మాన్సిస్టర్ 2000/15 వలస అవు 57 బాఫ్టున హృదయాలలాట్రాన్సిస్టర్ ములకు పంప గలము

PRICE Rs. 185

SOUND SALES
ROOP NAGAR
(31) DELHI-7

35 సం॥ అనుభవం

నీటి బీజము బుడ్లు బీజకుటు మొదలగు న్నాథులకు ఆపరేషన్ లేకుండా గౌరవంగా బాగుచేయుబడును

రే ఆండ్ కాం ఆసుపత్రి

గౌలిగూడె న్యాయ బస్ డిపో వదులు, రామ్ మందిర్ రోడ్, ప్రొడరాబాద్-12 భ.ప్ర. ఫోన్ నెం: 42870 డింట్ ఫోన్: 38544

కాలివేళ్ల మధ్య ఒరుపుడు పుళ్ళు?

మడమ పగుళ్ళు?

లిచెన్ సా

వాడండి

DZ1613ATG

హానకురు సే

రోజుల్లో లేరు. అదే మహాకల్పయతే! అమ్మలు దినోల్లో ఒకళ్ళు పేరబెట్టుకొని సొమ్ము వెనకేసుకొని దొంగ బాండ్ ల్ని పుట్టించి 'అయి' పెట్టి సంపాదించు కుండేవాళ్ళు. నీటికీ అభియానానికి కట్టు బడకుండా ఉన్న సంపాదన దిందుకు? డబ్బు లేకపోతేనేంకాక అన్నీ తగ్గిపోతేనేం కాక తమ కుటుంబానికి వెరువండి; ప్రతిష్ఠ పుంది. వరువు ప్రతిష్ఠ లేనివాళ్ళ దగ్గర దింత డబ్బుంటేనే! అంగడి రామి రెడ్డికి కావల్సినంత డబ్బుంది. దొంగసారా యమ్మి, దొంగ నల్లెటమ్మ, వానా దొంగ గడ్డి తిని మిగిలించిన డబ్బుంది. ముచ్చాడ్డి లకిచ్చి సంపాదించిన డబ్బుంది. కొంచెం కూర్చున్న డబ్బుంది. ఈ రోజుల్లో దింత పిల్లని విడిస్తే, దింత పిగ్గును విడిస్తే, దింత తరగ్గును మోస గిస్తే అంత డబ్బు సంపాదించవచ్చు. రామి రెడ్డి — అతని డబ్బు, అతని సంపాదనా స్థలిలో మెదిలేనరికి పాపయ్య మనస్సు అనన్యాయం విడిచిపెట్టింది. వాడిదగ్గర వెయ్యేరు పాయలు పిల్లలక, ఇబ్బందులకు తట్టుకోలేక వడ్డికి తెచ్చినాడు. ముచ్చాడ్డికి నూటి కలుదురూపాయలకు. దినరికి తెలి కుండా — కట్టకడవలకు కడుపున పుట్టిన కొడుక్కు, పెద్దకొడుక్కు తెలికుండా తెచ్చినాడు. అప్పులు చెయ్యకుండా ప్రతకడం అసాధ్యమైపోయింది. ఏవో ఖర్చులు తగులు తున్నాయి. పెళ్ళిళ్ళ ఖర్చులు, ఇంటి ఖర్చులు వదువుల ఖర్చులు, రోగాల ఖర్చులు. వాన లేక ఖర్చులు — ఖర్చులు, బాకీలు కానీ ఇట్లాంటి బాకీలు. రామిరెడ్డి దగ్గర తెచ్చి న్నాంటి బాకీలు వగలాడు కూడా చేయ కూడదు. వాడు ప్రతివారా వడ్డి తీసు కొంటూనే వాయిదామాత్రం సంవత్సరం పెట్టినాడు. ఇంక మామగళ్ళు — మూసె లకు వాయిదా ముగుస్తుంది. వానకురుసే మిరసకాయలు తొలికోత తగేసరికి వాడి డబ్బు వాడిమొకాన కొట్టాలి. లేకపోతే వాడు గుంటనక్క. ఇట్లాంటి వాళ్ళదగ్గర అప్పులు చేయకూడదు. పాపయ్యలో ధైర్యం అవరించింది.

ఆకాశంలో చెడుగుడు ఆడుతున్న మబ్బులు, విడిపోతున్న మబ్బులు, కలు

మన్ను మబ్బులు: గలి. హానకం వట్టి నెట్టు పిసేగలి. ఉరుము ఉరుము అర్జునా అర్జునా, మెరుపు, మెరుపు కళ్ళను చెదర గొడుతున్న మెరుపు. చినుకులు చినుకుల చిటనట. పాపయ్య పొద్దయం ఆనందంతో వలకించింది. చినుకులు, పెద్ద చినుకులే. తప్పకుండా ఈ వాళ పెద్ద వానే వడు తుంది. మిరసవెట్టుకు ఫలక, సెంక్కాయ విత్తనం, బావిలో నీళ్లు, నిమ్మిట్లు పారు ల్పిండా నీళ్ళు. ఈ కార్తెలోనే పెద్ద వానలు పడతాయని వంచాంగంలో ఉంది. ఈ కార్తె నిన్న మొదలైంది. వంచాంగం తప్పదు. వాన కురవడం తప్పదు.

గలిబా వెల్లిమీద వల్లెవేళకొని పాపయ్య ఇంటినుంచి వట్టినాడు. లిక్క నవుతున్న గాలివిసురు. ముసురుకొస్తున్న టికటి. విసిరికొడుతున్న గలి. ముఖంపై చురుక్కుమనే చినుకులు. అంశంత మాత్రం చూపులున్న పాపయ్య, తన శరీర యజ్ఞ పలాన్ని పీత్రముఖ గృహబంధు దేవతలకు అర్పించిన పాపయ్య, తొమ్మిదవారో ఒక చేసిగట్టు తగిలి కిందపడినాడు. పాపయ్య దీనంగా మూలగి; మోచేతులతో మోకాలి చిప్పల్ని టిగవచ్చి మెల్లగా లేచినాడు. గుండె దడ మొదలైంది. మళ్ళీ వస్తుందా? గుండె పోటెన్నెనా మళ్ళీ వస్తుందా? వాన కురుస్తే వాలు. మళ్ళీ రానీ, తామ చస్తే వేం, బాకీలు తీరకుండా వానకూడదు. నంసారా శత్రుత్వకొనేట్లు చేసి మరీ చాలాలి. ఏ పాడు ఆలోచన. వానమీద ఈ గలికెందుకు కసి? కానీ వానవస్తుంది. వస్తోంది. పాపయ్యకు అవ్వకమైన భయమూ. అనందమూ కలిగినాయి. ఆలో చనలలోనే ఊరు చేరుకొని నిట్టూర్చినాడు: వంచాయితీ అఫీసులో రేడియోవినాలి. ఈ దినం వాన కురుస్తుందని పెద్ద గలి వారా వస్తాయని రేడియోవాళ్ళు అవ్వక చెప్పారు. పాపయ్య వంచాయితీ అఫీసు ప్రవేశించినాడు. అక్కడ రాజకీయాలు ఒకళ్ళ కొంచెల్ని ఒకళ్ళు తీసుకొనే రాజ కీయాలు. మంచివి, చెడ్డవి అస్పృహలాని రాజకీయాలు.

'ఏం మానూ తోటకామ్మంచేనా?' సుందర్ రెడ్డి అడిగినాడు.

'... ఈ వాళ పెద్ద వావేనయ్య వారల్లో ఏం చెప్పారా?' వాన ధాన

కోసం గంభీరమైన పాపము మోసి మాచవలన్నాయదా రేడియో వాళ్ళ గాట తప్పులందా వశమంది. మోడం కూడా బాడ. నలుపురు వా రవమృతంబే ఈవాళ్ళేనిజమయ్యేట్లుంది. ఒక యువకు ద డిగా వుం ' ఆనా, -నక్కిని (నకి అశ్విత్వస్థి వస్తుందని వాల్లంటారు. డాగారు. టించిండు పావమ్య. 'ఆ ఆ రాయలసీం లో భారీవరం నడి 'రేడియోలో చెప్పారా? అయితే ఇక 'పావమ్య! రేడియోలో చెప్పేట్లు

38
జైసలకు
10

**విశ్రాంతి పొందండి!
చార్మినార్ త్రాగండి.**

అప్పుమైన మేలిరకం పొగాకుల
పరిమళము కమ్మదనం అనుభవించండి.

చార్మినార్ సిగరెట్టు రుచియే ఇండియాలో
అది విశేషంగా అమ్ముటకు కారణం.

వజీర్ సుల్తాన్ ఫ్యారీ!

CMV5-41-203 TEL

‘ఇక్కడి తల్వారో ఏంగనీ గు నది
రోజులూ బజన్నా, పావక పందేరం

వానకూరుపై
 నిర్మాణమేనే, అగుండవా? పాపయ్యమామ
 బాగోతం నడుపుతాడు ఏమయ్యావు
 మామా?' నుంద, రెడ్డి అడిగిరాడు.

పాపయ్య నూతనం చెప్పకముందే
కరణం కత్తారంగా అన్నాడు: 'అనేదే
మంచి? పాపయ్యన ఎప్పుడైతే నిది
కాదన్నావా? ఊళ్ళో ఎంతానినైతే మొదలు
పెట్టాం.'

ఈ చెక్క భజన్లు చేయడం కంటే
కాస్తా మంచిపని చెయ్యకూడదా?

అతడునుండు చేసిన భజనము చాలా? వానా వానా, బాపుల్లో నీళ్ళు అవి ఏడు నుంటాం కదా? ఏం ఏదై బ్రహ్మాండం. ఇతర దేశాల్లో ఇవ్వురు మున్నూరడుగుల లోడునుంచీ నీళ్ళు బయటికి తెప్పవ్వారు. మరం ఏదెనిమిది పట్టుకే ఏడుస్తాం. తాలూ కాకు వెనీ రిగులు దించును. అగునగా బాసలు తగ్గించును. భూమిలో నీళ్ళు లేకేం. పోనీ నీరు చెరువును చుట్టగా కట్టివుంటే కనీసం బాపుల్లోనైనా నీళ్ళుండక సాధ్యమా? అయిదు లక్షలు పోతారు కదా! చాకలోళ్ళు గుడలుబుక్కోని చూస్తూ నీళ్ళు నిలబడవు. ఏటా నిలబడతాయి. పోసిన మట్టి కొట్టు కొని పోతోంటే దీన్ని గురించి వట్టింతుకోరు. ఈ చెరువే వుంటే, ఆ గండికట్ట ప్రాజెక్టు కట్టివుంటే పోనీ ఆ టుండ్ భద్ర విగురకావలసినవివుంటే మనకివి బాధలుండేవా? వాన దేవుడో అంటూ భజనము చేస్తారు కానీ అనలు సమన్యల్ని వట్టింతుకోరు. అనేకంగా వెల్కాల్లి అన్నాడూ చూద్ది విజ్ఞానియైన నీరు దోగి ఉండేది.

‘అవునయ్యా నీ కేకలయితే బాగుండాయ్యి-
రక నంగతి ఎవర్నడగాని?’ ఇతరులను వాద-
నలోకి దింపడం కరణానికి చింతో ఇష్టం.
వాడులో తానెలా దొరకడు. కానీ
ఇతర్ల పీలక తనకు దొరుకుంది. దొరికితే
అవసరమైనప్పుడల్లా నాటకం ఆడించవచ్చు.
‘నడు స్త్రీ’ వట్టూరి తెలిసినట్లు
నయ్యాదాన మిచ్చినాడు.

‘వటుక్కమంటే యెవరూ? మన రెడ్డి, గంగిరెడ్డి, మన ప్రెసిడెంటు సిద్దయ్య నాయుడు, గంగిరెడ్డి బావమరది తెలుపు కంట్రాక్టరు. సిద్దయ్యనాయుని బంగారు ఇంజనీరు! శివవడగ్గలమా చెప్పి. అదిగి బిడగ్గలమా చెప్పి.’ కరణం రోక్మాన్మంత్రి వదలింపాడు.

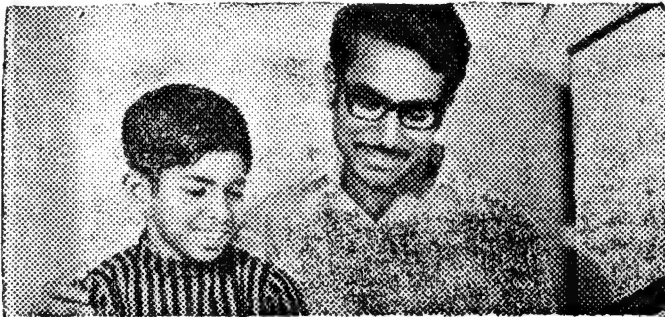
‘దేశాలకేం. మన సభుత్వంలో మరొకరిని కురిపిస్తామే!’ గంభీరంగా చూచి అన్నాడు.

‘సర్వ?’ తూపాటంగా ప్రశ్నించాడు.
కరణం. చర్చ పాకాననుతులొంది. మహా వి
అంతు లేదు. ఒక ఆట ఆడించవచ్చు.
అని ముగిసిపోయాడు కరణం.

‘విష్ణు. సమస్తం’ వారు ముద్ర

తల నొప్పి? అనాసిన్

చొప్ప నివారణకు మేల్చెనది. ఎందువలనంటే
అది బలీయమైనది మరియు సురక్షితమైనది.

“అనానీ వల వాన్ములను తప్పున తగిస్తుంది”, అని గట్టిగా చెబుతున్నాడు
 ఎస్. ఎస్. ఎస్. రావు ఒక వాంఛాయ అభినయ. “నేను ఎల్లప్పుడూ
 చూచేది పాటలో ఒక విశ్వం కంటే ఉండుమంటాను”,

జీయమైనది ఎందువలనంటే ప్రపంచమంతటా ఎక్కువమంది బాక్టర్లు నివారణ
 సేవల ద్వారా నివారక పదార్థాలు అనాస్ ఎక్కువగా కలిగియున్నది. అందువలననే
 అనాస్ బారముంది వక్కర నివారణ కలిగియుంది.

పరక్షితులైనది ఎందువలనంటే అనాదీన్ డాక్టరు ఇచ్చు మందులను ముక్తముగా వాడగా, ఎరు దానిని సురక్షితంగా పిల్లలకు గూడా ఇవ్వవచ్చును. అట్టి మందుల వివరముతో సత, మీ పిల్లలకు దీని సరియైన మోతాదు కోసం మీ డాక్టరును సంప్రదించండి.

బులు మరియు ప్లా వలన కలుగు నొప్పులకు, తలనొప్పి, నడుం నొప్పి, గండరాల నొప్పులకు మరియు పంటి నొప్పికి వాగా పనిచేస్తుంది.

అనాసిన్

భారతదేశపు ఎదువ జనవీరులైన నాగ్గి నీవాచారీ

Good User of TM: Geoffrey Manners & Co., Ltd.

అయితే చక్కాల్ని ప్లే తెలివితేటలు నీలాంటి వాళ్ళకికదా!' పట్నాభి చురక అగిలేసరికి కరణానికి కోపం వచ్చింది.

'పెద్దంతరం చిన్నంతరంలేదు సిల్వోప్పి గొడ్డు మోక్కిరిస్తాది. పిదవకాలం, పిదవ ముద్దులు'— కరణం అన్న సర్వనం చేసి నాడు.

ఈ రకమే నా వాదనలు దిక్కడికి దా రిశీస్తా. పాపయ్యకు అనుభవమే నీటి వల్ల ప్రయోజనంలేదు.

'నాకు ఒంట బాగాలేదు' అని పాపయ్య పీఠిలోనికి వచ్చినాడు. ఒకటి రెండు చినుకులు వదులుతూనే ఉన్నాయి. పట్నాభి మాటల్లో నిజం వుంది. రిగ్గుల

వంగలి గొప్పగా చెప్పకుంటున్నారు ఈ భృశాని మంచినికీ. బాపులే తప్పుతారట. నిజంగానే ప్రభుత్వం వాళ్ళ శ్రద్ధ వుంటే చచ్చి అవన్న ఒంటాయా? పట్నాభి అన్నట్లు వానలు భజనలవల్ల నస్తాయా? పూర్వం వచ్చేవి. భజనలవల్ల వాన వచ్చిన రాకపోయినా రాజకీయాలొస్తాయి క్షి

వరికముంసు చూడండి. బద్దంపై ఆవిరు సారి జాడించినపుడు కొంచెము టినోపాల్ వేయండి. అప్పుడు చూడండి. బద్దం, ఎంత తెల్లగా, కళ మిరుమిట్లుగొలిపేలా ఉన్నాయో! టినోపాల్ ఎంత తెల్లగా చేస్తుంది! మీ చొక్కాన, చీరలు, దువ్వులు, కువ్వాళ్లు మొదలైనవి మెరుస్తూ ఉంటాయి!

ఇవికయే అద్భుతం? ఇదిక ఒక సెసా కూడ కాదు! టినోపాల్ను కొనండి, రెగ్యులర్ ప్యాకెట్ నితరవ్యయ ప్యాకెట్ పోలియో బాల్వోకి పరిపోయే పొల్లము—మూడు ప్యాకెటింగులలో లభిస్తోంది.

© టినోపాల్ కె.ఆర్. గె.ఎస్.ఎ. అండ్ ప్రిన్సిపల్స్ లిమిటెడ్ మద్రాస్.

మద్రాస్ గె.ఎస్.ఎ. లిమిటెడ్, పి.ఎ. బాక్స్ 11060, బొంబాయి 29 బి.ఆర్.

తక్కువ ధీగునీది భజనగుంపు ధీగునీది భజనగుంపుల వధ్య. చెరువు నిలిచివుంటే బావుల్లో నీళ్లుండేవి— వంకకడ్డంగా కట్టు దల్లిగన చెరువు కాబట్టి ఒక పెద్దవాన తుడిచినా దొరుకుతో నీళ్లు దండిగా ఉండేవి. చెరువు నిలిచేసేనా! అదేందుకు నిలుస్తుంది? అంగభద్ర కావోస్తే తన తూమి అబుదెకరాలు పొరుగుంది. అది ఏవేదెప్పుడు! అందరూ దొంగలే. ఈ మనుషులు బాగువడరు. ఈ ఊరు బాగువడదు. ఈరేశం బాగువడదు. అందరూ చస్తారు. అప్పల్ చస్తారు. వనీమాలిన రాజకీయాల్లో చస్తారు. పాపయ్య మనసులో కనీ గుండెల్లో మంట.

పాపయ్య ఎంటి చేదుకొని భార్యను అత్రం అడిగినాడు.

‘నైన గవాసులు అవీ వేయించవా. గుమ్మళ్ళెమ్మైనా వడ్డయేమో. మీదే మీద వచ్చడంది కదూ.’

‘ఆ ఈ వాని వచ్చిందా నచ్చిందా.’ పాపయ్య భార్య వేదంతం పలికింది.

నిమ్మైనా వానవస్తే అంతా ఇంట్లో వుండడం బాగుంది. ఈ సారి వానలు బాగా కురుస్తే, వంటలు బాగా పండితే మీదే ఊడబీకే తిరిగి కప్పింపాలి. దంతెలు పుచ్చిపోయినాయి. నాయన కొత్తమిద్యే కట్టు అనుకున్నాడు. కానీ కట్టుకుంటేనే వెళ్లిపోయినాడు. తాను కొత్తది కట్టుకపోయినా పాతదైనా వదిలించెయ్యాలి. వాళ్ళ ఈ మిదమి నీ నే పెద్దవాన వదులుతుంది. గుమ్మళ్లు నడతామేమో, నడితే రాతంతా బాగరం తవుడు.

‘మందు తొండరగ బోయెయ్య. గిబ్బినా వెకుడా అయిపోవచ్చింది. ఏంకొంపో.’ భార్య నలుకుక్కంటూ చెంబుతో పిలిచింది. చెంబుదుకొని పసికంట్టకుంటున్న కిరసనాయిల దీపంవైపు చూస్తూ ‘పెద్దోడక్కడికి పోనాడా?’ పాపయ్య ప్రశ్నించినాడు.

‘నీవెంతకూ రాకపోయేతిరికి నీకోసం తొట్టంగిర కొచ్చినాడే. ఎదురుపల్లెరా. అంతా పొద్దుపోయిందాకా ఆ తొట్టంగిర ఉండకపోతే కారపోయిందా?’ పాపయ్య భార్య జీవితం విగ్రహించింది అప్పటికి వాడేమీ ఎవలేదు.

‘పెద్దకొడుక్కు తనమీద తెగనిచ్చేను. కొడుకులంతా అట్లాంటివాళ్లే. ఎప్పుడో తనకోసం తొట్టంగిర తెల్లినాడు.

వానకు రుస్తే

‘వాడు వానోట్ల ఒక్క కుంటాడేమో’ పాపయ్య అన్నాడు. ‘నీకీమద్యేన వానెచ్చి పట్టింది.’ పాపయ్య భార్య నడిస్తూ అంది.

పాపయ్య భోజనం ముగించి ఇంట్లోంచి బయటికి వచ్చి ఆకాశంవైపు చూచినాడు. చుక్కల్లేవు. మోడమట్లానే ఉంది. ఒకటి రెండు చినుకులు రాల్చానే ఉన్నాయి. పెద్దవాన రానందుకు పాపయ్య విసుక్కున్నాడు. వాన సుల్లి నిమ్మన ఎగడం తుండా! నమ్మన్నా వస్తున్నా అని తెగ ఊరిస్తుంది. (గడంతుంది. లేదు ఈరోజు తప్పకుండా పెద్దవాన వస్తుంది. పంపాంగంలో ఉంది. రేడియోలో చెప్పినారు. తన మనసు చెప్పటాంది.

నిద్రవస్తూంది. ఇంట్లోకి వెళ్లి మంచం మీద పడుకున్నాడు. ఉబ్బరంగా ఉంది. తెగ ఉబ్బరంగా ఉంది. గాలేదు. వానోస్తే తర్వాత మానుకోవచ్చు. పాపయ్య మంచం బయట వేసుకొని వచ్చుకున్నాడు. వగలంతా తొటకాడవని ఆలోచనలు. ఆశలు నిరాశలు. అలసిపోయిన పాపయ్యకు వెంటనే నిద్ర కమ్మింది. నిద్రలో పాపయ్యకు ఒక కల వచ్చింది: పెద్దవాన వడుతోంది. చెరువు నిండింది. బావిలో నీళ్లు. పొద్దులో నీళ్లు. ఇంట్లో నీళ్లు, వీధిలో నీళ్లు, తనమీద నీళ్లు. ఏక్కడమోచినా నీళ్లు. తాను రానిచ్చిన బాంబు కాగితాలన్నీ నీళ్ళల్లో కొట్టుకొని పోతున్నాయి. ఏరెంటి మిరవొండల్లా. బాగా ఊరిన సెనక్కాయలు, చీనీపండ్లు, లాఠీలు, రూపాయలు—అన్నీ రూపాయలే. రూపాయల్ని తాను వెనజుల్లుతున్నాడు. అంతే రానిరెడ్డి అబ్బాగ నిరుకుంటున్నాడు. కానీ వాడు నీళ్ళల్లో కొట్టుకొనిపోయి చెరువులో మునిగిపోతున్నాడు. మునిగిపోతున్నాడు, పోతున్నాడు. ఉన్నట్టుండి ఉరివిన ఉరుముకు కల చెదిరింది. మంచంలోంచి ధీగైన భయంతో లేచిన పాపయ్యకు గుండె వేగంగా వేగంగా కొట్టుకొంది. అర్ధనాడంచేసి పాపయ్య మంచంలోనే కూలిపోయాడు. ఆకాశంలోంచి అర్ధాంతి వానవల్లేపు. ఇంట్లో వాళ్ళ కళ్ళల్లోంచి నడింది. ఇంట్లోవాళ్ళ గండ్రలు చెరువులను నాయి. ఉదయం తొలవాళంతా వరామర్రించడానికి వచ్చినారు. పాపయ్య పెద్దకొడుకు మల్లయ్యను వెళ్ళుకు పిలిచి మందరెడ్డి అన్నాడు.

‘వాడు ఏవారిని తామెమంది? జరిగేవని చూడాలి పాపయ్యమాను బతికి నన్నాళ్ళ బయటపడకండా బతికినాడూ కొంత అవలబాదేదో ఉన్నట్టుంది. నాతో అనేవాడు. ఎప్పుడూ. మీ నాయన లోతు నువ్వీ. నీకేమ్మైనా చెప్పినాడా?’ పాపయ్య తనక్కూడా బాకీ ఉండే వంగతి మందరెడ్డి చెప్పకండా జరిగేవని చూడమని మల్లయ్యకు చెప్పిండు. మల్లయ్య దూబాని దిగిపింగు కొంటూ అన్నాడు: ‘నేనెప్పుడూ ఆయన ఏవేసినా ఒక్కమాట అడగలేదు. అప్పుడున్నాయని తెలుసు. దింతుండా? తెలియదు. ఏమి బాకీలున్నా తప్పకుండా తీరుస్తాను మామా తీరుస్తాను. మా వంశం నలగతి నీకు తెలిదా? గొంతులో ప్రాణం ఉన్నంత వరకు ఒకరికి బాకీలు ఏరేయం.’

అంగడి రామిరెడ్డి భుజం మీద చేయివేసి మల్లయ్యతో వెళ్ళుదిగా అన్నాడు:

‘చూడు మల్లయ్యా! ఈమద్యేన మీ నాయన నాదగ్గర చేసిన బాకీని గూర్చిదిగులు పెట్ట కోవచ్చు. తొందలేం లేదులే. నిదానంగా చూసుకోవచ్చు. దిననం అయ్యాక అంతగా అయితే రాతకోతలూ అవీ వుంటే చూసుకోవచ్చు.’ రామిరెడ్డి కూడా మంకోడే. ఊరింటి వాళ్ళు ఉండబట్టి తన ఎంటి గౌరవం నిలిచింది. మల్లయ్య కళ్ళ కృతజ్ఞతతో మెరిసిరాయి. రామిరెడ్డి ఆతగడు కాదు. గలానికి బాగా చిక్కిన తర్వాత చేవను బయట వేస్తాడు. చేవ బాగా దొరుకుతుంది. రామిరెడ్డి మనసులో అంతలు దొరుకున్నాయి.

దినసాటు ముగిసిపోయి. మల్లయ్యకు ఎంటి విషగూలన్నీ వెళ్ళుదిగా వదులుతున్నాయి. ‘తండ్రి మరణానికి మందు మల్లయ్య పాలించనులను గూర్చి మాత్రమే అలోచించేవాడు — తండ్రిదే పెత్తనం కాబట్టి. ఎప్పుడు పాలించనులు, ఎంటి ధృతతా; బాకీలు.

నెలరోజుల తర్వాత మల్లయ్య ఒకరోజు తొట్టంగిరకు వెళ్ళినపుడు వానిగూన నిలండి అనుకున్నాడు: ఆయన పోయ్యాక ఒకవాన వచ్చింది. ఇంకొక మంచివాన కురుస్తే — మిరిపెట్టెకు కాదు బాగా కడుతుంది, తరులున్నాయి, సెనక్కాయి తో

బాగా సాగుతుంది. ధరలు పెరుగుతున్నాయి. సుమారుగా తీర్చవచ్చు. బాకీలంతబాధ; వడతున్న మిగతవెళ్ళను చూస్తూ, విమ్మచెట్లకు స్థూత వస్తుంది. రెండు యాడు బాకీలు తీర్చాలి. బావిలోకి చూస్తూ, వీరెత్తని నిమ్మచెట్లను చూస్తూ ఆవి బారీలు కాస్తాయి. బావిలో ఏళ్ళు నరి ఆకాశంవైపు చూస్తూ, ఆమధ్య వచ్చిన కొన్నాడు: ఒక్కవాన కురుస్తే. వావ పోతా... అన్నీ కుదిర్చే విషయం! కీలు ఒకవానతో బ్రతకలేక చావలేక అవన్న కురుస్తే...

విటమిన్లు మరియు ఖనిజములు మీ కుటుంబముయొక్క ఆరోగ్యమునకు ఎంతో అవసరము

వారికి తగినన్ని లభిస్తున్నాయా?

విటమిన్లు మరియు ఖనిజముల లోపముతో మీ కుటుంబపు ఆరోగ్యము పాదపవచ్చును. అంశు, ఇంటి, శరీరలేకపోవడము, విరుద్ధాహము, కర్మము మరియు వళ్ళ బాదలు మొదలైనవన్నీ అవసరమైన విటమిన్లు మరియు ఖనిజముల లోపమువల్ల మామూలుగా కలుగుతాయి అయినా విటమిన్లు మరియు ఖనిజములను గురించి అక్రద్ధ చేయబడుతుంది. ఎంతో తాగడం అలోచించి తయారుచేసిన ఆహారములో కూడ, వచ్చుదియైన ఆహార మున పరిమిత ఆహారము అనుభవించుచు ఉన్న రకముల ఆహారములలో కూడ విటమిన్లు మరియు ఖనిజ ములు లోపించవచ్చును. కనుక, మీ కుటుంబమునకు ఎంతో అవసరమైన విటమిన్లు మరియు ఖనిజములు కనుగొనడానికి, లభిస్తున్నాయని ఎలా నిర్ణయించు చేసుకోగలము?

మీ కుటుంబములో ప్రతి ఒక్కరికి నిర్ణయముగా యీ అవసరమైన పోషక పదార్థములు వారికి కావలసిన

పరిమాణములలో లభించుటకు, వారికి విమ్గ్రాన్— విస్కీ వారివివిధ విటమిన్లు మరియు ఖనిజములుగల బిళ్లం యివ్వండి. రోజూ ఒక బిళ్లం తీసుకోవాలి. ఈ ఆరోగ్య మౌళమున నేరే ఎందుకు అంశులచేసుకోకూడదు?

విమ్గ్రాన్ లో పదకొండు ముఖ్యమైన విటమిన్లు మరియు ఎనిమిది ఖనిజములు ఉన్నాయి. సెషన్ల మైన పరిమాణములో, ఇవి ఎక్కువ రక్త కణములను పెంపొందించుతుంది మరియు కలిగి కలిగించుటలో సహకరించును. కేర్మియస్ ఎముకలను మరియు పళ్లను బలవంతంగా ఉంచుతుంది. విటమిన్ ఏ ఇంటి లాకుల అడుతుంది. విటమిన్ ఎ దృష్టిని తాగుగా మరియు చర్మ మున ఆరోగ్యవంకముగా ఉంచుతుంది. విటమిన్ బి-12 అకలిని అధికము చేస్తుంది మరియు వహనశక్తిని కలిగి ఉంది—ఇంకా, మీ కుటుంబముయొక్క ఆరోగ్యమునకు ఎంతో అవసరమైన యితర - ముఖ్యమైన పోషక పదార్థములు ఉన్నాయి.

విమ్గ్రాన్

వివిధ విటమిన్లు మరియు ఖనిజములుగల బిళ్లం

11 విటమిన్లు మరియు 11 ఖనిజములు కలది.

ఒకే ఒక విమ్గ్రాన్ మిమ్మల్ని రోజంతా శక్తివంతముగా ఉంచుతుంది.

VIMGRAN SARABHAI CHEMICALS

శ్రీ లక్ష్మీ, హిందూ & కో. ల్యాబ్స్ లిమిటెడ్ 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

Shilpi-HPMA-25A/71 Tel

స్వామి

ఈస్ట్‌మన్ కలర్‌లో
దత్తపుత్రుడు

'ఈస్ట్‌మన్' అనేది వామడి వృధా పోలేదు. తమ్మారెడ్డి కృష్ణమూర్తికి. అందుకే ఆయన తీసికొని వ్రతవిధానం ప్రజాదరితం పొందింది. ప్రేక్షకుల మనోభావానికి అలాంటి కథ అవసరమో, అలాంటిది దొరికేవరకు నిర్మాణానికి ఇష్టకమించరు అయిన 'జమిందారు దగ్గర్నుండి సిసిల్‌డ్రీ చిట్టిబాబు' వరకు రవీంద్రాచార్, పిక్చర్స్ నిర్మించిన వ్రతవిధానం కాస్తోకాస్తోడబ్బు చేసుకుంది; వివరీతంగా జనాన్ని ఆకర్షించింది.

అప్పుడు 'దత్తపుత్రుడు' అన్నమన

సినిమా డైరీ

- రవీంద్రా ఆర్ట్‌పిక్చర్స్ చిత్రంలో వాగ్గేయరావు, కెమ్మ కలిసి నటించారు. టి. ఎల్. బాబు దర్శకుడు.
- బి. రాజేంద్రప్రసాద్ దర్శకుడు.
- అన్నపూర్ణ ఆర్ట్‌పిక్చర్స్ 'ప్రాడక్షన్ నెం. 2' ను ఆదుర్తి డైరెక్ట్ చేస్తోంది.
- 'ప్రేమనగర్' చిత్రం తమిళంలో నిర్మించబడుతుంది. టి. ఎల్. బాబు దర్శకుడు.
- జెమిని ఆర్ట్‌పిక్చర్స్ నిర్మిస్తున్న 'ఇరుకోడల్' తెలుగు చిత్రంలో వి. రామారావు అనే కొత్త గాయకుడు పరిచయం అవుతున్నాడు.
- వానామిశన్ కలర్‌లో నిర్మిస్తున్న సాంఘికంలో జమిని, రామారావు వాయో నాయకులు. వి. భింసింగ్ దర్శకుడు.

కలర్‌లో నిర్మించబడుతుంది. దర్శకత్వానికే ఆయన కుమారుడు టి. ఎల్. బాబు చేపట్టారు. తమ తండ్రితో నిర్మాణ వాగ్గేయ నిర్వహిస్తూ, సాంకేతిక శాఖలో నమోదితమయిన పరిశ్లానాని నంపాదించి యుండడంవల్ల, దర్శకానిగా రాజీనామా చేసిన వమ్మకం వుంది. ఈ చిత్రానికి పినికెటి మాటలను, చలనచిత్రాని నంగీ

తాన్ని, వెంకటరత్నం ఛాయామ, నంజీచి కూర్చున్న నిర్వహిస్తారు. నాయకీనాయకులుగా వాణీశ్రీ, వాగ్గేయరావు నటించే టి. ఎల్. బాబు కలర్‌చిత్రంలో కృష్ణ, నాగభూషణం, వద్దిరాజు, నత్యనారాయణులు వెలిగిరావడంవల్ల, శాంతకుమారి లుతర ముఖ్యపాత్రలను దరిస్తారు.

— శ్రీనివాస్ ●

వాటర్‌మన్స్ ఇంక్

ఇప్పుడు సులభంగా
భారతదేశంలో దొరుకుతున్నది.

- వాటర్‌మన్ వారి ప్రత్యేకమైన "హెక్సాగోన్" పాతరానికంటే కలిగి ఏదా గడ్డకట్టు వస్తున్నట్లు అరికరుతుంది. అది తక్షణం పొరుగుదలను కలిగిస్తుంది.
- ట్రెపుర్-స్క్రిన్ తయారు పద్ధతి వలన కాంతివంతమైన రంగు దొరకే కలిగిస్తుంది.
- వాటర్‌మన్స్ ఇంక్ పాశాని ప్రవృత్తి వల్లనీయక రక్షిస్తుంది మరియు కొనసాగానికే మధ్య వక్రమమైన సంబంధం ఏర్పరుస్తుంది.

వాటర్‌మన్స్ ఇంక్

సిరాలలో అంతర్జాతీయమైన పేరు.

అన్నపూర్ణ చిత్రాలు
తల్లి కూతుళ్లు

నటాత్మకం: జి. రామచంద్రుడు
 నిర్మాత: పి. వి. నాగేశ్వరరావు

ANNA PURNA

అన్నపూర్ణ

నాటకం: జి. రామచంద్రుడు
 సంగీతం: చక్రవర్తి
 కథ: జి. రామచంద్రుడు
 అన్నపూర్ణ చిత్రాలు

హరివర్ధనానంద, వ్యూహాన్నానంద, మారు ఈశత్రులతో పోతూలే
ఈ ఉదాత్త కుటుంబగాధ మూది

నాగిరెడ్డి-చిత్రవాణి సమర్పించు విజయ ఇంటర్నేషనల్ ప్రెస్

మూర్ మూర్ కి కహానీ

(ఇంటింటికథ)

ఉమ్మడికలర్

దర్శనశ్రీ:టి.ప్రకాశరావు సరితు:కళ్యాణిజి-ఆచంద్రిసి

Vijaya

Printed and Published by S Nageswara Rao at the Andhra Patrika Press, 6 & 7, Thambu Chetty
'ravel, and at Andhra Patrika Press, Mallikarjuna Rao Street, Gandhinagar, Vijayawada-3.

లండన్‌లోని ఊల్స్‌వర్క్స్ మోడల్‌గా పనిచేయడానికి
అంగీకరించిన మిస్ ఇంగ్లండ్ సూరిన్ నాగ్

మీకు తెల్లని ముఖ, దేహ, వర్చస్సు కావలెనా?

అయితే సదా మీరు

అశోకా వైట్ రోస్ (వైటనింగ్)

లక్ష్మీ టాల్కం పొడర్లు ఉపయోగించండి

విజయా కెమికల్స్, మద్రాసు - 7